

NAŠA BOSNA

List građana Bosne i Hercegovine u Holandiji

broj 89

NAMA VALJA IĆI DALJE, PREKO BRDA I DOLINA, I PO SUNCU I PO KIŠI, PREKO VODE DO SLOBODE!
Almir Dervišević

22. godišnjica smrti Alije Izetbegovića, prvog predsjednika Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine prvog predsjednika SDA (Stranke demokratskeakcije) obilježena iopolaganjem cvijeća i učenjem Fatihe na Šehidskom mezarju Kovači u Sarajevu

Cvijeće su položili članovi porodice, broine delegaciiie različitih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini, predstavnici diplomatskog kora, predstavnici ambasada, te predstavnici i članovi Stranke demokratske akcije.

IZETBEGOVIĆ I BIVŠI PREDSJEDNIK SAD KLINTON POVODOM STOTE GODISNJICE RODENJA ALIJE IZETBEGOVIĆA

Bil Klinton povodom stote godišnjice rođenja Alije Izetbegovića: **Mir nije poistovjećivao s predajom, niti pravdu s osvetom**

Ostao je dosljedan svom uvjerenju da je pomirenje jedina istinska pobjeda, poručio je

Izetbegović i Klinton. Platforma X

M. Až.

17.10.2025.

U Sarajevu je večeras održan svečani koncert povodom obilježavanja stote godišnjice rođenja prvog predsjednika Republike Bosne i Hercegovine Alije Izetbegovića.

Večeras su u Narodnom pozorištu u Sarajevu okupljeni poštovaoci личности i djela Alije Izetbegovića, čovjeka koji je bio i ostaje primjer izuzetnih pojedinaca koji su svijet učinili smislenijim mjestom, saopćeno je iz Fondacije "Alija Izetbegović".

Pozdrave prisutnima uputio je iz Sjedinjenih Američkih Država bivši predsjednik Bil Klinton, koji je kroz pismo podijelio svoja sjećanja i izraze poštovanja prema Izetbegoviću.

Klinton je u pismu napisao:

- Predsjednika sam upoznao tokom najmračnijih ratnih dana u Bosni i Hercegovini i duboko me se dojmila njegova smirena odlučnost i nepokolebljivo uvjerenje da ljudi različitih vjera mogu ponovo živjeti zajedno u miru. Iskreno sam se divio njegovoj inteligenciji, pribranosti i moralnoj snazi, i zauvijek ću mu biti zahvalan na njegovom hrabrom vodstvu u teškim vremenima. Ponosan sam što su Sjedinjene Američke Države mogle stati uz njega i uz narod Bosne i Hercegovine, kako bi pomogle da se okonča rat i podrži mir.

Bivši predsjednik SAD-a je istakao kako je tokom mirovnih pregovora u Dejtonu u Izetbegoviću vidio lidera koji je bol svog naroda nosio s dostojanstvom.

- Ni u jednom trenutku nije mir poistovjećivao s predajom, niti pravdu s osvetom. U godinama koje su uslijedile, dok se Bosna ponovo gradila, predsjednik Izetbegović je ostao dosljedan svom uvjerenju da je pomirenje jedina istinska pobjeda. Na dan kada bi slavio svoj stoti rođendan, najbolji način da odamo počast njegovom naslijeđu jeste da slijedimo njegov primjer — birajući saradnju umjesto sukoba. Želim vam dostojanstveno i prigodno obilježavanje godišnjice rođenja - zaključio je Klinton.

TURSKI PREDSJEDNIK ERDOAN ODAO POČAST IZETBEGOVIĆU

"Velikim Bogom se kunemo da robovi biti nećemo!" Poziv je Al

Anadolija/Avaz/AP

17.10.2025.

Erdoan odao počast prvom predsjedniku BiH Aliji Izetbegoviću povodom 100. godišnjice rođenja

Poručio je da životna priča Alije Izetbegovića predstavlja **"epsku priču o istrajnosti u vjeri i dostojanstvu čak i u najtežim okolnostima"**.

Predsjednik Turske Redžep Tajip Erdoan (Recep Tayyip Erdoğan) odao je počast prvom predsjedniku i državniku nezavisne Republike Bosne i Hercegovine Aliji Izetbegoviću, povodom 100. godišnjice njegovog rođenja, opisujući ga kao simbol vjere, otpora i moralnog vodstva.

Glas savjesti

- Rahmetli Alija zauzeo je mjesto u historiji kao glas savjesti, ne samo u Bosni i Hercegovini nego i u cijelom potlačenom svijetu, kao nepokolebljivi borac, sposobni državnik i mudri čovjek koji je osvjetljavao naše horizonte - rekao je Erdoan.

Turski predsjednik je istakao da je Izetbegovićeva filozofija, utemeljena na pravdi i moralu, "poput sjajne zvijezde na nebu čovječanstva koja i danas pokazuje pravac svima koji se suprotstavljaju nepravdi i tlačenju".

- Alija je bio jedan od najistaknutijih islamskih mislilaca našeg vremena, koji je gradio mostove između vjere i razuma, tradicije i modernosti - rekao je Erdoan, podsjećajući na njegovu poznatu izreku: **"Velikim Bogom se kunemo da robovi biti nećemo"**, koja je vodila borbu Bosne za nezavisnost.

Erdoan je također naglasio Izetbegovićevu duboku naklonost i povjerenje prema Turskoj, istakavši da "on ima vječno mjesto u srcima našeg naroda kao časní vođa bratskog naroda".

Na kraju poruke, turski predsjednik je dodao:

- Nastavljamo s ljubavlju čuvati uspomene na naše zajedništvo i njegovo naslijeđe. **Neka mu je rahmet i neka mu prebivalište bude Džennet.**

Svečani koncert u Sarajevu

U Sarajevu je u petak održan svečani koncert u sklopu kojeg su posjetiooci, uz ovacije i emocije, imali priliku premijerno poslušati simfonijsku poemu "Moj bijeg u slobodu", djelo kompozitora i dirigenta Emira Mejremića, u izvedbi simfonijskog orkestra.

Događaju su, između ostalih, prisustvovali turski ambasador u BiH Emin Akseki, sin turskog predsjednika Bilal Erdoan, predsjednik Stranke demokratske akcije Bakir Izetbegović.

Rođen 8. augusta 1925. u Bosanskom Šamcu, prvi predsjednik nezavisne Bosne i Hercegovine Alija Izetbegović, preminuo je 19. oktobra 2003. u Sarajevu. Autor je velikog broja publicističkih radova i studija te knjiga: "Islam između istoka i zapada", "Problemi islamskog preporoda" i "Islamska deklaracija".

Ove knjige prevedene su na nekoliko jezika i objavljene u više država. Godine 1999. objavio je knjigu "Moj bijeg u slobodu", a 2000. knjigu "Sjećanja"

(autobiografski zapis). Sabrana djela Alije Izetbegovića u deset tomova objavljena su 2004. godine.

HALID BEŠLIĆ IN MEMORIAM
1953 – 2025

ROMANIJA <https://www.youtube.com/watch?v=OPK8tu7TOY4>
TREBEVIĆ <https://www.youtube.com/watch?v=QjXHu2GgoD4>

DUGOGODIŠNJI PRIJATELJ HALIDA BEŠLIĆA DINO MERLIN
prije nekoliko dana posjetio Halida u bolnici: "Stigao sam da se oprostim, putuj, bijela ptico!"

Stari dobri prijatelji Dino i Halid
(vidjeti str. 100/101)

FORUM ZA PRAVA

17 oktobar 2025

Protekla sedmica je obilježena oslobađanjem Palestinaca i Izraelaca kao dio primirja između Izraela i Hamasa. Holandski i evropski politički lideri, kao i mediji iz cijelog političkog spektra, posebno su se fokusirali na povratak Izraelaca i njihov prijem od strane porodice i prijatelja. Međutim, o otprilike dvije hiljade oslobođenih Palestinaca bilo je bolno nijemo. Tamo gdje su se spominjali, radilo se samo o broju oslobođenih Palestinaca, a često su nazivani "zatvorenicima" ili "teroristima".

Palestinski taoci

I to dok je velika većina oslobođenih Palestinaca bila zarobljena od strane Izraela u Pojasu Gaze tokom genocida. Bili su zatočeni u onome što organizacije za ljudska prava i preživjeli opisuju kao logore za mučenje ili "klaonice".

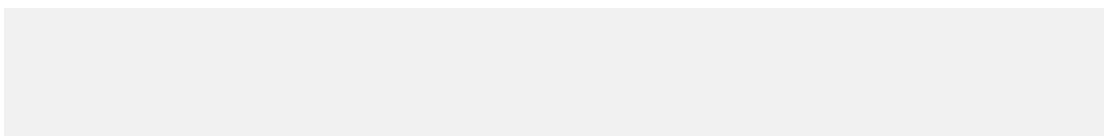
Oslobođeni Palestinci stižu u Khan Yunis, Gaza, 14. oktobra. © UPI putem Alamyja

Tamo su držani bez suđenja ili optužbe, s ciljem da ih iskoriste kao pregovarački adut i siju teror i strah među palestinskim stanovništvom. Dakle, oni su zaista taoci. Među njima je i 55 zdravstvenih radnika - koje su izraelske snage otele iz bolnica u Gazi.

Dvostruki standardi

Pa ipak, zapadni političari i mediji dosljedno prave razliku: Izraelci su taoci, a Palestinci zatvorenici. Ovaj izbor riječi razotkriva dvostruke standarde i dehumanizaciju Palestinaca i objašnjava kako je Holandija aktivno podržavala genocid dvije godine.

Saosjećanje je rezervisano za dvadeset Izraelaca i njihove porodice. Dva miliona Palestinaca u Gazi koji su u genocidu izgubili sve ostaju nepomenuti.

GS UN IZRAZIO RAZOČARENJE

**Generalni sekretar UN-a: Rješenje s dvije države je jedini izlaz
iz ove noćne more**

Situacija je nepodnošljiva i pogoršava se iz sata u sat, naveo je Gutereš

Gutereš: Rješenje dvije države. AP

Dž. R.

22.9.2025.

Antonio Gutereš (Guterres), generalni sekretar Ujedinjenih nacija, započeo je svoj govor odajući priznanje palestinskoj delegaciji.

On je još jednom izrazio svoje razočarenje što im je uskraćena prilika da budu u potpunosti zastupljeni nakon što su im SAD opozvale vize. - Situacija je nepodnošljiva i pogoršava se iz sata u sat. Danas smo ovdje da pomognemo u pronalaženju jedinog izlaza iz ove noćne more, rješenja s dvije države gdje dvije nezavisne suverene demokratske države, Izrael i Palestina, žive jedna pored druge u miru i sigurnosti – kazao je. Gutereš kaže da je trenutna situacija moralno, pravno i politički nepodnošljiva te da bez dvije države neće biti mira na Bliskom istoku i upozorava da će se "radikalizam" proširiti svijetom.

Saudijski ministar vanjskih poslova, princ Faisal bin Farhan, pozvao sve zemlje da priznaju palestinsku državu

Pozivamo sve ostale zemlje da preduzmu sličan historijski korak.

Arab News

A. O.

Saudijski ministar vanjskih poslova, princ Faisal bin Farhan, pozvao je sve zemlje da slijede primjer niza zapadnih zemalja i priznaju palestinsku državu.

**- Pozivamo sve ostale zemlje da preduzmu sličan historijski korak koji će imati veliki utjecaj na podršku naporima ka provedbi rješenja o dvije države
- rekao je na konferenciji UN-a.**

Francuska, Kanada, Velika Britanija, Portugal, Australija, priznale su državu Palestinu.

MAKRON UPOZORIO IZRAEL

Govor predsjednika Francuske Makrona: Francuska priznaje državu Palestinu, došlo je vrijeme da se zaustavi rat!

Želimo da dvije države, koje žive jedna pored druge u miru i sigurnosti, postanu stvarnost, poručio je francuski predsjednik

Makron: Francuska službeno priznala Palestinu.

Platforma X

Makron: Francuska službeno priznala Palestinu. Platforma X

Avaz A. O.

Francuska je večeras i službeno priznala Palestinu, pridružujući se tako Ujedinjenom Kraljevstvu, Kanadi, Australiji i Portugalu, koji su isti potez napravili tokom vikenda, javlja Sky News.

- Želimo da dvije države, koje žive jedna pored druge u miru i sigurnosti, postanu stvarnost - poručio je francuski predsjednik Emanuel Makron (Emmanuel Macron).

Njegova objava je izazvala aplauz u Njujorku. Istovremeno je upozorio da Izrael proširuje vojnu operaciju u Gazi s ciljem uništenja Hamasa, dok stotine hiljada ljudi ostaju raseljeni, ranjeni, gladni i traumirani.

Snažan govor Makrona

Makron je otvorio UN-ov summit o dvodržavnom rješenju snažnim govorom u kojem je naglasio da je „došlo vrijeme“ da se okončaju rat, bombardovanja u Gazi, masakri i egzodus civila. Posebno je pozvao na hitno oslobađanje 48 talaca koje Hamas još drži u zarobljeništvu.

- Došlo je vrijeme da se oslobodi 48 talaca koje je Hamas zatočio. Došlo je vrijeme da se zaustavi rat, bombardovanje u Gazi, masakri i ljudi koji bježe."

On kaže da je "svuda hitna hitnost" i upozorava "samo nekoliko trenutaka nas dijeli od toga da više ne možemo uhvatiti mir". Kolektivna odgovornost

Makron je na samitu rekao da "snosimo kolektivnu odgovornost što do danas nismo uspjeli da izgradimo pravedan i trajan mir na Bliskom istoku", piše Sky News.

Turski predsjednik Redžep Tajip Erdoan: Priznanje Palestine od članica Vijeća sigurnosti UN-a je historijski čin. Naglasio da se masakr koji Izrael provodi u Gazi nastavlja svom svojom brutalnošću.

Erdoan: Priznanje Palestine. *Anadolija*

Erdoan ocijenio nedavne odluke niza zemalja, uključujući i članice Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija, da priznaju Palestinu kao državu „izuzetno važnim“ i historijskim“.

Uputio čestitke državama koje su donijele odluku o priznanju Palestine, izrazivši nadu da će ti koraci ubrzati implementaciju rješenja o dvije države. Naglasio je da se masakr koji Izrael provodi u Gazi nastavlja svom svojom brutalnošću te da niko ko ima savjest ne može ostati nijem pred takvim genocidom, ukazujući na to da je palestinsko pitanje danas postalo istinski globalno pitanje.

Erdoan je naglasio da je sada neophodno proglasiti primirje u Gazi, omogućiti nesmetan ulazak humanitarne pomoći i povlačenje izraelskih snaga.

Pozvao je i međunarodnu zajednicu da zaustavi izraelsku ekspanziju naselja na Zapadnoj obali, pokuša nametanja svršenog čina u Istočnom Jerusalemu, kao i nastojanja da se širi nestabilnost u regiji.

Prema njegovim riječima, cilj vlade izraelskog premijera Benjamina Netanjahua je onemogućiti formiranje palestinske države i što više nasilno raseliti Palestince.

Jasan cilj

- Netanjahujeva vlada, iako dolazi iz društva koje je nekada bilo žrtva Holokausta, danas čini genocid protiv svojih susjeda s kojima je milenijima dijelila zemlju i vodu - dodao je turski predsjednik.

Erdoan je naglasio da je jasni cilj izraelske sve dublje okupacije i politike aneksije uništiti viziju rješenja o dvije države i protjerati Palestince, što se nikada ne smije dozvoliti.

NA SAMITU UN U NJUJORKU

[Malta, Monako, Belgija i Luksemburg pridružili su se Francuskoj u priznavanju Palestine](#)

Egipat će biti domaćin konferencije za obnovu Gaze kada se postigne prekid vatre

Ovo će osigurati da palestinski narod ostane na svojoj zemlji, rekao je premijer Egipta Mustafa Madbuli AP

CNN

9rijen eg biti domaćin međunarodne konferencije u Gazi o obnovi 9rijen nakon što se postigne prekid vatre, rekao je premijer Mustafa Madbuli (Mostafa Madbouly) na samitu dvije države o rješenju u Ujedinjenim nacijama u ponedjeljak u Njujorku (New Yorku).

Egipatski zvaničnik je rekao da će konferencija “mobilisati neophodna finansijska sredstva” za obnovu I pozvao međunarodnu zajednicu da doprinese naporima “kao deo svakog ozbiljnog koraka da se rešenje dve države pretvori u stvarnost”.

- Ovo će osigurati da palestinski narod ostane na svojoj zemlji I pomoći će im da prebrode ogromne gubitke uzrokovane agresijom – rekao je Madbuli.

Palestinski predsjednik poručio da Hamas neće imati nikakvu ulogu u upravljanju: Pozvao na predaju oružja Pozivamo na trajno primirje, kazao je

Abas: Pozvao na predaju oružja. Screenshot / YouTube DŽ.

R.

Palestinski predsjednik Mahmud Abas (Mahmoud Abbas) govorio je na samitu o rješenju za dvije države putem video veze nakon što su SAD poništile vize članovima delegacije uoči Generalne skupštine Ujedinjenih naroda.

- Pozivamo na trajno primirje, moramo osigurati humanitarni pristup putem Ujedinjenih 10rijen I UNRWA-e. Znam da moramo garantirati oslobađanje svih talaca I zatvorenika – kazao je.

Abas kaže da je država Palestina jedini entitet koji ispunjava uslove da preuzme punu odgovornost za upravljanje I sigurnost u Gazi.

- Hamas neće imati nikakvu ulogu u upravljanju – Hamas I druge frakcije moraju 10rijen oružje Palestinskoj upravi. Ono što želimo je jedna ujedinjena država bez oružja – navodi.

Dodao je da Palestinci žele 10rijen, demokratsku državu zasnovanu na vladavini prava, pluralizmu, podjeli vlasti, jednakosti, pravdi I osnaživanju položaja žena I mladih.

Abas je pohvalio zemlje koje su priznale državu Palestinu i pozvao one koje to još nisu učinile da slijede njihov primjer.

- Pozivamo vas na podršku kako bi Palestina postala punopravna članica Ujedinjenih nacija – kaže on.

Jordanski kralj: Ciljanje Al-Akse bi dovelo do svjetskog rata, koji nijedna nacija ne bi mogla izbjeći. Poručio je da se vrši nezakonita okupacija bespomoćnog stanovništva od samoproglašenje demokratske nacije.

**Kralj Abdulah II. AP
23.9.2025.**

Kralj Jordana Abdulah II na Generalnoj skupštini UN-a je kazao da izraelska retorika ciljanja Al-Akse može dovesti do vjerskog rata koji će se proširiti izvan ove regije.

- Još jedna godina, još jedna Generalna skupština UN-a i još jedna prilika kada stojim pred vama kako bih se pozabavio istim problemom: sukobom na Bliskom istoku. I ne prvi put, događaji na terenu naveli su me da preispitam vrijednost i korisnost riječi, u opisivanju razmjera krize. Pa ipak, ne govoriti o tome značilo bi prihvatanje situacije i napuštanje naše humanosti – a to neću učiniti – rekao je kralj Jordana.

Nikad više

Dodao je da je Generalna skupština UN-a nastala prije 80 godina da će učiti iz historije, a ne ponavljati je.

- Svijet se zavjetovao: Nikad više. Međutim, gotovo jednako dugo Palestinci žive kroz okrutni ciklus “još jednom”. Bombardovani bez razlike, opet. Ubijani, ranjeni i osakaćeni, opet.... Raseljeni i obespravljani, opet... Uskraćena prava, dostojanstvo, njihova osnovna humanost, ipak, opet. Dakle, moram pitati koliko dugo – pitao je.

Naglasio je da je palestinsko-izraelski sukob jedinstven jer je najdugovječniji na svijetu.

Poručio je da se vrši nezakonita okupacija bespomoćnog stanovništva od samoproglašenje demokratske nacije.

- Nažalost, ovo nije jedini sukob u našem svijetu – i neki bi mogli reći da su i drugi ratovi razorni, ali palestinsko-izraelski sukob ostaje jedinstven. Rat u Gazi označava jedan od najmračnijih trenutaka u historiji ove institucije.

Ali iako to je današnji užas, nepravda se proteže desetljećima unatrag. Palestinsko-izraelski sukob bio je na dnevnom redu UN-a tokom osam decenija njegovog postojanja. Dokle ćemo se zadovoljiti osudom za osudom bez konkretnih akcija? Kada je riječ o palestinsko-izraelskom sukobu, čini se da je ono što se odvija u hodnicima moći teorija; borbe i patnja na terenu su stvarnost – kazao je.

Dodao je da su denceijama gledali nekoliko pokušaja postizanja rješenja putem privremenih sporazuma i zaustavnih mjera, a da nijedan nije isporučio krajnji cilj.

- Zapravo, mnogi bi tvrdili da su ti procesi služili kao distrakcija, dok je Izrael grabio više zemlje, širio ilegalna naselja, rušio kuće i raseljavao cijele četvrti. Muslimanska i kršćanska sveta mjesta u Jeruzalemu vandalizirana su i oskrnavljena od strane onih pod zaštitom vlade. I tokom svih ovih godina, ni izraelske porodice nisu mogle živjeti u pravoj sigurnosti. 12.rijen vojna akcija ne može donijeti sigurnost koja im je potrebna – poručio je Abdullah II.

Vojna kampanja

Naglasio je da nikada u modernoj historiji objektiv međunarodnih medija nije bio ovako zaklonjen da uhvati stvarnost na terenu.

- Gotovo dvije godine kasnije, okrutnost ove vojne kampanje nastavlja se nesmanjenom žestinom. Nadalje, provokativni pozivi sadašnje izraelske vlade na takozvani “Veliki Izrael” mogu se ostvariti samo kroz očito kršenje suvereniteta i teritorijalnog integriteta susjeda – i u tome nema ništa sjajno. Ne mogu se ne zapitati... da je sličan nečuveni poziv uputio arapski vođa... bi li bio dočekan istom globalnom apatijom? Međunarodna zajednica mora prestati gajiti iluziju da je ova vlada voljan partner za mir – rekao je kralj Jordana.

Poručio je da će ciljanje džamije Al-Aksa potaknuti vjerski rat, koji bi se proširio izvan regije i doveo do sveopćeg sukoba koji nijedna nacija ne bi mogla izbjeći.

- Koliko dugo vremena će proći 12.rijen ego što se sve nacije budu posmatrale istim standardima – pitao je.

PREDSJEDAVAJUĆI PREDSJEDNIŠTVA BIH

Komšić u UN-u: U BiH imamo embargo na demokratiju i ljudska prava

To svakako nije izraz jednakosti niti ravnopravnosti, kojem svi zajedno danas treba da težimo.

Željko Komšić: Obraćanje u UN-u. *Komšić kritikovao visokog predstavnika i Ujedinjene nacije: UN konvencije nisu spriječile genocid u BiH, a ni u Gazi*

AVAZ Al. B.

25.9.2025.

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Željko Komšić obratio se na Generalnoj skupštini Ujedinjenih nacija.

- Polazeći od teme ovogodišnjeg zasjedanja Generalne skupštine Ujedinjenih nacija, koja glasi: „Bolje zajedno“, 80 godina za mir, razvoj i ljudska prava“, dozvolite mi da sa ovoga značajnog mjesta, u ime Bosne i Hercegovine i svih njenih građana, izrazim čestitke organizaciji Ujedinjenih nacija koja obilježava 80 godina od svoga osnivanja, ali istovremeno i 80 godina neprekidnog rada na onome što je temeljni cilj ove organizacije, a to je obezbjeđivanje i održavanje mira u svijetu.

Koliko je u tome bilo uspjeha u prethodnom periodu, kao i o rezultatima rada i učešća više generacija u samim Ujedinjenim nacijama, u njenim tijelima i organizacijama, svakako će konačni sud dati istorija, ali istovremeno, smatram da je važno da se i danas, jasno iskaže naš zajednički stav, da mir u svakom dijelu svijeta nema alternativu i da na tome moramo i trebamo nastaviti zajednički uporno raditi.

Želio bih vjerovati da svi dijelimo isto pozitivno mišljenje, da moramo zaštititi mir u svakom dijelu svijeta.

Međutim, realnost i ono što se danas dešava u različitim dijelovima naše planete jasno nam ukazuje da mir u svijetu često nije interes pojedinih geopolitičkih aktera, kojima je sukob ili rat sredstvo za realizaciju njihovih, političkih i ekonomskih interesa koji u najvećoj mjeri odudaraju od ciljeva utvrđenih u Povelji Ujedinjenih nacija.

Oružane sile

Ako tome pridodamo i to, da se putem oružane sile nastoje mijenjati granice država u svijetu, na način koji je suprotan Povelji Ujedinjenih nacija, onda možemo izvesti jednostavan zaključak da se međunarodno pravo ne primjenjuje istovjetno prema svim državama, subjektima tog istog međunarodnog prava.

Svjedočimo da se u proteklom periodu, svjesno i planirano isprovocira određeni oružani sukob, da bi se zatim kroz korištenje značajne oružane sile, kojoj se neka država, sa manjom ili slabijom oružanom silom, ne može oduprijeti.

Nakon toga se od napadnute države zahtijeva da sjedne za pregovarački stol i potpiše odricanje od dijelova svoje teritorije, navodno u ime mira a zapravo u ime sile.

Vjerujem da svi mi u ovoj sali znamo, da Povelja Ujedinjenih nacija omogućava mijenjanje državnih granica, ali isključivo dobrovoljnim dogovorom između država ali bez upotrebe oružane sile ili političkog pritiska iza kojeg stoji oružana sila.

Međutim, ako se oružana sila koristi da bi se druga strana prisilila da pristane na nametnuti dogovor u kojem gubi dio svoje teritorije, onda tu nema dobre i iskrene volje, već ima samo prisile, što je u suprotnosti sa više akata međunarodnog prava.

U ovom konkretnom slučaju, mislim na Ukrajinu i na pritiske kroz koje ona kao suverena država prolazi, a u kojima se od nje traži da se odrekne dijelova svoje teritorije, radi postizanja navodno trajnog i održivog mira.

Jesmo li u tom konkretnom slučaju, sudionici promjene svjetskog poretka, u kojem se mir ne postavlja kao konačni cilj, već se rat i oružana sila pojavljuju kao legitimno sredstvo za postizanje političkih ciljeva velikih geopolitičkih aktera?

Vrši se nasilje

Mijenjanjem međudržavnih granica upotrebom oružane sile, kojom se stvara politički pritisak sa ciljem da se pojedina država odrekne dijelova svoje teritorije, stvara se opasan presedan u međunarodnom pravu, koji lako može postati pravilo, a to u konačnici znači da bismo živjeli u nestabilnom svijetu u kojem mir više nema vrijednost.

To svakako nije željeni ishod niti bi takvo nešto moglo biti opravdano bilo kojim stavom iz Povelje Ujedinjenih nacija ili drugih akata međunarodnog prava.

Jednako neželjenu situaciju, danas, imamo i u pojasu Gaze, gdje se nad lokalnim stanovništvom vrši takvo nasilje, koje svojim oblikom ukazuje na postojanje više elemenata genocida, kako je to utvrđeno u Konvenciji o sprečavanju i kažnjavanju zločina genocida.

Radi podsjećanja, potrebno je istaći da genocid, osim što predstavlja fizičku likvidaciju ili uklanjanje nacionalne, etničke, rasne ili religijske skupine sa određenog teritorija, može biti počinjen i u slučaju da se toj istoj nacionalnoj, etničkoj, rasnoj ili religijskoj skupini svjesno nameću tako teški uslovi života, koji prijete da je na određenoj teritoriji u konačnici potpuno unište.

I u konačnici, takav agresivan genocidni pristup koristi se kao sredstvo za nasilno zauzimanje i preuzimanje teritorije koje po međunarodnom pravu ne mogu pripadati onome ko inicira i proizvodi agresiju.

To je ovo što danas imamo u pojasu Gaze, gdje se narod Palestine suočava sa ova dva elementa genocida, propisana pomenutom Konvencijom o sprečavanju i kažnjavanju genocida, gdje jedan dio svjetske političke javnosti zatvara oči i prešućuje ovu neizmjereno strašnu činjenicu.

Ne postoji politički interes ili, čak, onaj ekonomski interes pokrenut namjerom za iskorištavanjem prirodnih resursa, kao što je to nafta ili prirodni gas u tom dijelu Mediterana, koji može opravdati ovako visok stepen genocidnog nasilja nad lokalnim palestinskim stanovništvom.

Osim što je takvo nasilje neopravdano i neprihvatljivo, na isti način je neprihvatljiva šutnja, a povremeno i odobravanje, koje dolazi iz različitih političkih krugova u svijetu.

Korporativni kapital

O kakvom miru, razvoju ili zaštiti ljudskih prava, možemo uopšte govoriti ako se dozvoljava ovakvo nasilje, nasilje sa oblicima genocida nad palestinskim narodom?

Da li tako nešto znači da su politički interesi pojedinih zemalja ili interesi korporativnog kapitala, snažniji i značajniji od naše zajedničke obaveze da zaštitimo mir u svakom dijelu svijeta, a time i pretpostavke za razvoj i samoodrživost različitih društava, te paralelno tome da zaštitimo i ljudska prava svakog pojedinca u svijetu.

Ovdje se radi o velikom izazovu sa kojim se danas suočavamo i od njega ne možemo bježati, niti ga zarad nekih viših oportunističkih interesa, kontinuirano prešućivati. Podsjetimo se samo one sintagme: šutnja je zapravo izraz ili kukavičluka ili odobravanja.

Poštovani,

Dozvolite mi ukratko da kažem nešto i o mojoj državi, Bosni i Hercegovini.

Prije nešto više od 30 godina, Bosna Hercegovina je bila suočena sa agresijom koja je dolazila iz susjednih zemlja.

U to vrijeme, organizacija Ujedinjenih nacija, formirala je mirovne vojne snage pod nazivom UNPROFOR, u čijem sastavu su učešće uzele zemlje koje su za tako nešto izrazile interes.

Uloga UNPROFOR-a bila je takva, da su oni u najvećoj mjeri bili puki posmatrači niza ratnih zločina, etničkog čišćenja, pa na kraju i genocida koje su agresori na Bosnu i Hercegovinu počinili.

Naravno, bilo je i pozitivnih primjera aktivnosti UNPROFOR-a, što svakako ne treba zaboraviti i na tome smo iskreno zahvalni.

Ali je, nažalost, ostala mrlja na toj misiji Ujedinjenih nacija, jer pojedini zapovjednici UNPROFOR-a nisu htjeli aktivirati zračne udare, kako bi se spriječilo etničko čišćenje, a posebno genocid počinjen u Srebrenici, u julu 1995. godine.

Genocid u Srebrenici

Nažalost, genocid u Srebrenici je počinjen, stotine hiljade građana širom Bosne i Hercegovine tokom agresije su izgubili živote, još više ih ranjeno dok je više od milion građana raseljeno širom svijeta.

Želim vas ukratko podsjetiti da je pred Međunarodnim krivičnim sudom u Hagu, kojeg su osnovale ove Ujedinjene nacije, utvrđena krivica više lica za počinjeni genocid, kao i postojanje niza udruženih zločinačkih poduhvata, koji su svi imali isti cilj – etničko čišćenje sa stvaranjem etnički čistih dijelova teritorije u Bosni i Hercegovini, kako bi se ti dijelovi odvojili od Bosne i Hercegovine i pripojili susjednim državama.

Prije nešto više od godinu dana, ovdje u Ujedinjenim nacijama, zajedno smo izglasali Rezoluciju o genocidu počinjenom u Srebrenici, što smatram velikim iskorakom i važnim dokumentom, ne samo za Bosnu i Hercegovinu, već i mnogo šire, jer je snaga te Rezolucije u njenoj namjeri sprečavanja eventualnog počinjenja nekih novih genocida, koji se mogu desiti bilo gdje u svijetu.

Iako smo bili suočeni sa lobiranjem više država da se takva Rezolucija ne usvoji, ona je ipak donesena, čime se stvorio jedan novi ambijent da se kroz kulturu sjećanja, preventivno djeluje kako se genocid kao najstrašniji ratni zločin nikada više ne bi dogodio.

Tada smo vidjeli, da postoje i one države, koje radi vlastitih političkih razloga ili političkog komoditeta, nisu bile spremne da podrže tekst Rezolucije koji je bio oslonjen na donesene presude Međunarodnog krivičnog suda iz Haga a kojeg su, ponoviću još jednom, osnovale ove Ujedinjene nacije.

Neka takvo odbijanje podrške tekstu Rezolucije služi na čast onima koji su lobirali protiv njenog usvajanja i onima koji nisu dali jasnu podršku Rezoluciji.

Želim vas podsjetiti da je u tom periodu devedesetih godina prošlog stoljeća međunarodna zajednica, kroz organe Ujedinjenih nacija, uvela embargo Bosni i Hercegovini na kupovinu odbrambenog oružja i time spriječila odbranu našu države od dvostruke agresije.

Da nije bilo embarga to bi u svakom slučaju značajno skratilo trajanje ratnog sukoba, mnogi životi bi bili spašeni, jer bi se mnogo prije došlo do mirovnog sporazuma, za što

je neophodan uslov bio stvaranje balansa u vojnoj moći između Bosne i Hercegovine i dvije susjedne zemlje koje su počinile agresiju.

Radi tog embarga, agresija na Bosnu i Hercegovinu je trajala skoro četiri godine i nepotrebno je izgubljen veliki broj ljudskih života.

Ratni sukob

Takav ratni sukob, okončan je potpisivanjem Dejtonsko-Pariškog mirovnog sporazuma, koji je donio neophodan mir i na tome smo također zahvalni, ali je istovremeno stvorio takav sui generis politički sistem u Bosni i Hercegovini, koji danas, 30 godina nakon njegovog stvaranja, predstavlja problem za normalno funkcionisanje države Bosne i Hercegovine.

Takav politički sistem na sadrži demokratiju, već neki njen devijantni oblik nezabilježen u praksi bilo gdje u svijetu, u kojem se etnička pripadnost stavlja u prvi plan i time u cijelosti negiraju osnovna ljudska prava, te paralelno tome podriva demokratija u tolikoj mjeri da ona više skoro da i ne postoji.

Taj politički sistem možemo nazvati incidentnim političkim sistemom, koji neprekidno destabilizuje državu Bosnu i Hercegovinu.

Zašto ovdje spominjem demokratiju?

Iz najmanje dva razloga.

Prvi je da one države koje se opredijele za demokratiju i njene principe trebale bi imati mogućnost da tu demokratiju u cijelosti primjene u svome okrilju, potpuno svjesni da postoji i jedan broj država koje iz njihovih razloga, bili oni historijski, kulturološki ili religijski, ne žele demokratiju i njene principe.

Bosna i Hercegovina se jasno opredijelila za demokratiju i tranziciju iz prethodnog političkog sistema u neki, novi, demokratski politički sistem, ali nam se to kroz elemente političkog sistema koji je utvrđen Dejtonsko-Pariškim sporazumom, u stvarnosti kontinuirano onemogućava.

Drugi razlog, odnosi se na to da, nakon što smo bili suočeni sa embargom na uvoz odbrambenog oružja tokom devedesetih godina prošlog stoljeća, u ovo današnje vrijeme Bosna i Hercegovina suočava se sa embargom na demokratiju, što svojim političkim i diplomatskim aktivnostima nastoje obezbijediti pojedini akteri iz međunarodne zajednice.

Dakle nakon što smo imali embargo da se branimo danas imamo embargo na demokratiju i demokratski razvoj.

Kako drugačije objasniti takvu aktivnost tog dijela međunarodne zajednice, koja na različite načine nastoji obezbijediti ovaj incidentni politički sistem u kojem manjina upravlja većinom, rušeći jedan od temeljnih principa demokratije, koji nalaže takav sistem u kojem bi, zapravo, politička većina trebala upravljati svojom državom.

Iako takvi akteri to opisuju kao, navodnu, raspodjelu političke moći između etničkih zajednica u Bosni i Hercegovini, to u svome korijenu toliko podriva demokratiju, da ona u mojoj državi skoro više i ne postoji, jer postoji nešto što se jednostavno zove etnokratija u kojoj politička manjina upravlja državom, jer joj to ovaj sadašnji devijantni politički sistem omogućava.

Embargo na demokratiju

Da li takvi akteri međunarodne zajednice, nastoje zabraniti ili uvesti embargo na demokratiju u Bosni i Hercegovini radi njene demografske slike ili nastoje proizvesti takvu situaciju da se ponovo otvore razgovori o Bosni i Hercegovini sa neizvjesnim ishodom za njeno postojanje u sadašnjim granicama, ostaju otvorena pitanja.

Podsjetiću ovdje, kako bez demokratije nema ni vladavine prava, a bez vladavine prava nema ni zaštite individualnih ljudskih prava.

Kao argument za takvo postupanje dijela međunarodne zajednice, može se prikazati tzv. predmet „Kovačević“ pred Evropskim sudom za ljudska prava.

Predmet koji je vama nepoznat, možda i nebitan ali je nama u Bosni i Hercegovini iznimno važan.

To je predmet u kojem je apelant tražio jednostavnu, opravdanu i logičnu zaštitu svog aktivnog biračkog prava, koje mu je onemogućeno.

Predmet je u prvostepenom postupku riješen u korist apelanta Kovačevića uz utvrđeno postojanje etno-teritorijalne diskriminacije, što je onda dio međunarodne zajednice, ulažući enormne diplomatske i finansijske napore nastojao anulirati u drugostepenom postupku.

Jedna od zemalja, što je potpuno neshvatljivo i neprihvatljivo, dala je finansijsku donaciju Evropskom sudu za ljudska prava i pojavila se kasnije, u tom istom predmetu kao zainteresirana strana, što je izraz klasične političke korupcije.

Zato se ovdje postavlja logično pitanje – da li se presude međunarodnih sudova mogu kupiti?

U obaranju te presude aktivno je učestvovao i Visoki predstavnik međunarodne zajednice u Bosni i Hercegovini, iako mu to nisu ovlaštenja data Dejtonsko-Pariškim sporazumom, ulažući također enormna finansijska sredstva iz nepoznatih izvora za čije korištenje nije imao potrebnu saglasnost Vijeća za implementaciju mira.

Dakle, desila se potpuno istovjetna situacija kao i kod donošenja Rezolucije o genocidu u Srebrenici, gdje su pojedine zemlje lobiranjem protiv Rezolucije nastojale negirati presude Međunarodnog krivičnog suda iz Haga, dok su u predmetu koji navodim kao primjer, neke druge zemlje nastojale i još uvijek nastoje poništiti presudu kroz njihovo lobiranje i širu diplomatsku aktivnost, što nas onda dovodi do zaključka da postoji dio međunarodne zajednice koja ne dozvoljava demokratiju u Bosni i Hercegovini.

Tajno glasanje

“Jučer” embargo na oružje neophodno za odbranu zemlje, “danas” embargo na demokratiju i ljudska prava!

Zbog toga, želim vas, ukratko, podsjetiti na još jedan dokument Ujedinjenih nacija, pod nazivom Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima kojim se između ostalog garantuje: „...birati i biti biran na periodičnim izborima koji se održavaju sa opštim i jednakim pravom glasa, tajnim glasanjem, uz jamstvo slobodnog izražavanja volje svakog birača...” što se nažalost u Bosni i Hercegovini ne dozvoljava, uz velike napore međunarodne zajednice koja nastoji da sačuva diskriminaciju, negira demokratiju, što za posljedicu ima nedostatak vladavine prava i u konačnici nedovoljnu i skoro nikakvu zaštitu individualnih ljudskih prava.

Kao logičan zaključak nameće se takva zamisao da je demokratija, kao i pravo na odbranu zemlje, privilegija čiju primjenu određuju i omogućuju političke elite iz većih i bogatih zemalja, dok one male i siromašnije zemlje, mogu dobiti demokratije samo onoliko koliko im to veći i bogatiji dozvole.

To svakako nije izraz jednakosti niti ravnopravnosti, kojem svi zajedno danas treba da težimo.

Poštovani,

Ovdje dolazimo i do pitanja ljudskih prava, odnosno preciznije, jednakosti svakog pojedinca u svojoj zemlji, pa i šire, a posebno njegovog ili njenog prava da učestvuje jednako i po vlastitoj želji u svakom aspektu društvenog života u svojoj zemlji.

Imamo cijeli niz dokumenata ili akata međunarodnog prava, koji tako nešto garantuju, pa se onda i ovdje postavlja otvoreno pitanje, da li smo spremni biti konzistentni ili uporni na zaštiti individualnih ljudskih prava u bilo kojem dijelu svijeta, koristeći alate koje nam ti međunarodni dokumenti pružaju?

Različite države

Svako pitanje zaštite ljudskih prava, počinje sa borbom protiv diskriminacije ili svakog oblika nejednakosti pojedinaca u svim njihovim pravima koje im garantuju dokumenti međunarodnog prava, a kao logičan nastavak su i dokumenti ili zakoni u različitim državama.

Diskriminacija u bilo kojem obliku je zabranjena aktima međunarodnog prava, ali, nažalost, veoma često se susrećemo sa situacijama u kojima se diskriminacija prešućuje, a nakon šutnje čak i ohrabruje.

Govoreći iz ugla Bosne i Hercegovine, mi imamo pet presuda Evropskog suda za ljudska prava, u kojima je utvrđeno postojanje diskriminacije građana BiH na osnovu njihovog etničkog porijekla ili mjesta gdje žive.

Diopolitičkih elita u Bosni i Hercegovini kao i dio međunarodne zajednice prisutne u BiH to neće da prihvate i kroz izmjenu ustava implementiraju.

Uz neprovođenje navedenih pet presuda Evropskog suda za ljudska prava, ova šesta presuda u predmetu u kojoj se traži odbacivanje etno-teritorijalne diskriminacije, a koja je oborena zahvaljujući pritisku, “donacijama” i sličnim djelovanjima od strane pojedinih zemalja kao i od osobe koja je mirovnim ugovorom ovlaštena da taj ugovor realizuje i da štiti sve aspekte tog ugovora, uključujući i sve akte međunarodnog prava koji govore o ljudskim pravima, dovode nas do teških pitanja i još težih odgovora.

Da li su i ljudska prava i njihova zaštita privilegija većih i bogatijih društava i država, dok se manji i siromašniji svjesno ili namjerno zaobilaze u zaštiti ljudskih prava, počevši od prava na život pa sve do prava na jednakost i demokratiju?

Na kraju, dozvolite da istaknem da je na sva tri otvorena pitanja, koja su tema zasjedanja Generalne skupštine Ujedinjenih nacija, možemo odgovoriti samo kroz konzistentnost i principijelno insistiranje na zaštiti mira, kako bismo stvorili uslove za nesmetan razvoj društava u državama članicama Ujedinjenih nacija, a da se u konačnici, zajedno, pojavimo kao aktivni zaštitnici ljudskih prava u bilo kojem dijelu svijeta.

Devijantne pojave

Bez te konzistentnosti u ovim pitanjima, bićemo još jednom samo skupina, koja izražava zabrinutost nad devijantnim pojavama u svijetu, kao što su to ratovi, nasilno mijenjanje granica, genocid i ratni zločini, negiranje ljudskih prava, a da zapravo nećemo učiniti ništa više od izražavanja zabrinutosti.

Konzistentnost na koju se referiram znači potpunu odlučnost da se suprotstavimo različitim devijantnim pojavama u svijetu, kroz alate koje nam pruža međunarodno pravo.

Moramo biti odlučni i nepokolebljivi u namjerama da zaštitimo temeljne vrijednosti Ujedinjenih nacija, bez pravljenja bilo kakve razlike među državama kao subjektima međunarodnog prava.

U toj odlučnosti, pozivam vas da ne pravimo razliku među nama, dijeleći nas na velike i male države, na bogate i siromašne, već da zajedno kao organizacija aktivno tražimo i omogućimo rješenja za sva otvorena pitanja koja se pojavljuju u svijetu.

Mir nije privilegija, mir je obaveza svih nas da ga u svakom trenutku i na svakom mjestu obezbijedimo. Isto tako, ljudska prava nisu privilegija, već trajna civilizacijska obaveza, koju moramo kontinuirano ispunjavati.

To je svakako trajan izazov, sa kojim su se suočavale generacije prije nas i sa kojim će se suočavati generacije koje nakon nas dolaze. Naša misija je takva da im ostavimo svijet boljim nego što je on sada, a za takav cilj potreban je uporan i neprekidan aktivan rad.

Hvala vam na pažnji!

30. GODIŠNJICA DNEVNOG AVAZA

Na adresu „Dnevnog avaza“ stižu stotine čestitki povodom 30. godišnjice najtiražnijeg i najutjecajnijeg bh. dnevnog lista. Čestitku osnivaču "Dnevnog avaza" Fahrudinu Radončiću uputio je i reisu-l-ulema Islamske zajednice u BiH Husein ef. Kavazović. Istu prenosimo u cijelosti.

REISU-L-ULEMA IZ U BIH

Čestitku osnivaču "Dnevnog avaza" Fahrudinu Radončiću uputio je i reisul-ulema Islamske zajednice u BiH Husein ef. Kavazović. *MINA*

Husein ef. Kavazović: "Radončićeva vizija dostojna svakog poštovanja i hvale, Avaz je važan projekat za narod i domovinu
Avaz je svakim danom pomjerao granice. Želim da tako i ostane. Hvala tebi i svim ljudima koji su uz tebe i Avaz rasli", navodi se u poruci reisu-l-uleme Islamske zajednice u BiH Huseina ef. Kavazovića

- Dragi Fahrudine, prijatelju,
Želim da tebi i ljudima u „Dnevnom avazu“ čestitam tri decenija izlaska „Dnevnog avaza“. Tvoja vizija i smjelost da pokreneš ovaj važan projekat

za narod i domovinu, u najtežem vremenu u novijoj bh. povijesti, dostojan je svakog poštovanja i hvale. „Avaz“ je svakim danom pomjerao granice. Želim da tako i ostane. Hvala tebi i svim ljudima koji su uz tebe i „Avaz“ rasli – navodi se u poruci reisu-l-uleme Islamske zajednice u BiH Huseina ef. Kavazovića.

GODIŠNJICA "DNEVNOG AVAZA"

Češka ambasadorica u BiH Jana Šindlekova: Sretnih još 30 x 30 godina Da i dalje postoje nezavisna žurnalistika i slobodni mediji

Šindlekova: Da i dalje postoji nezavisno novinarstvo. Ambasada Češke

Piše: Danijal Hadzovic 1.10.2025.

Ambasadorica Češke Republike u Bosni i Hercegovini Jane Šindlekova uputila je čestitku povodom 30. godišnjice „Dnevnog avaza“.

– Sretan rođendan i sretnih još 30 x 30 godina! I kad nestanu štampani mediji, i kad Dejton postane historija, i kad Bosna i Hercegovina bude predsjedavala Evropskom unijom – da i dalje postoje nezavisna

žurnalistika i slobodni mediji, kojima niko ne diktira šta da misle i šta da objavljuju. U zdravlje! – poručila je Šindlekova.

DIREKTOR FTV-A

**Bakir Hadžiomerović: "Avaz" je nezaobilazan regionalni brend
Trideset godina postojanja „Dnevnog avaza“ predstavlja istinski jubilej -
poručio Hadžiomerović**

Hadžiomerović: Istinski jubilej. Avaz

D. H.

2.10.2025.

Generalni direktor Radio-televizije Federacije BiH Bakir Hadžiomerović čestitao je 30. godišnjicu „Dnevnog avaza“:

- Trideset godina postojanja „Dnevnog avaza“ predstavlja istinski jubilej. Novina koja je nastala u najtežim, ratnim godinama, kada se branila i čuvala Bosna i Hercegovina, već odavno je prerasla u jedan od najutjecajnijih medija na balkanskim prostorima. Danas je „Avaz“ nezaobilazni bosanskohercegovački brend, prepoznat i cijenjen daleko izvan granica naše zemlje.

Zaposlenicima i rukovodstvu „Dnevnog avaza“ upućujem iskrene čestitke povodom tridesete godišnjice, uz želju da svaka naredna obljetnica donese nove uspjehe i radne pobjede.

Samo hrabro – naprijed! – poručio je Hadžiomerović.

KAKO SPRIJEČITI RAT U GAZI

Tokom Netanjahuovog govora u UN-u sastalo se više od 30 država kako bi razmotrili mjere protiv Izraela.

Narod Palestine ne može čekati, a Haška grupa neće stati dok ne okupi svijet da brani međunarodne zakone koji ih štite, izjavili su supredsjedatelji.

A. O.

26. septembar 2025.

Dok je premijer Izraela Benjamin Netanjahu (Netanyahu) u petak nastupao na Generalnoj skupštini UN-a u Njujorku (New Yorku), 34 države sastale su se pod zastavom Haške grupe kako bi koordinisale pravne, diplomatske i ekonomske mjere usmjerene na zaustavljanje rata u Gazi.

Desetine diplomata također su napustili Netanjahuov govor u znak protesta protiv ponašanja njegove vlade u okupiranoj Palestini i višestrukih napada na zemlje Bliskog istoka i Sjeverne Afrike u posljednje dvije godine.

Ministarski sastanak, kojim su supredsjedale Kolumbija i Južnoafrička Republika, okupio je vlade iz Latinske Amerike, Afrike, Azije, Evrope i Bliskog istoka.

Osim supredsjedatelja, prisustvovala su sljedeće države: Alžir, Antigva i Barbuda, Bolivija, Brazil, Čile, Komori, Kuba, Džibuti, Gvajana, Honduras, Island, Indonezija, Irak, Irska, Jordan, Kuvajt, Malezija, Maldivi, Meksiko, Namibija, Nikaragva, Norveška, Oman, Palestina, Katar, Sveti Vincent i Grenadini, Saudijska Arabija, Slovenija, Španija, Turska, Urugvaj i Venezuela.

Haška skupina je blok od osam država, Bolivije, Kolumbije, Kube, Hondurasa, Malezije, Namibije, Senegala i Južne Afrike, pokrenut 31. januara u istoimenom nizozemskom gradu s navedenim ciljem da se Izrael smatra odgovornim prema međunarodnom pravu.

Međunarodni pritisak

Međutim, u petak je to bio prvi put da je nekoliko država, uključujući Saudijsku Arabiju, Jordan i Island, prisustvovalo događaju grupe, što je znak rastućeg međunarodnog pritiska na Izrael.

U svojim završnim riječima na sastanku, kolumbijska ministrica vanjskih poslova Rosa Villavicencio i južnoafrički ministar međunarodnih odnosa Ronald Lamola upozorili su: "Izbor pred svakom vladom je jasan: suučesništvo ili poslušnost. Historija će nas suditi ne po govorima koje smo održali, već po radnjama koje smo poduzeli".

Podjela alata

Grupa se obavezala podijeliti alate za provedbu i pravne mehanizme kako bi pomogla vladama da usvoje mjere osmišljene da prekinu pristup Izraela oružju, finansijama i energiji.

Mjere uključuju obećanja o: Sprječavanju izvoza vojne i robe dvojne namjene u Izrael, odbijanju izraelskih pošiljki oružja u lukama, sprečavanju plovila koja prevoze oružje u Izrael pod njihovim nacionalnim zastavama, preispitivanju svih javnih ugovora kako bi se spriječilo da javne institucije i fondovi podržavaju nezakonitu okupaciju Izraela, provođenju pravde za međunarodne zločine i podršci univerzalnoj jurisdikciji za pozivanje počinitelja na odgovornost, zaustavljanju vojne nabave iz Izraela, oslobađanju javnih institucija od suučesničkih kompanija, uvođenju energetske embarga.

Istek roka

Sastanak se poklopio s istekom 12-mjesečnog roka određenog rezolucijom UN-a kojom se zahtijeva da Izrael poštuje presudu Međunarodnog suda pravde o okončanju okupacije Gaze, Zapadne obale i Istočnog Jerusalema te da se druge države suzdrže od podržavanja ili priznavanja okupacije.

- Narod Palestine ne može čekati, a Haaška grupa neće stati dok ne okupi svijet da brani međunarodne zakone koji ih štite - izjavili su supredsjedatelji.

Vašrha Gandikota-Nellutla (Varsha Gandikota-Nellutla), izvršna sekretarka grupe, rekla je da je Gaza postala "lakmus test našeg života", insistirajući da sama osuda nije dovoljna.

- Predložene mjere nisu opcionalne, nisu radikalne, nisu nove. To su pravne obaveze, obvezujuće prema Konvenciji o genocidu, savjetodavnim mišljenjima Međunarodnog suda pravde i rezolucijama UN-a - rekla je.

Konkretna akcija

Varsen Aghabekian, palestinski ministar vanjskih poslova, tvrdio je da prava bit ovogodišnjeg samita (summita) Generalne skupštine ne leži u govorima već u konkretnim akcijama.

- Naći će se u akcijama koje će države poduzeti kako bi zaustavile genocid nad našim narodom i ilegalnu okupaciju naše zemlje - rekla je.

Palestinski ambasador pri UN-u, Rijad Mensur (Riyad Mansour), opisao je Haašku grupu kao "prekretnicu" u potrazi za odgovornošću.

Istaknuo je Bogotsku deklaraciju, raniji politički okvir koji je skupina podržala u julu, kao najkoordiniraniji napor provedbe do sada viđen na nacionalnom i međunarodnom nivou.

Ministar vanjskih poslova BiH Konaković: BiH podržava rješenje o dvije države Naša bolna prošlost nas uči da je jedini ispravan put onaj koji vodi ka pomirenju, dijalogu i poštovanju različitosti

Ministar Elmedin Konaković u Njujorku

Tokom boravka u Njujorku ministar Elmedin Konaković je prisustvovao i Međunarodnoj konferenciji na visokom nivou o mirnom rješenju palestinskog pitanja i provedbi rješenja o dvije države.

Ministar vanjskih poslova Bosne i Hercegovine Elmedin Konaković učestvovao je 22. septembra 2025. godine, na marginama 80. zasjedanja Generalne skupštine Ujedinjenih nacija u Njujorku, na segmentu Organizacije islamske saradnje (OIC) i Ujedinjenih nacija

(UN) na visokom nivou o promociji kulture mira i tolerancije povodom obilježavanja 1500. godišnjice rođenja poslanika Muhameda.

U svom obraćanju, ministar Konaković je istakao veliku čast da, u ime Bosne i Hercegovine, učestvuje na ovom važnom događaju. Zahvalio je Organizaciji islamske saradnje i Ujedinjenim nacijama na organizaciji skupa, naglašavajući da upravo ovakvi forumi predstavljaju podsjetnik na vrijednosti dijaloga i multilateralizma koje ovaj događaj promiče. U tom kontekstu podsjetio je na univerzalni princip kojim podržavamo dijalog, međusobno poštovanje, razumijevanje i mirni suživot kao temelje pravednog i stabilnog svijeta.

Ministar je potom govorio i o bolnim ratnim iskustvima kroz koja je prošla Bosna i Hercegovina, uključujući agresiju, genocid i masovno raseljavanje, naglašavajući da upravo zbog tih iskustva naša zemlja nosi posebnu odgovornost da stoji na pravoj strani historije - podržavajući mir, toleranciju i dostojanstvo svakog ljudskog bića.

Porast netolerancije

- Naša bolna prošlost nas uči da je jedini ispravan put onaj koji vodi ka pomirenju, dijalogu i poštovanju različitosti. To je put koji smo odabrali. Unutrašnje političke izazove, uključujući secesionističke tendencije, nastojimo riješiti strpljivo pravnim i političkim sredstvima, uvijek izbjegavajući nasilje i štiteći ljudski život - istakao je ministar.

Potom je upozorio na zabrinjavajući porast netolerancije, islamofobije i nasilja na globalnom nivou. Poručio je da moramo učiniti više za globalni mir i stabilnost u borbi protiv siromaštva, unapređenju razvoja i jačanju saradnje u oblastima kulture, nauke i obrazovanja crpeći inspiraciju iz života i primjera poslanika Muhameda.

Bosna i Hercegovina, istakao je ministar, u potpunosti podržava napore Ujedinjenih nacija i OIC-a u promociji kulture mira, tolerancije i međusobnog poštovanja. Posebno je izdvojio značaj Rezolucije Generalne skupštine UN-a usvojene 23. maja 2024. godine, kojom je 11. juli proglašen Međunarodnim danom sjećanja na genocid u Srebrenici, uz poruku da se takvi zločini nikada ne smiju ponoviti.

Raznolikost je izvor snage

Na kraju obraćanja, ministar Konaković je naglasio važnost solidarnosti u rješavanju palestinskog pitanja i dodao da Bosna i Hercegovina podržava rješenje dviju država, jer se mir ne može graditi bez pravde, a načela suvereniteta, samoodređenja i ljudskih prava moraju se primjenjivati na sve narode.

- Raznolikost je izvor snage, a ne podjele. Odaberimo dijalog, saradnju i međusobno poštovanje. Bosna i Hercegovina je spremna da sarađuje sa svim partnerima - regionalno i globalno - na ostvarenju ovih plemenitih ciljeva - zaključio je ministar Konaković, navodi se u saopćenju.

U NJUJORKU

Komšić na Samitu na poziv Zelenskog: Naglasio važnost univerzalnih načela međunarodnog prava

Komšić: Važnost univerzalnih načela.

Služba za odnose s javnošću Predsjedništva BiH

FENA 24.9.2025.

Moramo pokazati da Ujedinjene nacije nisu simbolična institucija i da Povelja Ujedinjenih nacija nije simboličan dokument, kazao je Komšić

Komšić: Važnost univerzalnih načela.

Služba za odnose s javnošću Predsjedništva BiH

Predsjedavajući Predsjedništva Bosne i Hercegovine Željko Komšić prisustvovao je Petom samitu Međunarodne krimske platforme, održan u Njujorku, a na poziv predsjednika Ukrajine Volodimira Zelenskog.

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Komšić obratio se, među brojnim svjetskim zvaničnicima, jasnim porukama naglašavajući važnost poštivanja Povelje Ujedinjenih nacija i univerzalnih načela međunarodnog prava.

Podržao je Njujoršku deklaraciju koja, između ostalog, potvrđuje opredijeljenost država članica UN-a prema ciljevima i principima utvrđenim u Povelji UN-a, posebno poštovanje suvereniteta i teritorijalnog integriteta država, neprijavljivanje sile i mirno rješavanje međunarodnih sporova.

Zahvalio je Zelenskom za poziv da učestvujem na Petom samitu Međunarodne krimske platforme.

-Kao što ste naveli u pismu, ovo je simbolična godina – 80. godišnjica Ujedinjenih nacija. Moramo pokazati da Ujedinjene nacije nisu simbolična institucija i da Povelja Ujedinjenih nacija nije simboličan dokument. Nikad nije bilo važnije, nego sad, da pokažemo da stojimo iza elementarnih političkih dostignuća civilizovanog društva koje Povelja Ujedinjenih nacija predstavlja već osam decenija. Međunarodna krimska platforma je platforma zasnovana na multilateralizmu, s ciljem očuvanja suvereniteta i teritorijalnog integriteta Ukrajine, uključujući Krim i grad Sevastopolj. Povelja Ujedinjenih nacija obavezuje nas, kao civilizovana društva, da čuvamo ta bezvremenska, univerzalna načela, što ste s pravom istakli u predloženoj deklaraciji - naveo je Komšić.

Ističe da Član 2. Povelje jasno obavezuje civilizovane države potpisnice da se uzdrže od prijetnje ili upotrebe sile protiv teritorijalnog integriteta ili političke nezavisnosti bilo koje države ili na bilo koji drugi način koji nije u skladu sa ciljevima Ujedinjenih nacija te da svoje međunarodne sporove rješavaju mirnim putem.

- Oduzimanje zemlje drugima, ubijanje civila, djece, provođenje etničkog čišćenja ili genocida, radi bilo kojeg političkog cilja, nacionalnog interesa ili još gore poslovnog profita, ne može donijeti ni sreću ni blagostanje bilo gdje u svijetu. U potpunosti podržavam predloženu deklaraciju, koja potvrđuje da se nikakva teritorijalna akvizicija nastala prijetnjom ili upotrebom sile nigdje na svijetu ne može priznati kao legalna. Na kraju, dolazeći iz Bosne i Hercegovine koja je postala članica Ujedinjenih nacija uprkos agresiji, etničkom čišćenju i genocidu koje smo pretrpjeli, potvrđujemo našu posvećenost suverenitetu, nezavisnosti, jedinstvu i teritorijalnom integritetu Ukrajine unutar njenih međunarodno priznatih granica, uključujući i njene teritorijalne vode. Nikad ne gubite nadu. Dobro će uvijek pobijediti sile zla i uništenja - naglasio je predsjedavajući Predsjedništva BiH Željko Komšić, saopćila je Služba za odnose s javnošću Predsjedništva BiH.

Nakon izraelskog napada na Katar: Bećirović poslao jasnu poruku

Denis Bećirević Piše:

A. Ša.

11.9.2025.

BiH, kao država punopravna članica UN-a, čvrsto se zalaže za poštivanje normi međunarodnog prava, poručio je Bećirović

izraelska avijacija je 9.9.2025. bombardovala ciljeve u katarskoj prijestonici Dohi, pravdajući ovaj čin time da su željeli ubiti rukovodstvo Hamasa, koje je došlo na razgovore o američkom prijedlogu za prekid vatre.

Reagovanje Denisa Bećirovića

- Napad Izraela na nezavisnu i suverenu Državu Katar predstavljaju grubo kršenje međunarodnog prava. Zbog toga najoštrije osuđujem upotrebu sile u rješavanju otvorenih pitanja. Oružani napad Izraela na Državu Katar dodatno usložnjava krajnje tešku situaciju na Bliskom Istoku. Politika sile i nasilja je suprotna temeljnim načelima međunarodnog prava i predstavlja flagrantnu povredu principa Povelje Ujedinjenih nacija (UN).

Bosna i Hercegovina, kao država punopravna članica UN-a, čvrsto se zalaže za poštivanje normi međunarodnog prava. Naša država je principijelno opredijeljena za rješavanje svih nesuglasica dijalogom i mirnim putem, uz poštivanje načela međunarodnog prava. Mir je univerzalna i neprocjenjiva vrijednost, koju moramo afirmirati na svim meridijanima i paralelama.

Angažirani odnos Države Katar, čiji je cilj da se pomogne u rješavanju vrlo delikatnih pitanja mira u Gazi i na Bliskom Istoku ugrožen je oružanim djelovanjem Izraela prema mirovnoj misiji ove zemlje, što može imati ozbiljne posljedice za mir u ovom dijelu svijeta.

Vanjska politika BiH zasniva se na miroljubivoj saradnji, promociji dijaloga, otvorenosti, ravnopravnosti i poštivanju načela ustavnosti, suvereniteta, teritorijalnog integriteta i vladavine prava u svim aspektima odnosa s međunarodnim partnerima. Izražavam punu solidarnost i podršku emiru Države Katar Njegovom Visočanstvu šeiku Tamim-u bin Hamad Al-Thani-ju, kao i narodu Države Katar.“

Oštra poruka Izraelu iz Katara: Netanyahu napadom u Dohi "ubio svaku nadu" za...

Šeik Mohammed bin Abdulrahman bin Jassim bin Al Thani

Mi smo mislili da imamo posla s civiliziranim ljudima, izjavio je šeik Mohammed o izraelskom premijeru Benjaminu Netanyahu i njegovoj vladi koja je u posljednje dvije godine ubila više od 64.600 Palestinaca u Pojasu Gaze

Katarski premijer je pojačao kritike na račun Izraela zbog napada usmjerenog na lidere Hamasa u Dohi, kazavši da je izraelski premijer Benjamin Netanyahu "ubio svaku nadu" za oslobađanje zarobljenika koji su i dalje u Pojasu Gaze.

Podsjetimo, ovaj komentar Mohammed bin Abdulrahman bin Jassim bin Al Thani je uputio uoči pojavljivanja u Ujedinjenim nacijama i glas je bijesa među zemljama Perzijskog zaliva zbog izraelskog napada u kojem je ubijeno najmanje šest osoba.

Postupak koji je (Netanyahu) poduzeo - ne mogu ga drugačije opisati nego kao barbarski čin, rekao je šeik Mohammed o premijeru države čija vlada izgladnjuje Palestince u devastiranom Pojasu Gaze i koja je od oktobra 2023. godine, u ovom području, ubila više od 64.600 njih.

Sat za odbrojanje na Ministarstvu vanjskih poslova Holandije: vrijeme je isteklo, Izrael se sada mora povući iz Palestine

18. septembar 2025.

Den Haag

The Rights Forum / Forum za prava

Rok UN-a za okončanje izraelske ilegalne okupacije Palestine je istekao - a Izrael je tvrdoglavo ignorisao rok. Forum za prava zahtijeva direktnu akciju od kabineta u ostavci: zaustavljanje trgovine i investicija koje podržavaju okupaciju, uvođenje embarga na oružje i zahtjev za reparacije za Palestine.

Ovom akcijom činimo vidljivim ono što je odavno utvrđeno u zakonu: vrijeme odlaganja je završeno. Izrael se sada mora potpuno povući sa Zapadne obale, Istočnog Jerusalema i Gaze, demontirati ilegalna naselja i obešteti Palestine, naglasava The Right Forum.

Ovom akcijom činimo vidljivim ono što je odavno utvrđeno u zakonu: vrijeme odlaganja je završeno. Izrael se sada mora potpuno povući sa Zapadne obale, Istočnog Jerusalema i Gaze, demontirati ilegalna naselja i obešteti Palestine.

Zašto ova projekcija?

Dana 19. jula 2024. godine, Međunarodni sud pravde je izjavio da je prisustvo Izraela na okupiranoj palestinskoj teritoriji ilegalno i da druge države (dakle i Holandija) možda neće priznati ili podržati ovu situaciju. U mjesecima koji su uslijedili, Generalna skupština UN-a podržala je presudu Suda i pozvala na poštivanje. 18. septembar 2025. godine, u tom kontekstu, označava trenutak kada države više ne mogu izbjegavati svoje pravne obaveze: ne smiju pružati nikakvu podršku ili saradnju izraelskoj okupaciji Palestine i moraju poduzeti mjere za okončanje ove ilegalne situacije.

Šta ova akcija zahtijeva

Odbrojavanje je sada na nuli. To zahtijeva konkretnu politiku. Forum za prava stoga poziva kabinet koji je podnio ostavku da:

- pojača pritisak i zahtijeva potpuno povlačenje Izraela iz okupirane Palestine, uključujući demontiranje svih naselja;
- zaustavi trgovinu i investicije koje održavaju ilegalnu okupaciju i naselja Izraela;
- uvede embargo na oružje i prekine vojnu saradnju s Izraelom;
- prizna Palestinu i poštuje pravo na samoopredjeljenje;
- zahtijeva reparacije za Palestince čija je zemlja i imovina opljačkana ili uništena; - uvede sankcije dok se ne okonča ilegalna situacija.

Šta ćemo dalje raditi

Projekcija je dio naše stalne posvećenosti rješavanju političkog i poslovnog života i ukazivanje na njihovu odgovornost. Radimo na daljim koracima i nastaviti ćemo informirati i mobilizirati javnost.

TRAŽIT ĆE GLASANJE

Senator Sanders najavio: Tražit ću blokadu prodaje oružja Izraelu zbog masakra i gladi koju izazivaju

Ne možemo nastaviti podržavati vladu koja je blokirala humanitarnu pomoć, izazvala masovnu glad i doslovno izgladnjuje narod Gaze, rekao je

Sanders: Dosta je bilo. *AP*

DŽ. R. 30.7.2025

Nezavisni senator iz Vermonta, Berni Sanders (Bernie) najavio je da će tražiti glasanje o blokiranju prodaje oružja iz SAD Izraelu, zbog, kako je navedeno na njegovoj službenoj stranici, "svakodnevnih masakara civila i gladi koju izazivaju politike vlade Benjamina Netanjahua (Netanyahu)."

- Poreski obveznici SAD-a već su potrošili desetine milijardi dolara na podršku rasističkoj, ekstremističkoj Netanyahuovoj vladi. Dosta je bilo. Ne možemo nastaviti trošiti novac poreskih obveznika na vladu koja je ubila oko 60.000 Palestinaca i ranila

više od 143.000, većinom žena, djece i starijih. Ne možemo nastaviti podržavati vladu koja je blokirala humanitarnu pomoć, izazvala masovnu glad i doslovno izgladnjuje narod Gaze - rekao je Sanders.

U saopštenju njegovog ureda se dalje navodi da su u posljednje dvije sedmice, deseci male djece umrli od gladi.

- Ljekari upozoravaju da će uskoro biti prekasno da se zaustavi val smrti povezanih s glađu u Gazi. Tijela djece doslovno se izjedaju iznutra, organi im otkazuju. Ovo je direktna posljedica Netanjahuove politike - navodi se u saopštenju.

Šestosedmična izraelska blokada i potom zamjena utvrđenog sistema distribucije Ujedinjenih nacija neprovjerenom „Gaza Humanitarnom Fondacijom“ (GHF) pretvorili su centre za pomoć u polja ubijanja civila. U posljednja dva mjeseca, više od 1.000 Palestinaca upucano je dok su pokušavali doći do hrane, uglavnom na GHF lokacijama. Tokom ovih gotovo svakodnevnih masakara, izraelski vojnici su više puta pucali u nenaoružane mase, što su potvrdili i američki izvođači radova, još je rečeno iz Sandersovog ureda.

- Kongres već odavno treba da iskoristi poluge koje imamo, desetine milijardi dolara u oružju i vojnoj pomoći, kako bismo zahtijevali da Izrael okonča ove zločine - dodao je Sanders.

Posebno je, pored Netanjahua, izdvojen i radikalni ministar nacionalne sigurnosti Izraela Itamar Ben-Gvir.

- Puške koje će SAD prodati Izraelu bit će date policijskim snagama koje nadgleda Itamar Ben-Gvir, koji se zalaže za nasilno protjerivanje Palestinaca iz regije, koji je osuđen za podršku terorizmu pred izraelskim sudom i koji je distribuirao oružje nasilnim naseljenicima na Zapadnoj obali. Izraelske sigurnosne snage i ekstremisti među naseljenicima ubili su hiljade Palestinaca i šest Amerikanaca na Zapadnoj obali u posljednjih nekoliko godina, uključujući i ranije ovog mjeseca. Niko nije odgovarao za te smrti - navodi se iz Sandersovog kabineta.

Na kraju saopštenja se još navodi da SAD "ne bi smjele slati još oružja za omogućavanje izraelskih zločina", a posebno "u trenutku kada izraelski vojnici gotovo svakodnevno pucaju na civile koji pokušavaju doći do hrane, kada ekstremistički naseljenici protjeruju Palestince iz njihovih domova na Zapadnoj obali, i kada Gaza svjedoči masovnoj gladi uzrokovanoj politikom izraelske vlade."

PIETRO PAROLIN

Vatikanski kardinal kritikovao Izrael: "U Gazi se sprovodi kontinuirani masakr"

Rat koji vodi izraelska vojska kako bi eliminirala vojnike Hamasa zanemaruje činjenicu da cilja uglavnom bespomoćno stanovništvo, rekao je

Parolin: U Gazi se sprovodi kontinuirani masakr. AP

M. AŽ.

6.10.2025.

Vodeći vatikanski diplomat oštro je kritizirao izraelski "kontinuirani masakr" u Gazi u komentarima objavljenim u ponedjeljak - jednoj od najsnažnijih osuda Katoličke crkve. U intervjuu povodom druge godišnjice napada Hamasa na izraelske zajednice 7. oktobra 2023. godine, kardinal Pietro Parolin nazvao je te napade "nehumanim i neodbranljivim" te pozvao Hamas da oslobodi preostale taoce.

- Oni koji su napadnuti imaju pravo da se odbrane, ali čak i legitimna odbrana mora poštovati princip proporcionalnosti - rekao je Parolin, vatikanski državni sekretar i jedan od glavnih zamjenika pape Lava.

- Rat koji vodi izraelska vojska kako bi eliminirala vojnike Hamasa zanemaruje činjenicu da cilja uglavnom bespomoćno stanovništvo, već dovedeno do ruba, u području gdje su zgrade i domovi srušeni sa zemljom - dodao je.

- Jasno je da je međunarodna zajednica, nažalost, nemoćna i da zemlje koje su zaista sposobne izvršiti uticaj do sada nisu uspjele djelovati kako bi zaustavile masakr koji je u toku - kazao je Parolin za vatikanski medij.

Vatikan, koji ima ambasade u brojnim prijestolnicama, obično koristi suzdržan jezik u rješavanju sukoba, radije djelujući iza kulisa i izbjegavajući direktno izvještavanje u štampi.

Papa Leo, izabran mjesec dana nakon smrti pape Franje, pojačao je kritike izraelske kampanje u Gazi.

Pozvao je Izrael da omogući više pomoći i spomenuo Gazu na sastanku s izraelskim predsjednikom Isakom Hercogom u septembru.

- Nije dovoljno reći da je ono što se događa neprihvatljivo, a zatim nastaviti dopuštati da se to događa. Moramo se ozbiljno zapitati o legitimnosti nastavka isporuke oružja koje se koristi protiv civila - dodao je Parolin, ne navodeći nijednu zemlju.

NAKON ODLUKE VLADE SLOVENIJE O UVODENJU SANKCIJA DODIKU, predsjedniku SNSD

Nelegalna Vlada RS odgovorila recipročno Sloveniji: Zabranili ulazak predsjednici Slovenije Nataši Pirc Musar i potpredsjednici slovenačke vlade Tanji Fajon

Forto: Pozivamo Fajon i Pirc Musar da zajedno obiđemo cijelu BiH Entitet nema nikakvo pravo da vodi vanjsku politiku niti da izriče zabrane stranim državicima, navodi se

Forto: Entitet nema nikakvo pravo.

A. O.

11.9.2025.

Nakon što je nelegalna Vlada RS odgovorila recipročno Sloveniji i zabranila ulazak predsjednici Slovenije Nataši Pirc Musar i potpredsjednici slovenačke vlade Tanji Fajon, oglasila se Naša stranka, odnosno njen lider Edin Forto.

Kako se navodi u saopćenju, odluka Vlade RS da zabrani ulazak predsjednici Slovenije i potpredsjednici slovenačke vlade je pravno ništavna i politički skandalozna.

- Entitet nema nikakvo pravo da vodi vanjsku politiku niti da izriče zabrane stranim državicima. Ovo je još jedan čin samovolje Milorada Dodika, koji privatizira institucije RS-a za lične političke obračune i nanosi direktnu štetu ugledu Bosne i Hercegovine. Nataša Pirc Musar i Tanja Fajon su dobrodošle u Bosnu i Hercegovinu. Slobodno mogu doći i obići bilo koji njen dio, uključujući i teritoriju entiteta RS, a mi iz Naše stranke stojimo im na raspolaganju da ih lično dočekamo i zajedno obiđemo svaki pedalj ove zemlje. BiH nije ničije privatno vlasništvo, niti je Dodik graničar. Ova zemlja pripada svim njenim građanima, a ne jednom čovjeku i njegovim frustracijama – navodi se.

NOVA BLAMAŽA PRED EVROPSKOM KOMISIJOM: Iz MVP

"Zakasnili" da pošalju predstavnika BiH na važan ministarski sastanak zemalja Zapadnog Balkana u Dubrovniku

Prisustvo predstavnika BiH u Dubrovniku predstavljalo bi važan korak u jačanju uloge države u regionalnim i evropskim procesima zelene tranzicije, pa je stoga potpuno neobjašnjiv ovakav nemaran odnos nadležnih u Ministarstvu vanjskih poslova Drugi godišnji ministarski sastanak o Zelenoj agendi za Zapadni Balkan održan je prije dva

dana u Dubrovniku, u okviru Berlinskog procesa. Pod sloganom „Sustainable Western Balkan Six – Moving the Green Agenda Forward“, sastanku su prisustvovali ministri država Zapadnog Balkana, predstavnici Evropske komisije, zemalja članica EU, te regionalnih organizacija i civilnog društva.

Sastanak je organizovao Savjet za regionalnu saradnju (RCC) u partnerstvu sa njemačkim Ministarstvom za ekonomsku saradnju i razvoj i uz podršku Evropske komisije. Učesnici su razgovarali o dosadašnjem napretku u sprovođenju akcionog plana za Zelenu agendu i definisali naredne korake u pravcu ostvarivanja ciljeva ugljenične neutralnosti do 2050. godine, u skladu sa Evropskim zelenim dogovorom. Na ovom važnom sastanku, međutim, nije bilo predstavnika Bosne i Hercegovine. Iako su na vrijeme dobili poziv organizatora, iz Ministarstva vanjskih poslova BiH, tačnije u kabinetu ministra Elmedina Konakovića, propustili su blagovremeno imenovati osobu koja bi predstavljala našu državu u Dubrovniku, pa je tako stolica rezervisana za predstavnika iz Bosne i Hercegovine jedina ostala prazna među šestorkom Zapadnog Balkana!

Bosna i Hercegovina, kao jedna od šest zemalja Zapadnog Balkana, aktivno je uključena u proces implementacije Zelene agende i ima obavezu da doprinosi regionalnim naporima ka održivom razvoju i usklađivanju sa standardima Evropske unije u oblasti zaštite okoliša, klimatskih politika i cirkularne ekonomije. S obzirom na značaj Drugog ministarskog sastanka u Dubrovniku, bilo je od ključne važnosti da naša zemlja ima svog predstavnika na ovom visokom političkom forumu, kako bi aktivno učestvovala u usvajanju Dubrovačke deklaracije i doprinijela razvoju regionalnih politika, ali i osigurala zastupljenost svojih interesa i potvrdila posvećenost sprovođenju Zelene agende za Zapadni Balkan.

Prisustvo predstavnika BiH u Dubrovniku predstavljalo bi važan korak u jačanju uloge države u regionalnim i evropskim procesima zelene tranzicije, pa je stoga potpuno neobjašnjiv ovakav nemaran odnos nadležnih u Ministarstvu vanjskih poslova za koje, čini se, ovakve teme nisu na listi prioriteta, uprkos tome što implementacija Zelene agende predstavlja jedan od glavnih zahtjeva Evropske komisije u procesu evropskih integracija Bosne i Hercegovine. Odsustvo predstavnika BiH u Dubrovniku nije prošlo nezamijećeno među ostalim učesnicima sastanka, a s obzirom da su na forumu bili prisutni i zvaničnici Evropske komisije i EU, ovakav ignorantski odnos MVP BiH im je sasvim dovoljno rekao o „posvećenosti“ bh. institucija evropskom putu i konkretnim zadacima koji se postavljaju pred domaće predstavnike vlasti. Postavlja se pitanje da li ministar Konaković uopće zna šta i kako rade, ili bolje rečeno šta ne rade, njegovi najbliži saradnici?!

Podsjetit ćemo da je 10. novembra 2020. godine, na Samitu Berlinskog procesa u Sofiji, šest zemalja Zapadnog Balkana postiglo ključnu prekretnicu potpisivanjem Deklaracije lidera o Zelenoj agendi za Zapadni Balkan, čime su uskladile svoju stratešku viziju s Evropskim zelenim planom (European Green Deal). Ova posvećenost dodatno je potvrđena na Samitu EU–Zapadni Balkan u Brdu kod Kranja u oktobru 2021. godine, kada je i zvanično usvojen Akcioni plan za implementaciju Sofijske deklaracije (2021–2030). Akcioni plan prevodi visoke političke obaveze u konkretne mjere, s jasno definisanim vremenskim okvirima, odgovornim institucijama i snažnim okvirom za koordinaciju i praćenje. Njegovi najvažniji dijelovi upućuju na postepeni prestanak

korištenja uglja, naplatu emisija gasova sa efektom staklene bašte i kontrolu zagađenja okoline.

Za ove aktivnosti su planirana sredstva za Zapadni Balkan od 2021. do 2027. godine u iznosu od devet milijardi eura. Nažalost, proces energetske tranzicije na koju se obavezala Bosna i Hercegovina i dalje se provodi sporo i inertno. Ovakav odnos bh. vlasti za posljedicu ima i to da Bosna i Hercegovina više ne može računati na novac iz Evropske unije za velike energetske projekte, osim kroz Plan rasta za Zapadni Balkan. Konkretno, Bosna i Hercegovina mora provesti više od stotinu reformi kako bi dobila EU novac i pri tome se fokusirati na "zelenu" i digitalnu tranziciju, zaštitu osnovnih ljudskih prava, te razvoj poduzetništva i ljudskog kapitala.

Domaće vlasti su ranije najavile da će reformirati tržište rada, ali i uskladiti zakone o energetici s EU standardima i razvijati obnovljive izvore energije. Najavili su i da će "prilagoditi tržišnim uvjetima" sadašnje niže cijene električne energije za domaćinstva, ali i ugasiti termoelektrane do 2050. godine, koje trenutno proizvode više od dvije trećine struje. Sve navedeno i dalje ostaje tek u sferi ambicioznih ideja bez ikakvog konkretnog plana za realizaciju, a najnovija blamaža sa odsustvom predstavnika BiH u Dubrovniku je još jedan upisani debeli minus za našu državu u Evropskoj komisiji.

Na ovogodišnjem sastanku, u odsustvu predstavnika naše zemlje, usvojena je Dubrovačka deklaracija koja potvrđuje zajedničku posvećenost implementaciji ciljeva Zelene agende za Zapadni Balkan. Uz deklaraciju je usvojeno i pet ključnih dokumenata usaglašenih na regionalnom nivou: revizija regionalnog akcionog plana, mapa puta za adaptaciju na klimatske promjene, Regionalni akcioni plan za prevenciju

zagađenja od plastike, Regionalni strateški plan za biodiverzitet te Izvještaj o implementaciji Zelene agende za 2024. godinu.

(M. Radević)

"NEMOĆNI SMO BILI, A KOMPLETNO SELO JE ZBRISANO S KARTE"

Sljedeće sedmice obilježavanje 32. godišnjice zločina u Stupnom Dolu

- Želimo da svake godine podsjetimo na strašne stvari koje su se dešavale u našem okruženju, da buduće generacije pamte i da nikad ne ponove stvari koje su se dešavale nama u tom periodu - kazao je Kamenjaš.

U Stupnom Dolu nadomak Vareša naredne sedmice se obilježava 32. godišnjica zločina koji su počinile snage Hrvatskog vijeća obrane (HVO), kada je ubijeno 38 mještana među kojima petero djece, a kuće zapaljene.

Mustafa Kamenjaš, član porodice stradalih iz Stupnog Dola i jedan od organizatora obilježavanja godišnjice kaže da se svaki dan budi sa sjećanjem na dan kada je saznao za zločin i stravična stradanja njegove rodbine i prijatelja.

- Sjećam se, teško mi je bilo, vidjeli smo da se dešava nešto, nismo mogli znati šta će se desiti, slutili nismo da će biti u tolikom obimu na nejači, ženama, djeci. Nemoćni smo bili, a kompletno selo je zbrisano s karte - ispričao je Kamenjaš.

Maršom mira „Trasa spasa“, obilaskom mezarja i polaganjem cvijeća na spomen česmi žrtvama zločina, u četvrtak će „Udruženje logoraša 23. oktobar“, Mjesna zajednica Stupni Do, Medžlis Islamske zajednice, sa Udruženjima „Žene Stupnog Dola“ i „Preporod“ obilježiti godišnjicu zločina u Stupnom Dolu i Varešu. Kamenjaš kaže da je to način da spriječe da se zločin zaboravi.

- Želimo da svake godine podsjetimo na strašne stvari koje su se dešavale u našem okruženju, da buduće generacije pamte i da nikad ne ponove stvari koje su se dešavale nama u tom periodu - kazao je Kamenjaš.

Iako potpuno spaljeno, selo je nakon rata obnovljeno, a dio mještana se odlučio vratiti i nastaviti život. Kamenjaš to vidi kao ljubav prema rodnom mjestu i sjećanjima koja žele sačuvati boravkom na svojoj zemlji.

- Težak je život u Stupnom Dolu, infrastrukturno je selo obnovljeno i život se vratio, u više faza je to sređeno, ali povratnici žive život s pečatom, oni ga nose duboko u svojim dušama sa sjećanjem na najmilije - kazao je Kamenjaš.

Pripadnici jedinica „Apostoli“ i „Maturice“ Hrvatskog vijeća obrane (HVO) su 23.

oktobra 1993. u selu Stupni Do kod Vareša ubili 38 osoba, a neke od njih žive zapalili, među njima starije mještane, te djecu od dvije, tri i devet godina. Selo od 70-ak kuća potpuno je spaljeno i razoreno.

- U gradu je tada ubijeno šest žrtava i jedna je pronađena u Zvijezdi - kazao je Kamenjaš.

Dodao je kako porodicama i preživjelima najteže padaju negiranja zločina.

- Svi koji su uradili te stvari danas ih negiraju i mi smo svjesni toga. Iako Vareš ima svjetliji primjer suživota, negiranja ima, a mi živimo s pitanjem zašto to rade nakon svega što smo proživjeli - kazao je Kamenjaš.

Haški tribunal je zbog zločina u Stupnom Dolu osudio Ivicu Rajića, bivšeg zapovjednika Operativne zone HVO-a u Kiseljaku, na 12 godina zatvora nakon priznanja krivice, kao i šestoricu bivših političkih i vojnih zvaničnika takozvane Herceg-Bosne na ukupno 111 godina zatvora.

Sud BiH je na 15 godina zatvora osudio Miroslava Anića zvanog Firga, bivšeg pripadnika Jedinice za posebne namjene "Maturice" u sastavu brigade HVO-a "Ban Josip Jelačić" iz Kiseljaka, dok su presudama kantonalnih sudova osuđeni još jedan bivši pripadnik "Maturica" – Dominik Ilijašević zvani Como na 14 i nekadašnji pripadnik vareškog HVO-a Ermin Ćurtić na pet i po godina. Ilijašević je prije 11 godina iskoristio zavodske pogodnosti i pobjegao u Hrvatsku, javlja [BIRN](#).

IZRAZILI PROTEST

"SAVE THE CHILDREN"

Ašing: Djeca u Gazi polako i bolno umiru od gladi

Humanitarne grupe glasno upozoravale da dolazi glad

Posljedice sistematskih napada Izraela na škole i bolnice u Gazi
dugo će se osjećati

**Djetinjstvo u Gazi: Gade Debabesh
ostala bez ruke u izraelskom
napadu na školu**

[STAV.BA](https://stav.ba)

STAV

Voditeljica humanitarne grupe Save the Children. *FENA*

27.8.2025.

Voditeljica humanitarne grupe Save the Children u srijedu je u užasnim detaljima opisala sporu agoniju izgladnjele djece u Gazi, rekavši da su toliko slaba da čak ni ne plaču.

Obraćajući se sjednici Vijeća sigurnosti o izraelsko-palestinskom sukobu, predsjednica međunarodne humanitarne organizacije Inger Ašing (Ashing) rekla je da glad, koju je UN prošle sedmice proglasio u Gazi, nije samo suhoparan tehnički izraz.

- Kada nema dovoljno hrane, djeca postaju akutno pothranjena, a zatim polako i bolno umiru. To je, jednostavno rečeno, ono što je glad - kazala je Ašing.

Nastavila je opisivati što se događa kada djeca umiru od gladi tokom nekoliko sedmica, jer tijelo prvo troši vlastitu masnoću da bi preživjelo, a kada je nestane, doslovno troši samo sebe dok jede mišići i vitalne organe.

- Ipak, naše su klinike skoro tihe. Sada djeca nemaju snage govoriti ili čak plakati u agoniji. Leže tamo, mršava, doslovno propadaju - kazala je Ašing.

Insistirala je na tome da su humanitarne grupe glasno upozoravale da dolazi glad, jer je Izrael sprečavao ulazak hrane i drugih osnovnih potrepština u Gazu tokom dvije godine rata izazvanog napadom Hamasa u oktobru 2023.

- Svako u ovoj prostoriji ima pravnu i moralnu odgovornost djelovati kako bi zaustavio ovaj zločin - izjavila je Ašing.

Ujedinjene nacije službeno su proglasile glad u Gazi u petak, okrivljavajući ono što su nazvali sistemskim ometanjem pomoći od strane Izraela tokom više od 22 mjeseca rata. Program za praćenje gladi koji podržavaju UNi, pod nazivom Inicijativa za integriranu klasifikaciju faze sigurnosti hrane (IPC), saopćio je da glad pogađa 500.000 ljudi u guberniji Gaza, koja pokriva oko petinu palestinske teritorije, uključujući grad Gazu. IPC predviđa da će se glad proširiti do kraja septembra i obuhvatiti oko dvije trećine Gaze, prenosi AFP.

ŠVEDSKA AKTIVISTKINJA GRETA TUNBERG PORUČILA BRITANSKOM PREMIJERU "MORATE SPRIJEČITI GENOCID U GAZI"

Vidjeli smo civile širom svijeta kako se angažuju, ali postoji ogroman nedostatak onih čija je zakonska odgovornost da se uključe, poručila je

Greta Tunberg: Poslala poruku britanskom premijeru. *Platforma X M.*

Až.

7.9.2025.

Švedska aktivistica Greta Tunberg (Greta Thunberg) izjavila je za Guardian da britanski premijer Kir Starmer (Keir Starmer) "ima zakonsku obavezu da reaguje i zaustavi genocid u Gazi".

- Kir Starmer mora poštovati svoju zakonsku dužnost da djeluje kako bi spriječio genocid - kazala je Tunberg dok je putovala flotilom pomoći prema Gazi.

Starmeru, kojeg su i neki njegovi zastupnici pozvali da se ne sastaje s izraelskim predsjednikom, Tunberg je poručila: "Riječi koje ćemo koristiti da opišemo ljude koji stoje na pogrešnoj strani historije, podržavaju ili čine ratne zločine, te riječi još ne postoje, ali ćemo ih koristiti prema ljudima poput Starmera."

Dodala je kako se širom svijeta ljudi bude zbog onoga što se dešava Palestincima i odbijaju "gledati genocid uživo".

- Vidjeli smo civile širom svijeta kako se angažuju, ali postoji ogroman nedostatak onih čija je zakonska odgovornost da se uključe - rekla je.

Tunberg se pridružila stotinama aktivista Globalne Sumud flotile u misiji pravne pomoći Gazi. To je njena druga humanitarna akcija – u junu su je izraelske vlasti privede na otvorenom moru zajedno s još 12 članova posade broda Madleen, dan prije nego što su trebali stići u Gazu.

- Znamo da svijet ne stoji uz ratne zločince. Svakim danom vidimo sve više snimaka iz Gaze i nevjerovatno hrabre novinare koji riskiraju svoje živote izvještavajući o zločinima. Ljudi se bude - naglasila je Tunberg.

PALESTINSKA GRUPA

Hamas: Izraelski napad na Dohu je napad na cijeli pregovarački proces
Ovaj zločin nije bio samo pokušaj ubistva delegacije, već napad s ciljem eliminacije cijelog puta pregovora, rekao je zvaničnik Hamasa

Hamas: Osudili napad. *Anadolija*
FENA
11.9.2025.

Palestinska grupa Hamas u četvrtak je osudila izraelski napad na katarski glavni grad Dohu kao "potpuni zločin", rekavši da to nije bio samo pokušaj atentata na njihovu delegaciju, već napad na cijeli pregovarački proces.

- Ovaj zločin nije bio samo pokušaj ubistva delegacije, već napad s ciljem eliminacije cijelog puta pregovora i namjernog ciljanja uloge naše braće u posredovanju u Kataru i Egiptu - rekao je visoki zvaničnik Hamasa Favzi Barhum na konferenciji za novinare emitiranoj na TV kanalu Al-Aksa, prenosi Anadolija.

Osuda napada

Barhum je rekao da je napad "očigledan dokaz da premijer Benjamin Netanjahu i njegove kriminalne bande" odbacuju postizanje bilo kakvog sporazuma i insistiraju na opstrukciji svih regionalnih i međunarodnih napora usmjerenih na okončanje rata i gladi ljudi u Gazi.

Naglasio je da Netanjahu i njegova krajnje desničarska vlada snose punu odgovornost za potkopavanje i blokiranje svih prethodnih pokušaja pregovora.

Konferencija za novinare uslijedila je nakon što su izraelski ratni avioni u utorak pogodili stambenu zgradu u Dohi u kojoj su smješteni zvaničnici Hamasa. Pregovaračka delegacija je preživjela, ali u napadu je ubijen sin visokog vođe Hamasa Kalila al-Haje, direktor njegovog ureda, tri tjelohranitelja i katarski sigurnosni službenik. Barhum je rekao da je u napadu ranjena i Al-Hajina supruga, kao i supruga i djeca njegovog ubijenog sina Humama.

Posrednik u pregovorima

Hamas je saopćio da je napad bio jasan pokušaj sabotiranja tekućih posredničkih napora Katara i Egipta, koji pokušavaju osigurati prekid vatre u Gazi i sporazum o razmjeni zatvorenika.

U utorak je Katar oštro osudio izraelski napad kao očito kršenje međunarodnog prava i prijetnju njegovom suverenitetu i sigurnosti.

Zaljevska država bila je ključni posrednik u pregovorima o prekidu vatre u Gazi između Izraela i Hamasa kako bi se okončao smrtonosni napad Tel Aviva u kojem je od oktobra 2023. ubijeno više od 64.700 ljudi.

PALESTINSKA GRUPA

Hamas objavio "oproštajnu fotografiju" 47 izraelskih zarobljenika usred eskalacije u gradu Gazi

Naglašavaju da sudbina zarobljenika zavisi od političkih odluka izraelskog rukovodstva

Hamas: Objavili "oproštajnu fotografiju" 47 izraelskih zarobljenika.

Anadolija prije 54 minute 20.9.2025.

Palestinska grupa otpora Hamas u subotu je objavila fotografiju na kojoj se vidi 47 izraelskih zarobljenika, rekavši da je snimljena na početku najnovije izraelske vojne ofanzive u gradu Gazi. [by Taboola](#)

Sliku prati natpis na arapskom i hebrejskom jeziku: „Zbog nepopustljivosti izraelskog premijera Benjamina Netanjahua i pokornosti načelnika generalštaba Ejala Zamira, ovo je oproštajna fotografija na početku operacije u Gazi.“

Hamas je objavio sliku na svojoj službenoj web stranici, naglašavajući svoj stav da sudbina zarobljenika zavisi od političkih odluka izraelskog rukovodstva.

Hamas je više puta izjavio spremnost da zaključi sveobuhvatni sporazum s Izraelom o oslobađanju svih izraelskih zarobljenika u zamjenu za palestinske zatvorenike, okončanju rata u Gazi i osiguranju potpunog povlačenja izraelskih snaga.

Međutim, Netanyahu je više puta odbacio takve prijedloge, insistirajući umjesto toga na djelomičnim aranžmanima koji bi mu omogućili da odgađa i nameće nove uvjete u svakoj fazi pregovora.

ZUKAN HELEZ SE SASTAO SA GINKELOM
Sjedinjene Američke Države ostaju najvažniji partner
Bosne i Hercegovine

Helez je zahvalio američkoj ambasadi i Uredu vojnog atašea na predanom radu i podršci u svim zajedničkim projektima, naglasivši da se saradnja između dvije zemlje kontinuirano razvija i produbljuje.

Ministar odbrane Bosne i Hercegovine Zukan Helez primio je u Sarajevu otpravnika poslova Ambasade Sjedinjenih Američkih Država Johna Ginkela i brigadira Gregoryja Holmesa, vojnog atašea SAD-a u BiH, u okviru nastupne posjete novog američkog diplomate.

Helez je tom prilikom istakao da Sjedinjene Američke Države predstavljaju najznačajnijeg vanjskopolitičkog partnera Bosne i Hercegovine, posebno u oblasti odbrane i sigurnosti.

„Njihova dugogodišnja podrška ima ključnu ulogu u razvoju i jačanju kapaciteta Oružanih snaga BiH, kao i na našem putu ka članstvu u NATO savezu“, kazao je Helez. Tokom sastanka razgovarano je o dosadašnjim rezultatima Ministarstva odbrane i Oružanih snaga BiH, kao i o planovima i projektima koji su u toku. Helez je naglasio da

je Plan bilateralne saradnje sa SAD-om za 2025. godinu najveći i najznačajniji plan saradnje koji BiH ima u ovoj godini.

„Samo kroz projekat Vojska Vojsci, plan obuhvata tačno 100 aktivnosti, što dovoljno govori o ozbiljnosti i dubini naše saradnje. Nastavljamo i važne projekte poput nabavke helikoptera, koji će dodatno ojačati operativne sposobnosti Oružanih snaga BiH“, rekao je ministar.

Helez je zahvalio američkoj ambasadi i Uredu vojnog atašea na predanom radu i podršci u svim zajedničkim projektima, naglasivši da se saradnja između dvije zemlje kontinuirano razvija i produbljuje.

Posebna tema razgovora bilo je i Partnerstvo između BiH i američke savezne države Maryland u okviru State Partnership Programa (SPP), koji postoji od 2003. godine. Cilj tog programa je jačanje interoperabilnosti između vojski BiH i SAD-a, kao i podrška demokratizaciji institucija i razvoju državnih kapaciteta.

„Uvjeren sam da ćemo nastaviti da unapređujemo ovu izuzetno važnu saradnju i da će Sjedinjene Američke Države ostati snažan i pouzdan partner Bosne i Hercegovine“, poručio je Helez nakon sastanka.

TUŽNA VIJEST

Premинуo Emin Švrakić, osnivač i komandant Zelenih beretki: Srcem i dušom živio je za Bosnu i Hercegovinu

Bio je spreman založiti se za svakoga bez kalkulacija, posebno za svoje saborce

**Emin Švrakić. Hayat TV
3.8.2025.**

Osnivač i komandant Zelenih beretki Emin Švrakić je preminuo. On je bio i jedan od osnivača Hayat TV.

Među istinskim patriotama ostaje praznina koju će biti teško popuniti, piše Hayat. Otišao je čovjek čije ime je sinonim za hrabrost, odbranu i безусловnu ljubav prema domovini.

Pokretač odbrane Sarajeva

Emin Švrakić nije bio samo vojnik. On je bio vizionar, lider i istinski patriota. Srcem i dušom živio je za Bosnu i Hercegovinu. U najtežim godinama za našu domovinu, on je prvi prepoznao opasnost i shvatio da se moramo organizovati i braniti. Njegova vizija i odlučnost davale su nadu i snagu, a njegova ideja o organizovanju odbrane postala je spas za Sarajevo i cijelu državu.

Ovo je čovjek kome Sarajevo i cijela Bosna i Hercegovina duguju vječno poštovanje. Cijeli svoj život posvetio je borbi za čast i dostojanstvo naše jedine domovine. Njegovo ime ostat će zapisano zlatnim slovima u historiji, kao ime pokretača odbrane Sarajeva, komandanta koji je mnogima bio uzor. Nevjerovatne stvari koje je učinio za odbranu glavnog grada i države bit će trajno sjećanje na jednog velikog čovjeka.

Rahmetli komandant Emin Švrakić bio je veliki čovjek, sin Bosne i istinski patriota. Nije slučajno što je baš on bio komandant Zelenih beretki u vrijeme kada je bila potrebna takva ličnost – požrtvovan, nesebičan, čestit, otvorenog srca.

Snaga i odlučnost

Njegova mirna narav krila je nevjerovatnu snagu i odlučnost. Švrakić je spreman založiti se za svakoga bez kalkulacija, posebno za svoje saborce, ljude iz stroja koji su branili prvu bosanskohercegovačku kapiju Sarajeva i BiH. Volio je svoje borce i radovao se njihovoj sreći, tugovao zbog njihove tuge.

Kao stub Zelenih beretki, rame uz rame sa Teritorijalnom odbranom, pokazao je kako izgleda nepokolebljiva odbrana domovine. 2. maja, kada je Sarajevo gorjelo, kada su se Stari Grad i Centar krvarili, on i njegovi borci su se suprotstavili vojsci koja je važila za nepobjedivu i slomili joj kičmu.

Zato uloga Emina Švrakića, Zelenih beretki i Teritorijalne odbrane ne smije biti zaboravljena. Bez njihove hrabrosti, priča o slobodi Sarajeva i Bosne i Hercegovine ne bi bila moguća. To su dani kada su heroji šutjeli, a njihova djela govorila za generacije koje dolaze.

Emin Švrakić je bio čovjek koji nije birao lakši put, već onaj pravi, teži, put pravde i borbe. Njegovo ime ne smije ostati u sjeni, jer iz te sjene je osvijetlio čitave generacije. Njegova ostavština je sloboda koju danas uživamo.

Ogroman gubitak

Nakon agresije na BiH, živio je mirno i dostojanstveno, noseći sa sobom uspomene na teške, ali ponosne dane. Njegov odlazak je ogroman gubitak za sve nas.

Održana komemoracija Eminu Švrakiću: Iskazujemo poštovanje velikom čovjeku koji je među prvima stao u odbranu BiH

Ovim povodom brojni njegovi prijatelji, kolege, ali i zvaničnici obratili su se prisutnima.

6.8.2025.

Osnivač i komandant Zelenih beretki Emin Švrakić preminuo je prije tri dana, a danas je održano okupljanje u amfiteatru Kovači, gdje je bila i komemoracija.

Ovim povodom brojni njegovi prijatelji, kolege, ali i zvaničnici obratili su se prisutnima. Danas se na Kovačima, posljednjem počivalištu nekih od najhrabrijih sinova i šehida ove zemlje, od čestitog, ponosnog, ali toplog, poštenog i dostojanstvenog čovjeka, kojeg su mnogi, od srca zvali Amidža, u ime člana Predsjedništva Bosne i Hercegovine Denisa Bećirovića, oprostio Alija Kožljak.

Brutalna agresija

- Poštovani članovi porodice, poštovani saborci i predstavnici institucija, dragi prijatelji ukazana mi je čast da se obratim u ime člana predsjedništva BiH doktora Denisa Bećirovića. Iskazujemo poštovanje velikom čovjeku koji je među prvima stao u odbranu BiH kada je izvršena brutalna agresija kada je stanovništvo protjerivano, stavljano u logore i ubijano. Rahmetli Emin Švrakić je u tom periodu pokazao odlučnost da se bez oklijevanja stavi na čelo, da okupi patriote. Predvodio je "Zelene beretke" koje su nastale iz naroda iz potrebe da se organizuje odbrana kada su mnogi vjerovali da se može postići mir pregovorima. On je prepoznao opasnost i svojevrijem je suprotstavio opasnosti i izvjesnom napadu. Za njim su krenuli saborci znajući da se bore za svoju domovinu. „Zelene beretke“ su bile primjer prkosa, smjelosti i zajedništva, a nikad nisu činile nikakve zločine, naglasio je Kožljak i dodao:

- Njihova borba je od prvog dana bila časna i dostojanstvena. Njegov odlazak nije samo gubitak za porodicu i saborce nego za sve nas. Otišao je čovjek koji je u prvom trenutku znao stati ispred i pokazao šta znači biti borac i braniti svoju državu. Nije tražio ništa za uzvrat niti je trčao za ordenima. Kao jedan od osnivača Hayata pokazao je da je postratna obnova važna kao i otpor. Gdje god smo jasno stali u odbranu

očuvana je država. Amidža je to učio iz slavne prošlosti BiH upravo onako kako je to napisano na bosanskim stećcima. Doktor Bećirović je često isticao da je bio prijatelj komandanta Švrakića sa strašću je dijelio svoja ratna iskustva a razgovor s njim je bio kao dolazak na izvor ponosa i hrabrosti. Rahmetli Amidža je iza sebe ostavio djela i neizbrisiv trag i zato ga ne smijemo zaboraviti. Neka te tvoja BiH zauvijek pamti, a Gospodar svjetova da lijepi džennet. Svim vama koji ste poznavali komandanta Švrakića izražavam iskreno saučešće – zaključio je.

Osjetio šta se sprema

Penzionisani general Rizvo Pleh, predsjednik Udruženja generala ARBiH, kazao je na komemoraciji "da se lider rađa te da ne znamo za njega dok ne dođe neko teško vrijeme".

- To teško vrijeme izbacilo na površinu lidera. Naš Emin Švrakić Amidža u to teško vrijeme osjetio je šta se sprema BiH i 1992. godine je imao hrabrosti da stane i da nađe ljude koji isto misle, koji će krenuti za njim i organizuje patriote koji su bez pogovora spremni da slušaju njegova naređenja u odbrani Sarajeva i BiH. Naš Amidža je bio pronicljiv i ugledan, čovjek kome su vjerovali. Njegove "Zelene beretke" su mu vjerovale, da je nešto smišljeno i procijenjeno i da to treba izvršiti – kazao je Pleh.

Odvažnost i odlučnost

Podsjetio je da je u "Zelenim beretkama" vidio odvažnost i odlučnost.

- Odavali su sigurnost. U okruženju su djelovali optimistično, vjerovali su u pobjedu. Tu je ta vrijednost koju je dao lider "Zelenih beretki", naš Amidža. To je postalo ime od milja. Otišao je na bolji svijet, a nama ostavio u amanet da nastavimo da se borimo za one vrijednosti za koje se on borio i za koje su se borile njegove "Zelene beretke" – rekao je Pleh.

Muhamed Švrakić, jedan od sinova, obratio se okupljenima na komemoraciji ispred Udruženja „Zelene beretke“.

Prenosimo ga u cijelosti:

- Kako bi rekao Amidža, aplauz vama. To je bio njegov pozdrav svim borcima i njegovim vojnicima. Čast mi je pripala da govorim u ime svih pripadnika "Zelenih beretki", svih patriota naše domovine i naše porodice. Danas ne govorim kao njegov sin, nego kao njegov vojnik. Amidža je sve svoje vojnike i komandante smatrao sinovima, zato se i obraćam kao vojnik. Dugo sam razmišljao šta napisati i reći, jer su mnogi o njemu napisali takve riječi hvale i zahvale, ali sam od svih tekstova o Amidži uzeo dio teksta uglednog novinara Suada Karamustafića, koji kaže: "Osim što je bio pronicljiv, pa je u prizorima devedesetih vidio preslike zlobnika iz svog djetinjstva – onih koji su ubijali imame po Glamoču; osim što je bio odvažan - po uzoru na epske junake ove drevne zemlje, pa je organizovao mladost da se prsima i olovom bori protiv dušmana kroz "Zelene beretke", Emin Švrakić je uspio biti i pionir slobodnog novinarstva." Hvala mu za ove riječi ispred moje porodice. Ovaj novinar je u par riječi rekao sve o Amidži. Da je kao mali preživio genocid u svom Glamoču. Bog ga je za nešto sačuvao, za nešto veliko. Sjećam se kao dijete kad vidi Centralni komitet ili Skupštinu bivše države, kako je govorio: "Evo onoga što mi je zaklao prijatelja, evo

onog što mi je zaklao efendiju, evo onoga što mi je zaklao familiju". I tako redom, znao im je svakome ime i prezime, pamtio je do zadnjeg dana. Valjda je to veliko za šta je bio sačuvan, od genocida 40-tih za 90-te godine.

Sjećam se kad mi je rekao da moram čuvati jednog čovjeka. "On je naš budući lider, naš budući predsjednik". Njegovo prvo naređenje je bilo baš to, da se po svaku cijenu sačuva naš rahmetli predsjednik. To je prvi dio naših Zelenih beretki, prva fizička zaštita koja je stala za narod. Sjećam se 1991. kad me zovnuo i rekao: "Bio sam u Hrvatskoj, tamo četnici i Srbi rade isto što su radili u mom Glamoču. Kolju, ubijaju, siluju i protjeruju. Bio sam kod našeg daidže Mate Šarlije. On će biti uz nas da napravimo vojsku. Tako se počela praviti vojska. Prvo pod imenom 'Društvo za zaštitu kulturnog dobra Bosnae', jer smo bili proganjani od raznih službi, a kasnije zbog zelene beretke na glavi, narod nam daje ime "Zelene beretke". "Zovni svu raju u koju imaš povjerenja kod mene na razgovor, pa da pravimo vojsku. Danima su se smjenjivali jalijs, raja, žestoki momci, doktori, akademici, glumci, pisci... A onda svi od jednog momenta ravnopravni, sjede u sali i dogovaraju odbranu, dobijaju zadatke. Svi su postali njegovi sinovi, kao i nas petorica.

Mjesec po mjesec, od tri sina krenulo je uz njega još hiljade sinova naše domovine koji su imali povjerenja u Amidžu, u njegov nijet u odbrani domovine. Među tom rajom bilo ih je dosta koji su između sebe bili protivnici, ali Amidži je trebala samo jedna minuta da sjednu sa njim, da se izgrle i postanu vojnici i prijatelji. To se prvi put desilo između navijača Želje i Sarajeva. Historičari će napisati onako kako im naredi politika, ali narod će pamtiti Amidžu koji je kao radio TV mehaničar, pobijedio nepobjedivu JNA, bez oružja i tehnike, ali sa srcima i slogom svojih bosanskohercegovačkih sinova. Sjećam se sale u Domu policije 10.6. kad je izašao i rekao da ima 200-300 naoružanih ljudi i da mu treba još oružja i imat će ih 3000-4000 da odbrani državu. Odatle je masovno krenulo. Sjećam se 3. i 4. kad je rahmetli predsjednik rekao Amidži da će JNA i srpsko-crnogorske snage sa četnicima podijeliti državne institucije i grad. "Emine, samo ti i dragi Allah možete spasiti Sarajevo i BiH". Isto večer jedinice "Zelenih beretki" kreću u vatrene obračune i preuzimaju državne institucije koje su značile državnost i nezavisnost BiH. Tu večer se prvi put aktivira sarajevski prsten odbrane. Agresor je preduhitren i pokušaji su im zaustavljeni.

To je bila prekretnica odbrane glavnog grada Sarajeva, državnosti i nezavisnosti BiH. Bez razmišljanja sve jedinice Zelenih beretki, po naredbi rahmetli predsjednika Alije Izetbegovića ušli su kao temelj Armije BiH. Amidža i "Zelene beretke" sastavljene od svih patriota, muslimana, katolika, pravoslavaca, Jevreja, Srba, Hrvata, Bošnjaka, Roma, Saralija, Bosanaca i Hercegovaca zaustavili su srpsko-crnogorskog agresora i u startu postavila drugačiji tok agresije i odbrane jedine nam domovine. Amidža se povukao formiranjem Armije BiH, ali nije zaboravio svoje saborce i vojnike. Tako je osnovao jedinstvenu organizaciju boraca koja je izvela preko 1.200 ranjenika na liječenje. U ime svih nas patriota, sinova Bosne i Hercegovine, sinova našeg Amidže zahvaljujemo dragom Bogu što nam je podario ovakvog lidera, vođu, komandanta, čovjeka koji nas je učio, okupio i vodio, pa po prvi put u historiji kako postoji Bosna i Hercegovina i Sarajevo, jedna mala snažna vojska da odbrani njeni državnost i njenu nezavisnost, od tzv. nepobjedive JNA i njenih pridruženih četnika. Kunemo se svi velikim Bogom da te Amidža nikad nećemo zaboraviti, nećemo skrenuti sa tvog puta u očuvanju domovine. Tuga je u našim domovima, ali je zasigurno radost u džennetu jer

se naši šehidi raduju dolasku svog komandanta. Završavam tekstom uglednog novinara Karamustafića: "Kakva brilijantna pobjeda dječaka iz Glamoča!" - kazao je emotivno Muhamed Švrakić.

Izrecitovana lirska pjesma

Glumac Nusmir Muharemović izrecitirao je lirsku pjesmu „Amidža“ posvećenu Eminu Švrakiću.

Amidža

Neke ljude odabere vrijeme
Pojave se iznenada
I postanu bitni
O njima se govori oprezno
Oni govore glasno
Zablistaju, pa zgasnu
Vrijeme, uskoro, odabere druge
Neki drugi ipak prepoznaju vremena
Teška, prijeteća
Turobna i tegobna
Vide ih jasno
Poput tamnog i crnog oblaka
Koji izvire iza horizonta
Prije nego zauzme modro nebo
Tako posebni su rijetki
A trebaju ih
I vremena neželjena
I svi u njima
Da pokažu put
Da budu prvi
On je bio - Amidža
Na Bistriku je stao
Pred konvoj što smrti sprema
S rukama golim al'
srcem neustrašivim
Kad je naum zlikovaca postao jasan
Sa beretkom zelenom na glavi
I domovinom u prsima
Visoko uzdignute glave
Pogledom mirnim a probojnim
Poručio je: Mi se ne plašimo
Pozvao je na bedeme
I sinovi Šehera su se odazvali
Od Grada pod opsadom
Napravio je neprobojnu tvrđavu

Pucali su na Sarajevu
Teško ranili Grad
Ali nisu uspjeli da ga
Unište
Zlikovci s brda
Prepoznao je vrijeme
Opasnosti gledao u lice
I pokazao put
Bio je prvi
Nije tražio zlato
Slavu, ni pjesme
Samo slobodu i mir
Za narod, za državu, za grad
Vremena su druga
On odlazi
Ali sve njegovo ostaje
Kao što ostaje
Sarajevo
Jedini grad na svijetu koji ima svog Amidžu.

Bosnia UK Network

nSdortosept9t0 473l05mg2cc9l5hu11044ga254jca6622648um1hf3i4i . '

OBAVEZNO POGLEDATI VIDEO:

[#Prijeđor](#) [#SanaValley](#) [#NeverForget](#) [#Genocide1992](#) [#BosniaHerzegovina](#)

Kolektivni ispraćaj ųrtava zločina u Prijedoru i dolini Sane

U Memorijalnom centru Kamićani. Danas se održava kolektivni ispraćaj za posmrtnu ostatku sedam bošnjaćkih ųrtava iz Prijedora i doline Sane, ubijenih u ljeta 1992. Godine.

Među pokopanima su i dva maloljetnika - najmlađa ųrtva ima samo 17 godina.

Posmrtni ostaci ųrtava pronađeni su u tri zemlje i deset općina, što naglašava razmjere i brutalnost poćinjenih zločina.

Neka poćivaju u vječnom miru. Ne zaboravljamo!

[Ines Pusic](#)

[dprenotsSo5c6f560280hl621t0ull8 ll46u49t0iuhij21fui u734g3f1](#) ·

- Spakovala mu komad kukuruznog hljeba, malo šećera i soli i jednu presvlaku. Idi, sine, velim, valjda ćemo se sresti u Tuzli. Plaćem ja, gledam za njim kako zamiće ispod kuće. Sutradan ja u Potoćarima, hiljade naroda, kad, odjednom, pojavi se moj Azmir. Sine, otkud tebe, pitam, a on se zaleti, zagrli me, izljubi, kaže, nisam te mati bio

poljubio pa sam se zato vratio. Još mi na obrazu stoji onaj njegov dah. Bi malo sa mnom i ode prema šumi, da se pridruži koloni, prisjeća se Nura.

Azmira nije bilo među preživjelima u dijelu kolone koja se probila na slobodnu teritoriju. Godinama se Nura nadala da će se pojaviti odnekud. Onda su joj javili da su identificirali njegove posmrtno ostatke.

- Bila je to šaka kostiju. Pronašli su ih negdje kod Trnova, tako su mi objasnili.

Preživjela sam to. Kako, ne znam ni sama, ispričala je Nura.

Godinama kasnije, pred ponoć, dok se spremala za počinak, čut će kako spiker spominje Hag i da će majka prepoznati sina, a sestra brata.

- Okrenem se, na ekranu vidim kako četnici strijeljaju grupu muškaraca i među njima moj Azmir. Gledam, ne vjerujem svojim očima, srce mi stalo, ukočile se vilice. Jest' moj Azmir, njemu pucaju u leđa. Pade moje dijete. Bos. Ni sedamnaest godina nije imao - prisjeća se Nura.

Scena strijeljanja njenog sina na Godinjskim Barama kod Trnova majku Nuru progoni svih ovih godina.

[#neverforget](#) [#Srebrenica](#) [#SrebrenicaGenocide](#)

AMERIČKI PREDSJEDNIK

**Tramp pisao Bećiroviću: Radujem se nastavku našeg zajedničkog djelovanja
Zajedno, kada podržavamo suverenitet, prosperitet i mir kroz snagu, ne postoje granice
onome što možemo postići, piše u Trampovom pismu**

Bećirović i Tramp. *PBiH*

Anadolija 8.8.2025.

Predsjednik Sjedinjenih Američkih Država Donald Trump uputio je pismo članu Predsjedništva Bosne i Hercegovine Denisu Bećiroviću povodom obilježavanja 249. godišnjice nezavisnosti SAD-a, zahvalivši na upućenoj čestitki i istakavši važnost zajedničkih vrijednosti i partnerstva.

- Zahvaljujem Vam na Vašoj poruci u čast 249. godišnjice proglašenja nezavisnosti Sjedinjenih Američkih Država. 4. juli je proslava veličanstvenog osnivanja Sjedinjenih Američkih Država, nacije utemeljene na slobodi, duhu pionirstva i nepokolebljivoj volji njenog naroda. Na ovaj dan odajemo počast vrijednostima koje su učinile Ameriku velikom i ponosni smo što stojimo uz prijatelje koji poštuju te ideale - navedeno je u pismu, te dodano:

- Vaša poruka je duboko cijenjena. Zajedno, kada podržavamo suverenitet, prosperitet i mir kroz snagu, ne postoje granice onome što možemo postići. Radujem se nastavku našeg zajedničkog djelovanja u izgradnji sigurnije, snažnije i uspješnije budućnosti. Američki predsjednik je u svom obraćanju posebno naglasio važnost zajedničkog djelovanja u promoviranju suvereniteta, mira i prosperiteta, te izrazio nadu u nastavak snažnih bilateralnih odnosa između dvije zemlje.

BILATERALNI ODNOSI

Bećirović razgovarao s ambasadorom Vasiljem Kiriličom, podrška suverenitetu Ukrajine
Sagovornici su se složili da je veoma važno i u narednom periodu nastaviti jačanje prijateljstva i saradnje dviju država

Ambasador Kirilič se zahvalio na podršci. Kabinet člana Predsjedništva BiH

FENA

21.8.2025.

Član Predsjedništva Bosne i Hercegovine Denis Bećirović primio je u oproštajnu posjetu ambasadora Ukrajine za Bosnu i Hercegovinu - nerezidentno iz Republike Hrvatske, Vasilja Kiriliča, saopšteno je iz Bećirovićevog kabineta.

Konstruktivna saradnja

Bećirović je ukazao na veoma dobru i konstruktivnu saradnju s ambasadorom Kiriličom te ocijenio da je njegova diplomatska misija dodatno doprinijela jačanju bilateralnih odnosa Bosne i Hercegovine i Ukrajine.

Ponovio je kontinuiranu podršku Bosne i Hercegovine nezavisnosti, suverenitetu i teritorijalnom integritetu Ukrajine u skladu s principima Povelje Ujedinjenih nacija. Posebno je naglasio da se od početka ruske agresije na Ukrajinu, Bosna i Hercegovina redovno pridružuje izjavama, inicijativama i odlukama EU kojima se osuđuje agresija u međunarodnim organizacijama. Izrazio je nadu da će započeti pregovori što prije rezultirati prestankom rata i uspostavljanjem pravednog mira.

Ambasador Kirilič je zahvalio za dosljednu i otvorenu podršku Bosne i Hercegovine u borbi za slobodu Ukrajine ističući da ta podrška ima posebnu vrijednost jer je od naroda koji je prošao slična stradanja. Posebno je zahvalio članu Predsjedništva BiH Denisu Bećiroviću za državničke i principijelne vanjskopolitičke aktivnosti te naglasio da je takva politika prepoznata i u širim međunarodnim okvirima.

Jasna potvrda solidarnosti

Bećirović je podsjetio da je dosad pet puta razgovarao s predsjednikom Ukrajine Volodimirom Zelenskim, a posebno podsjeća na razgovor s njim tokom posjete Kijevu u avgustu 2023. godine zajedno s predsjedavajućim Predsjedništva BiH Željkom Komšićem. Posjeta je predstavljala, između ostalog, jasnu potvrdu solidarnosti Bosne i Hercegovine s ukrajinskim narodom i državom koja se bori za očuvanje nezavisnosti, suvereniteta i teritorijalnog integriteta.

Sagovornici su se složili da je veoma važno i u narednom periodu nastaviti jačanje prijateljstva i saradnje dviju država.

[Erol Avdovic](#)

[16 juli](#) ·

Posljednjih nekoliko dana iz Luxembourga a onda i iz Brisela, govoreći na obilježavanjima 30. godišnjice genocida u Srebrenici uputio sam jedan diplomatsko politički apel i naglasio važnost upotrebe čistog i jasnog jezika kad govorimo o genocidu u Srebrenici.

Apel je našim evropskim prijateljima, kada već opravdano favoriziraju Ukrajinu (što mi razumijemo - kao što se radujemo napretku Crne Gore na njenom putu ka EU, jer to znači više sigurnosti za cjeli region) - zbog brutalne agresije Putinove Rusije na suverenu državu (Ukrajinu), uzimajući u obzir da se radi i o kriteriju stradanja i da Ukrajinu treba izvući iz tog strašnog inferna i radi geopolitičkih razloga - onda nemojmo zaboraviti, da je Bosna i Hercegovina već trebala biti u EU. I da treba biti dio kolektivno kišobrana odbrane NATO Saveza.

Nemojte kriviti cjelu Bosnu i Hercegovinu - jer "ne ispunjavamo domaću zadaću" - još nismo usvojili preostale reformske zakone. Uprite prstom u kočničare. Kaznite njih, a ne sve nas. Ako se Bosna i Hercegovina odbaci i ostavi kao fusnota evropske historije - onda će to biti još jedna izdaja Srebrenice.

**WEST MIDLANDS OBILJEŽIO 30. GODIŠNJICU GENOCIDA U SREBRENICI
CENTRALNOM KOMEMORACIJOM U VIJEĆNICI BIRMINGHAMA:**

Birmingham- Regionalni lideri, diplomate, preživjeli i članovi javnosti okupili su se u svečanoj sali Gradske vijećnice Birminghama kako bi obilježili 30. godišnjicu genocida u Srebrenici – najstrašnijeg zločina na tlu Evrope nakon Drugog svjetskog rata. Drugog svjetskog rata.

Komemoraciju su zajednički organizirali Remembering Srebrenica UK i Mreža Bosna i Hercegovina UK (BH UK Network), a događaj je okupio učesnike iz cijelog regiona kako bi odali počast više od 8.000 Bošnjaka – muškaraca i dječaka, koje su u julu 1995. godine pogubile snage bosanskih Srba u zaštićenoj zoni Ujedinjenih nacija u Srebrenici.

Nj.E Osman Topčagić i Dr Waqar Azmi, chairman of Remembering Srebrenica

Domaćin događaja bio je gradonačelnik Birminghama Cllr Zaffar Iqbal, uz podršku Gradskog vijeća Birminghama. Program je uključivao nadahnjujuće govore, potresna svjedočenja preživjelih i emotivne umjetničke izvedbe. Među prisutnima su bili i gradonačelnik West Midlandsa Richard Parker, lord-poručnik West Midlandsa Derrick Anderson CBE, zamjenica lidera Birminghama Sharon Thompson, ambasador BiH u Velikoj Britaniji,

Komemoraciju je otvorila Lejla Golos, nakon čega su uslijedili govori dobrodošlice i poruke solidarnosti naglašavajući važnost očuvanja istine i sjećanja u borbi protiv mržnje i poricanja genocida.

Jedan od najemotivnijih trenutaka bio je govor Sare Hukić, preživjele genocida, koja je podijelila svoje bolno, ali hrabro svjedočanstvo. Elvir Solak i Ivan Šarić iz Narodnog pozorišta Sarajevo izveli su dirljive umjetničke performanse *_Bijeli cvijet_* i *_Gluha tišina_*, dok su Hafsa Jalisi, Ayla Pezerović i Leila Dautović dodatno oplemenili program kroz poeziju i molitvu.

Djeca iz bosanske dopunske škole u Birminghamu uputila su poruke mira i nade, podsjećajući prisutne na važnost obrazovanja novih generacija o Srebrenici.

Poseban trenutak komemoracije bio je paljenje 11 svijeća koje su simbolizirale 11. juli, dan pada Srebrenice. Svijeće su zapalili predstavnici 11 različitih vjerskih zajednica, koji su time poslali snažnu poruku jedinstva, solidarnosti i zajedničkog sjećanja na nevine žrtve genocida.

Događaj je zatvorio dr. Anes Cerić, izvršni direktor BH UK Networka i počasni konzul Bosne i Hercegovine, zahvalivši se svim učesnicima i partnerima te naglasivši važnost zajedničke borbe protiv poricanja genocida i očuvanja istine.

Tokom komemoracije predstavljena je i inicijativa za izgradnju memorijalnog cvijeta Srebrenice u Cannon Hill Parku – spomenika koji bi služio kao mjesto za sjećanje, učenje i jedinstvo u srcu Birminghama.

Ovogodišnja poruka ostaje jasna: _"Srebrenicu pamtimo – jučer se sjećamo, danas djelujemo."_ West Midlands ostaje posvećen toj misiji.

BH UK Network

Željko Komšić i Dr. Wagar Azmi

Željko Komšić

Sarajevo, Bosnië en Herzegovina

Uvijek je zadovoljstvo sjesti i razgovarati sa **Dr Waqar Azmi OBE**, koji već godinama predano radi na jačanju odnosa između 🇧🇦 Bosne i Hercegovine i 🇬🇧 Ujedinjenog Kraljevstva.

Hvala njemu i njegovom timu za sve što čine kroz rad organizacije Remembering Srebrenica, što su posvećeni podizanju svijesti o genocidu u Srebrenici, te edukuju druge o ovoj temi i istini. Zahvalni smo za njihov dolazak danas kako bi prisustvovali **#Srebrenica30** godišnjici.

U narednom periodu uspostaviti će se još snažnija i uspješnija saradnja između dvije zemalje.

— met Remembering Srebrenica en Dr Waqar Azmi OBE bij Predsjedništvo Bosne i Hercegovine.

LIJEPA DJECA GAZE!!!

Svijet poslije Gaze neće biti isti!
I ne smije biti!

RANJENA DJECA GAZE

REAKCIJE

Međunarodni krivični sud odbacio nove američke sankcije protiv sudija i zamjenika tužilaca

Sankcije predstavljaju očigledan napad na nezavisnost nepristrasne sudske institucije koja djeluje po mandatu 125 država članica, saopćeno je iz Suda.

ICC: Odbacio nove američke sankcije. Anadolija

20.8.2025.

Međunarodni krivični sud (ICC) u srijedu je snažno odbacio nove američke sankcije usmjerene protiv četvero sudija i zamjenika tužilaca, nazivajući te mjere napadom na nezavisnost sudstva i međunarodni poredak zasnovan na pravilima.

- **Međunarodni krivični sud osuđuje najavu novih sankcija od strane američke administracije protiv sudija ICC-ja Kimberli Prost (Kanada), sudije Nikolasa Gijoa (Francuska), zamjenice tužioca Nahat Šamim Kan (Fidži) i zamjenika tužioca Mame Mandiaje Niang (Senegal) - navodi se u saopćenju suda.**

Dodatne sankcije dolaze nakon ranije uvedenih sankcija protiv još četvero sudija i tužilaca ICC-ja.

- **Te sankcije predstavljaju očigledan napad na nezavisnost nepristrasne sudske institucije koja djeluje po mandatu 125 država članica iz svih regiona. One također predstavljaju uvredu prema državama članicama Suda, međunarodnom poretku zasnovanom na pravilima i, iznad svega, milionima nevinih žrtava širom svijeta - dodaje se u saopćenju.**

ICC je naglasio da će nastaviti izvršavati svoj mandat u strogom skladu sa svojim pravnim okvirom, kako su ga usvojile države članice, i "bez obzira na bilo kakva ograničenja, pritiske ili prijetnje".

Sud je također pozvao vlade da podrže njegovu misiju, navodeći: "Sud poziva države članice i sve one koji dijele vrijednosti čovječanstva i vladavine prava da pruže čvrstu i dosljednu podršku Sudu i njegovom radu koji se obavlja isključivo u interesu žrtava međunarodnih zločina."

SAD je u srijedu uveo sankcije četvorici zvaničnika ICC-ja, uključujući sudiju koji je odobrio naloge za hapšenje izraelskog premijera Benjamina Netanjahua i bivšeg ministra odbrane Joava Galanta.

**Barselona Palestinu proglasila 11. gradskim distriktom:
To je urađeno samo još za Sarajevo 1995. godine**

Ne radi se samo o davanju konkretnih doprinosa, već o strukturiranju saradnje u srednjoročnom razdoblju, kazao je

Gradonačelnik Barselone Žaume Kolboni. Facebook

E. A.

27.8.2025.

Gradonačelnik Barselone Žaume Kolboni (Jaume Collboni) u utorak je najavio da će Gaza i drugi palestinski gradovi simbolično postati 11. gradski okrug Barselone, u cilju jačanja saradnje i solidarnosti. Ova odluka temelji se na prethodnom presedanu iz 1995. godine, kada je Sarajevo proglašeno počasnim gradskim okrugom Barselone.

Tehnički i budžetski entitet

Kolboni (Collboni) je predstavio plan tokom posjete Jordanu, ističući da će novi "okrug" biti tehnički i budžetski entitet unutar gradske administracije Barselone, koji će dopuniti postojećih 10 okruga. Biće odgovoran za koordinaciju svih projekata saradnje s palestinskim gradovima i UN-ovom agencijom za palestinske izbjeglice, UNRVA-om (UNRWA).

- Ovo više nije jednokratna saradnja s posjetama, već trajna struktura, osmišljena za korištenje stručnosti naših gradskih tehničara - rekao je Kolboni (Collboni), dodajući da bi slična struktura mogla biti osnovana i na palestinskoj teritoriji ili, ako to ne bude moguće, u Jordanu.

Fokus na urbano planiranje, zdravstvo i obrazovanje

Cilj projekta je uspostaviti timove općinskih radnika koji će raditi na urbanom razvoju, zdravstvu, obrazovanju i socijalnim uslugama. Stručnjaci iz Barselone će sarađivati direktno na terenu ili obučavati lokalne tehničare.

- Ne radi se samo o davanju konkretnih doprinosa, već o strukturiranju saradnje u srednjoročnom razdoblju. Moramo razmišljati o obnovi gradova, ali i o kvaliteti života izbjeglica - naglasio je Kolboni.

Planirano je da se novi 11. okrug uspostavi najkasnije do kraja 2025. godine, uz početni budžet od milion eura, koji uključuje već postojeća sredstva za humanitarnu pomoć. Među prioritetima su i projekti kojima bi palestinski gradovi postali pristupačniji osobama s invaliditetom.

- Predanost je do kraja - poručio je gradonačelnik Barselone.

Anto Tomic is met Anto Tomić.

Snosdpoertj238cit7 mf4mu11mc 741190h17590m4tal9i28cto:02574 ·

Kažu, pravda je stigla zločince u Prijedoru. Fino, pravosnažno su osuđena 65 prijedorska ratna zločinca. Mašala.

Halal ćufta i tužilaštvima i sudstvu i Haškom tribunalu, samo, nešto kontam, kako je moguće da je tih šezdeset pet (kako-tako) osuđena zločinca uspjela, u isto vrijeme, počiniti toliko zločina na različitim mjestima:
istovremeno klata po Čarakovu, Zecovima, Bišćanima, Briševu, masakrirati logoraše u Trnopolju, Keratermu, Omarskoj, puniti Kevljane, Tomašicu, Hrustovu Glavicu, istrijebljivati Kozarac i okolinu, ubijati na Korićanskim stijenama a uz to još i ratovati po Pakracu, Lipiku, Bijelim stijenama i Orašju. I nako, usput stvarati republiku genocidnu. More biti da su ta šezdeset petorica bili supermeni, ili su (gluho bilo) bili klonirani? Ili ih je (još gluhlje bilo), bilo i malo više od 65 ?
(Ovo ja samo nako, malo razmišljam, ničim izazvan.)

Alle reacties:

390Jij, Edit Agović, Ferid Cengic en 387 andere

ANUBIH

Mirko Pejanović pisao Ursuli fon der Lajen: Tražim osnivanje Evropskog fonda za ekonomski i socijalni razvoj Srebrenice

Slična inicijativa upućena je i Vladi FBiH, od koje se očekuje formiranje fonda za Srebrenicu, te da u tome učestvuju i kantoni i općine u FBiH

Mirko Pejanović. Anadolija

Piše: [Alen Bajramovic](#)

25.7.2025.

Svake godine, nakon obilježavanja godišnjice genocida, već u predvečerje 11. jula, Srebrenica ostaje gotovo prazna i zaboravljena od većine koji su joj obećavali podršku i solidarnost. Bio je to jedan od povoda zbog kojeg je potpredsjednik Akademije nauka i umjetnosti BiH i nekadašnji član Predsjedništva RBiH uputio javno pismo predsjednici Evropske komisije Ursuli fon der Lajen (Von der Leyen).

U pismu naglašava da njene poruke, upućene povodom 30. godišnjice genocida, preživjelim majkama, suprugama, sestrama i djeci znače ohrabrenje i nadu, te traži podnošenje inicijative o osnivanju Evropskog fonda za ekonomski i socijalni razvoj Srebrenice.

Razne adrese

- Taj fond bi pomagao etničku revitalizaciju i ekonomsku obnovu i razvoj. Inicirano je da na nivou EK bude određen povjerenik za ova pitanja. Posljedice genocida u Srebrenici su planetarne, to je poznato cijelom svijetu, a priznato je Rezolucijom UN-a kojom se 11. juli obilježava kao Međunarodni dan sjećanja na genocid – kaže Pejanović za “Avaz”. Dodaje da su ovakvoj inicijativi prethodila istraživanja u okviru naučne konferencije iz 2023. posvećene ublažavanju posljedica genocida kroz podršku ekonomiji, zapošljavanju i razvoj infrastrukture, ali i o demografskim posljedicama genocida. Istovremeno, treće istraživanje profesorica Sarine Bakić i Jelene Brkić pokazalo je da, nakon svih stradanja, u Srebrenici vladaju dobri međunacionalni odnosi.

- Na temelju tih istraživanja mi smo i tada pisali na razne adrese, uključujući i Evropsku komisiju, ali to je završilo negdje u birokratskim ladicama. U pismu stoji i usporedba te podrške preživjelim, koja ostaje na nivou verbalnog i moralnog, a šta je s praksom, sa životom, s mogućnošću da se život tamo obnovi i da ga ima, a ne da to mjesto umire – ističe akademik Pejanović.

Razvojni status

Slična inicijativa upućena je i Vladi FBiH, od koje se očekuje formiranje fonda za Srebrenicu, te da u tome učestvuju i kantoni i općine u FBiH.

- Data je i inicijativa da Parlamentarna skupština BiH donese zakon o posebnom razvojnom statusu Srebrenice. Tu ideju je razvila upravo naučna konferencija koju smo imali, nakon ranijih ideja da Srebrenica bude distrikt i da bude izdvojena iz RS. Razvojni status je realno postići i za to se zalažu svi razumni ljudi – dodaje Pejanović.

Uključiti dijasporu

U pokušaje obnove života u Srebrenici potrebno je uključiti i brojnu dijasporu i omogućiti joj da investira u zavičaj, a Pejanović naglašava da su u najtežoj poziciji majke, sestre i supruge žrtava genocida, kojima se mora pomoći.

REAKCIJE

**Duraković o Vijeću za nauku BiH: Hoće li Bošnjaci odbraniti dostojanstvo koje im je i ovdje ugroženo
Kakvo Ministarstvo takvo i njegovo Vijeće za nauku!! Potprosječno i anonimno**

Esad Duraković. TV SA

25.7.2025.

Vijeće ministara BiH donijelo je odluku o imenovanju novog sastava Vijeća za nauku, koje djeluje kao najviše savjetodavno i stručno tijelo Ministarstva civilnih poslova u oblasti nauke i tehnologije, sastavljeno od uglednih stručnjaka i akademika. Na ovu odluku reagovao je akademik Esad Duraković, a njegovu izjavu prenosimo u cijelosti.

- Izabrano je Vijeće za nauku Bosne i Hercegovine. Bez namjere da povrijedim bilo koga, valja konstatirati da su najveći broj članova toga Vijeća anonimusi u nauci u BiH. Kako član ANUBIH, dakle kao osoba koja jest u svijetu nauke, najveći broj tih imena ne prepoznajem u nauci. Kakvo Ministarstvo takvo i njegovo Vijeće za nauku!!

Potprosječno i anonimno! Dakle ne vrijeđajući osobe koje su instalirane u Vijeće, želim reći da je većina izuzetno afirmiranih naučnika ostala izvan toga Vijeća. Mi smo ionako u dnu svjetske ljestvice po izdvajanju u nauku (oko 0,25 posto) pa onda nije ni čudno što odgovorni ne umiju prepoznati ni kompetentne osobe za Vijeće za nauku na tako visokom nivou. Uporno i marljivo guramo kola niz brdo!

Poseban problem u ovom slučaju, pored onog univerzalnog koji se tiče nauke, jeste šokantno mala zastupljenost Bošnjaka u tome sastavu. Iako u državi nisu u manjini, njihova jednakopravnost ovdje je dovedena na nivo političkog i nacionalnog poniženja, do sramotne marginalizacije. Da vidimo sada hoće li institucije reagirati na ovu očitu i grubu diskriminaciju, nekompetentnost i hoće li Bošnjaci makar pokušati artikulirati u

ovom slučaju političku poziciju koja im pripada, i hoće li pokušati odbraniti dostojanstveno koje im je, evo, i ovdje ugroženo.

Da vidimo jesu li i koliko osviješteni i da li zaista pristaju biti kmetovi, kako se već ovdje, i ne samo ovdje, situiraju - kazao je Duraković.

Podsjetimo, za članove Vijeća za nauku BiH su izabrani: prof. dr. Tarik Zaimović, prof. dr. Zinka Grbo, prof. dr. sc. Jurica Arapović, prof. dr. Mirjana Milićević te prof. dr. sc. Dražen Barbarić, dok je dr. sc. Aleksandar Maksimović, prof. dr. Dejan Milošević, prof. dr. Fahir Bečić, prof. dr. Marija Čutura i prof. dr. Denis Berberović, akademik prof. dr. Dragoljub Mirjanić i prof. dr. Jelena Krunić i prof. dr. Marijana Kapović Solomun.

REAKCIJE

Izetbegović: Vučić pokušava pobunu građana širom Srbije pretvoriti u međunacionalni sukob

Srbijanski mediji pod kontrolom vlasti preplavljeni su napadima na Bošnjake, po propagandnoj matrici kojoj smo svjedočili 90-ih godina

Bakir Izetbegović. Facebook S.

S.
2.8.2025.

Predsjednik SDA Bakir Izetbegović kazao je da pokušaj režima Aleksandra Vučića da probleme koje ima s protestima širom Srbije iskoristi za represiju nad Bošnjacima

Sandžaka i pretvori ih u međunacionalne sukobe, je opasan hod po ivici koji može imati nesagledive posljedice u cijelom regionu.

- Srbijanski mediji pod kontrolom vlasti preplavljeni su napadima na Bošnjake, po propagandnoj matrici kojoj smo svjedočili 90-ih godina prošlog stoljeća. Zvaničnici Srbije vrijeđaju muslimane i islam, u čemu je posljednjih dana prednjačila predsjednica Narodne skupštine Srbije Ana Brnabić, jedna od najbližih Vučićevih saradnica. Takav pristup ne može donijeti nikome dobro. Kao ni pristup u kojem se pokušava uspostaviti dominacija i ostvarivanje velikodržavnih političkih ciljeva. Zato srbijanske vlasti pozivam da deeskaliraju situaciju u Novom Pazaru, ali i da općenito promijene odnos prema Bošnjacima i Bosni i Hercegovini. Mir i stabilnost koji donose napredak, mogu se graditi isključivo na istini, ravnopravnom odnosu i međusobnom poštivanju naših država i naroda.

Naša braća sa Sandžaka su neodvojivi dio bošnjačkog naroda, i uvijek ćemo biti uz njih. Bošnjacima Sandžaka čestitam na odlučnosti i istrajnosti u odbrani vlastite slobode, dostojanstva i nacionalnih prava. Pozdravljam zrele i odmjerene reakcije bošnjačkih institucija na Sandžaku, prije svih Bošnjačkog nacionalnog vijeća i Mešihata islamske zajednice Sandžaka. Nadam se da će i kod srbijanskih vlasti prevladati razum - poručio je Izetbegović.

CENTRALNA MANIFESTACIJA

Lendo na Vlašiću: Ljuta Greda je simbol otpora, hrabrosti i pobjede

Naglasio je značaj tog mjesta za historiju Bosne i Hercegovine

Refik Lendo. Kabinet potpredsjednika Federacije BiH RefikaLende

FENA

3.augusta 2025.

Potpredsjednik Federacije Bosne i Hercegovine Refik Lendo na centralnoj manifestaciji „Dani pobjede, dani ponosa – Vlašić ‘Ljuta Greda’ 2025.“ naglasio je značaj tog mjesta za historiju Bosne i Hercegovine.

- Nalazimo se na mjestu koje ne pripada samo prošlosti – ovo je mjesto koje nas podsjeća ko smo bili, ko jesmo i za šta smo se borili. Ljuta Greda je simbol otpora, hrabrosti i pobjede. Ovdje se historija ne zaboravlja – ovdje se pamti s ponosom - poručio je Lendo.

Neizbrisiv trag

Uz prisjećanje na heroje Armije Republike Bosne i Hercegovine, Lendo je posebno istakao značaj djela generala Mehmeda Alagića dodajući da su njegova vizija, čast, odlučnost i humanost ostavili neizbrisiv trag u temelje naše slobode i državnosti.

Naglasio je i da je oslobođanje Vlašića bila jedna od najsjačajnijih pobjeda Armije RBiH i da iza te pobjede stoje borci, komandanti, ali i njihove porodice koje su podnijele najveću žrtvu.

Evropska budućnost

Lendo je pozvao na jedinstvo oko ključnih vrijednosti - očuvanja mira, teritorijalnog integriteta i evropske budućnosti naše domovine.

- Naš krajnji cilj mora biti da Bosna i Hercegovina postane punopravna članica Evropske unije i NATO saveza. Jer to je borba koju smo vodili – za sigurnost, slobodu i budućnost narednih generacija- poručio je Lendo. Na kraju obraćanja, Lendo je uputio poruku zahvalnosti.
- Svim pripadnicima Armije RBiH, a posebno herojima koji su branili i oslobađali Vlašić- dugujemo vječnu zahvalnost. Pokazali su da nijedna sila ne može pokoriti narod koji vjeruje u istinu i pravdu - navelo je Lendo, saopćeno je iz Kabineta potpredsjednika FBiH.

Facebook

BIH DIJASPORA INFODESK

Nizama Mušić · eoSdptnosrm75i:1aoa694 g8ua0i16lcfgrpumltmtiu6m7alu064 02gl ·

Domovina Bosna i Hercegovina**eoSdptnosrm05i:1aoa654 g8ua1i16lcfrpumlmttiu6m7alu061 01gl** ·

Nikolaids: Što nije moglo genocidom, može Schmidtovom politikom

Željko Ivanović, vlasnik new age četničke novine „Vijesti“ u svojim tekstovima naziva me „mula Andrej“. Što ja, dakako, shvatam kao nehotični kompliment. Znaite ono kad te čovjek koji teško misli, a još teže govori, čovjek kojem je jezik neprijateljsko okruženje, misleći da te kudi, zapravo hvali.

Sad ćete vidjeti zašto ja jesam „mula Andrej“.

Glede ovoga što su zapadnjaci naumili učiniti Bosni i Bošnjacima...

Za početak, valjalo bi prestati sa samozavaravanjem. U prekompoziciji Zapadnog Balkana, koja još uvijek ne podrazumijeva i teritorijalne promjene, no itekako podrazumijeva političku intervenciju koja je zamišljena kao ono što će izazvati efekat jednak teritorijalnoj prekompoziciji, Bošnjacima i Crnogorcima pripala je osobita čast da dobiju zahtjevnu ulogu balkanskih Palestinaca i Kurda. Za tu se ulogu, ma kako je dobro odigrali, ne dobija Oskar. Nego se dobija po leđima.

Crnogorci su ulogu dobili zato što ih je malo i po mišljenju komšija i njihovih zapadnih prijatelja, imaju višak zemlje. Bošnjaci zato što su muslimani. I što ih nije malo. A sutra će ih biti još više. Imamo činjenicu da muslimani demografski dominiraju u Bosni.

Imamo činjenicu da će ta dominacija za 10 i 20 godina biti još izraženija. Imamo činjenicu da u Evropi postoji inherentan strah od islama. I sad imamo otvaranje političkog procesa u kojem prosta demografska, biološka činjenica treba biti minimizirana. Poenta nove zapadne intervencije u Bosni je očita i neporeciva - valja spriječiti da ta činjenica – da je je u Bosni najviše muslimana i da će ih sutra biti još više - bude politički artikulisana.

Koliko se ja sjećam, a još uvijek nisam senilan, u Evropi se, dok su naše dobre komšije i njihove lokalne ispostave raseljavali i etnički čistili Bošnjake, najnormalnije, uz kafu, čaj i fine kekse - zašto ne madlene, pa volio ih je i Prust – razgovaralo o podjeli Bosne između Srbije i Hrvatske.

No Bošnjaci su, iz nekog samo njima znanog razloga, odbili da nestanu.

I eto ti problema. Uprkos etničkom čišćenju i genocidu, Bošnjaka je danas u Bosni više nego prije rata. A muslimani u Evropi – to su pogrešni ljudi na pogrešnom mjestu. Puno pogrešnih ljudi na pogrešnom mjestu.

Muslimani su danas žrtva brutalne zapadne biopolitike

Budući da politika „hajde da uradimo sve da muslimana u Bosni bude manje“ nije urodila plodom, pristupilo se politici „hajde da štelujemo sistem tako da politički efekat bude kao da je muslimana manje“. Ovo što radi Šmit je brutalan pokušaj da se postavi sistem koji će onemogućiti demokratsku artikulaciju proste biološke, demografske činjenice.

Isto to zapad je već uradio u Crnoj Gori. Na referendumu za nezavisnost Crna Gora je bila primorana da prihvati da za uspjeh referenduma nije dovoljno da glasa većina građana. Ne: bilo je potrebno da glasa više od 55 posto. Što znači da su unionisti (Srbi) mogli pobijediti na referendumu, dobivši samo 45,00001 posto glasova. To znači da je na tom referendumu glas suverenista (Crnogorci, Bošnjaci, Albanci, Hrvati) vrijedio manje od glasa unionista. Bilo je to masovno i brutalno kršenje ljudskih prava na koje zapad nije reagovao – budući da ga je sam naručio i realizovao.

Kad je prošlo u Crnoj Gori, što ne bi i u Bosni. Je li Bog dao, da se u Bosni napravi sistem po kojem će glas Bošnjaka vrijediti manje od glasa drugih. Ako sutradan Bošnjaka bude još više, ništa za to – njihov glas će vrijediti još manje.

Ima eufemizam za to – biopolitika. Ja: to su radili nacisti. A bogami i ove fine, razvijene demokratije. Kada o biopolitici čitamo kod Fukoa i Agambena, to je jedno: slegneš ramenima i kažeš „šta ću, takav je svijet“. Kada se dešava pred tvojim očima, moraš ustati protiv toga.

Muslimani su danas žrtva brutalne zapadne biopolitike. Ta politika problemom i neprijateljskom činjenicom shvata već sam goli život muslimana. Čutati o tome, praviti se da se to ne dešava, znači učestvovati u zločinu. Iskreno vaš, mula Andrej.

Piše: Andrej NIKOLAIDIS

28.07.2023

Ni jedna zemlja u svijetu ne investira više u Izrael od Holandije!

Beste D.,

Geen enkel land ter wereld investeert meer in Israël dan Nederland.[1] Met deze investeringen dragen we actief bij aan Israëls genocide van Palestijnen in Gaza.

Onze burgerbeweging bestaat uit meer dan 170.000 leden. We ondersteunen en voeren campagnes die Nederland eerlijker, duurzamer, inclusiever en rechtvaardiger maken. Wij nemen geen geld aan van overheden, bedrijven en politieke partijen, zodat we onafhankelijk zijn.

De meeste campagnes worden gestart door één van onze leden. Wat wil jij veranderen, bijvoorbeeld in jouw gemeente? [Start vandaag nog een petitie.](#) Ervaren campaigners ondersteunen je van start tot overwinning.

Wil je ons iets laten weten? Antwoord op deze mail of stuur een e-mail naar info@degoedezaak.org.

Dženita Čamo

sdoterSnpoau826umu4h f3acl3i015j27iuuthf1:4 omgi44m2096l0 26 .

‘Ono što je danas posebno šokantno jeste da dehumanizacija Palestinaca nije samo proizvod Izraelskih medija, već je prenose i zapadni. ... I na kraju smatram da je ovo kraj novinarstva.’

Mediacentar Sarajevo

sdoterSnpoau826umu4h f5acl3i015j27iuuthf1:4 omgi44m1096l9 16 ·

Francesca Albanese je u intervjuu za Mediacentar rekla da je pozvala na ozbiljno preispitivanje uloge zapadnih medija u stvaranju konsenzusa kojim se osigurava da javnost najprije čuje izraelski narativ i potom ga podrži. Dodala je da je ovo kraj novinarstva.

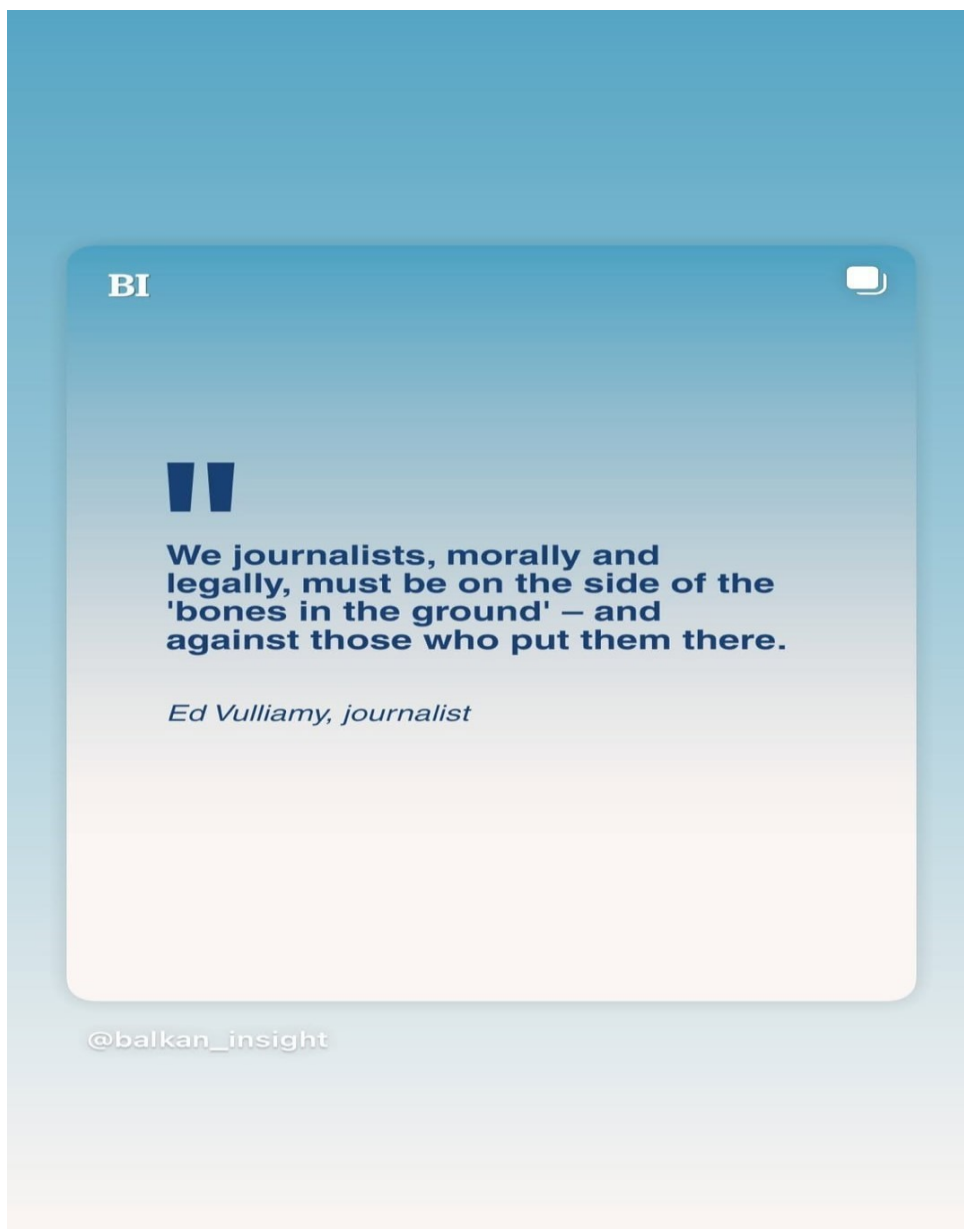
Intervju je na sljedećem linku <https://shorturl.at/ifD8x>

YOUTUBE.COM

Francesca Albanese - Intervju

Francesca Albanese, specijalna izvjestiteljica UN-a za okupirane palestinske teritorije, održala je na WARM festivalu u Sarajevu prošle subote završni govor ...

Nijaz Duric <nijaz.duric@gmail.com>

Hubrisov sindrom je ono što se dogodi kad čovjek naglo dobije moć pa mu glava poraste brže nego što su mu cipele narasle. Počinje vjerovati da je nepogrešiv, da mu niko ništa ne može, da je iznad zakona, iznad savjeta, iznad stvarnosti. Ljudi oko njega više nisu saradnici nego publika, a svaka kritika zvuči kao zavist. Na Balkanu se to odavno prepoznaje i sažima u jednu rečenicu: "Izašao iz opanaka u cipele!"

[Mirvet Halilovic](#) ·

🔔Topbijdrager

Dragi građani, probudite se i oduprite se narativu žrtve i preuzmite kontrolu nad svojom sudbinom

U ovim vremenima brzog protoka informacija, mediji, političari i različiti centri moći neprekidno nas bombarduju porukama koje nas prikazuju kao vječne žrtve. "Mi smo žrtve povijesti, žrtve ekonomije, žrtve vanjskih sila, žrtve korupcije. Ovaj narativ se ponavlja konstantno, uvlači se u naše svakodnevne razgovore, društvene mreže i vijesti. Ali zašto? Jer je lakše biti žrtva nego djelovati. Jer nas taj narativ drži pasivnima, obeshrabrenima i pod kontrolom onih koji ga šire. Stalno potenciranje žrtve i žrtava kroz historiju ima samo jedan cilj: podjele u društvu, ne napredak, već život na marginama opstanka. Religije služe kao alat da se mržnja među narodima dodatno pojača, pretvarajući duhovnost u oružje razdora umjesto jedinstva.

Vrijeme je da se odazovemo svijesti! Moramo se probuditi iz ovog sna o nemoći i prepoznati da smo mi tvorci svoje sudbine. Ne nasjedajte na lažne priče koje nas dijele, koje nas čine slabima i ovisnima. Svijest nije samo razumijevanje, svijest je i akcija. Ona je odbijanje da se predamo ulozi žrtve i prihvatimo odgovornosti za promjene koje želimo vidjeti. Pogledajte oko sebe: koliko puta ste čuli da se "ništa ne može promijeniti"?

To je laž koju nam prodaju da bismo ostali mirni. Ali historija pokazuje suprotno da narodi koji su se probudili, koji su prevazišli narativ žrtve, mijenjali su svijet. Mi nismo žrtve; mi smo nasljednici hrabrih predaka koji su se borili za slobodu. Mi smo oni koji mogu graditi bolju budućnost. Pozivam vas: edukujte se, razgovarajte s drugima, organizujte se. Ne vjerujte svakoj priči koja vam se servira, ispitajte je, kritički razmišljajte. Samo tako ćemo prekinuti lanac laži i krenuti naprijed kao snažan, svjestan narod.

PRENOSIMO

"Bronzani bijes" – Kako izliti ratnog zločinca i ne ispasti nacista?
Postavili ste statu ratnom zločincu? Okej. Hajde sad postavite i ogledalo – pa stanite ispred njega

Efendija Cerić: I naravno, sve je to urađeno "bez najave institucijama". *Preporod.info*

Piše: Mustafa Cerić 8.8.2025.

Bivši reisu-l-ulema Mustafa efendija Cerić u kolumni za Preporod.info pisao je o ratnom zločincu Pavlu Đurišiću. Kolumnu prenosimo u cjelosti:

Bravo, Gornje Zaostro! Neka se zna – kad civilizirani svijet ruši spomenike robovlasnicima, kolonizatorima i koljačima, vi ste odlučili podići... koljača Pavla Đurišića. Još samo fali fontana od krvi i mala replika krematorijuma za djecu, pa da spomenički kompleks bude potpun.

U zemlji gdje se decenijama učilo da su antifašisti oni koji su ginuli da bi današnji "junački" potomci mogli dizati kredite i spomenike, danas se, evo, slavi čovjek koji je u dokumentima priznao da je čistio teritorije – ne od korova, već od muslimanske djece. Eto ga sad, Pavle u bronzi, možda malo oksidira, ali makar neće kao njegova savjest – jer, avaj, ona nikad nije ni postojala.

I to nije spomenik, dragi moji. To je skulptura sramote, metalni gromobran za civilizacijski stid. Umjetnički uradak u stilu "etnički ekspresionizam" – inspirisan krikom majki iz Pljevalja, Foče, Goražda... A za kraj kompozicije? Postament izliven u betonu šutnje države. Jer, naravno, kad vam neko digne spomenik fašisti, prvo što uradite jeste da "čekate reakciju nadležnih".

Čekajte, možda je ovo kulturni performans? Možda je Pavle Đurišić zapravo metafora – bronzana alegorija našeg kolektivnog poraza pred historijskim revizionizmom? Ili je to možda nova škola vajanja – "Skulptura genocida" kao smjer na nekoj budućoj Akademiji antisavremenih umjetnosti? Prijemni ispit: "Izlij masakriranog Bošnjaka u mermeru nade".

I naravno, sve je to urađeno "bez najave institucijama". Pa naravno! Jer kad praviš spomenik nekome ko je poznat po pokoljima, valjda ti je minimum bontona da ne

gnjaviš ministarstva. Znae već – ‘Ajmo po čisto četnički: bez tendera, bez zakona, bez trunke srama.

Ali sve to ima i edukativnu svrhu. Djeca će moći dolaziti, gledati bronzanog Pavla i učiti – ne historiju, već kako ne postati čovjek. Učiti da je moguće biti upamćen, ali iz pogrešnih razloga. Učiti da heroji nose metke, ali i moral; a koljači, čak i kad nose uniforme, ostaju ono što jesu – neljudi.

I ne, ovo nije pitanje "naše" i "njihove" historije. Ovo je pitanje elementarne pristojnosti. Jer Pavle Đurišić nije bio nikakav borac za slobodu – on je bio računovođa smrti. Njegova sablja nije presijecala frontove, već vratove. I to uglavnom onih koji nisu mogli da bježe.

Zato, neka se zna: svaki centimetar bronzanog Pavla – gram je srama na obraz države. Svaki selfi pored njega – šamar žrtvama. Svaka tišina institucija – odjek topota vojnih čizama u spavaće sobe nevinih.

Na kraju...

Postavili ste statuu ratnom zločincu? Okej. Hajde sad postavite i ogledalo – pa stanite ispred njega. Gledajte u oči tog kipa, pa sebi. Jedan od vas dvojice je počinio zločine. Ako vas pogled ne srami – znajte da ste vi onaj drugi.

I neka vam je sa srećom. Jer kada narod počne praviti spomenike ubicama, to ne znači da se sjeća prošlosti.

To znači da je spreman da je ponovi.

Napomena: Sljedeći projekat inicijatora: "Avala 2 – Mauzolej revizije", uz saradnju vajara iz Sjeverne Koreje i konsultanta za estetiku genocida.

Mir Hadziegric

Beheerder

🏆 All-star bijdrager

[stodnpoerS0gam9 900clu:u40c80i91o4l3lj2180ma66m79m g6malu0h](#) ·

26-godišnja Alžirka koja je izbodena na smrt u Hannoveru, Njemačka, ranije je rekla svojoj porodici da se suočava s rasističkim uvredama i uznemiravanjem od strane svog komšije, izvijestili su lokalni mediji u ponedjeljak.

Rahma Ayat je napadnuta 4. jula u stepeništu svoje stambene zgrade u Arnumu, južno od Hannovera, prema policijskim izvještajima. Obdukcija je pokazala da je Ayat preminula od više ubodnih rana, od kojih je jedna probila srce.

Policija je uhapsila njenog komšiju, 31-godišnjeg njemačkog državljanina, kao glavnog osumnjičenog.

Majka žrtve je za televiziju Al-Araby izjavila da je njena kćerka ranije prijavljivala da je više puta bila uznemiravana i vrijeđana od strane osumnjičenog ‘zbog njenog hidžaba i arapskog porijekla’.

O ovome se u njemačkim medijima nije moglo mnogo pročitati. Detaljnije u informacije dolaze iz Francuske i Alžira.

OGLASIO SE

Umirovljeni mitropolit CPC Mihailo: Osuđujem revizionističke poruke SPC

Dodaje da nema oprost za one koji znaju Jevanđelje, a ipak se okreću od milosti Božje

Umirovljeni mitropolit CPC Mihailo. Screenshot E. A.
10.8.2025.

Umirovljeni mitropolit CPC Mihailo, osudio je danas kampanju revizije istorije i relativizacije zločina koju, kako navodi, sprovodi Srpska pravoslavna crkva (SPC) „sa jedinom namjerom da izazove građanski rat u Crnoj Gori”.

On je, podsjećajući na nedavne provokacije i poruke koje dolaze iz redova SPC, posebno istakao javno djelovanje Joanikija Mićovića, označavajući ga kao „zaštitnika pedofila unutar SPC“, koji je u BiH entitetu Republika Srpska proglasio kolaboracioniste iz II svjetskog rata za „junačke“ figure.

- Najnoviji čin tog moralnog sunovrata dolazi od „mitropolita“ iz Berana, izbjeglice iz Sarajeva, koji lične frustracije i otrovnu mržnju prema Bošnjacima i Crnogorcima pretvara u propovijedi dostojne najmračnijih stranica istorije. Njegove riječi da „treba prije svega da budemo kao Pavle Đurišić, vjerni svome rodu, da znamo da smo Srbi i pravoslavni, jer su mnogi koji su nas klali potekli iz naših korijena“ – nijesu ništa drugo do opravdanje zločina i raspirivanje međunacionalne mržnje. Takva poruka ne pripada oltaru, nego političkoj propagandi centara moći van Crne Gore, koja vodi u novi razdor i nasilje u Crnoj Gori - navodi se u saopštenju i dodaje da pravoslavlje ne može biti zloupotrebjeno za opravdavanje nasilja i mržnje, te ističe da ovakve poruke nisu vjerske, već demonske obmane koje izdaju sve sveto i časno u Crnoj Gori. Dodaje da nema oprost za one koji znaju Jevanđelje, a ipak se okreću od milosti Božje.

- Pretvarajući zločince u lažne svetitelje, a krvave vođe u idole koje stavljaju ispred i iznad Hrista - ističe se u saopštenju koje potpisuje umirovljeni mitropolit Mihailo.

ODGOVOR VAŠINGTONU

Rusija ukida historijsku zabranu postavljanja nuklearnih raketa

SAD i NATO nisu uzvratili na ruske napore da ograniče raspoređivanje raketa, saopštilo je rusko Ministarstvo vanjskih poslova.

Rusija se povlači iz moratorija na raspoređivanje raketa sa kopna. Platforma X

M. Až.

4.8.2025.

Prema saopštenju ruskog Ministarstva vanjskih poslova, odluka je donesena nakon što su uslovi za održavanje jednostranog moratorija na raspoređivanje takvog oružja nestali, čime su ukinuta samonametnuta ograničenja.

U saopštenju se navodi da SAD i saveznici NATO-a nisu uzvratili na ruske napore da ograniče raspoređivanje raketa, navodeći kretanje platformi za lansiranje raketa u Evropu, Filipine i Australiju kao direktnu prijetnju ruskoj sigurnosti.

Rusija će se povući iz moratorija kako bi održala stratešku ravnotežu i suprotstavila se ovoj novoj prijetnji, dodaje se.

Moratorij je bio zasnovan na Sporazumu o nuklearnim snagama srednjeg dometa, potpisanom između SAD-a i bivšeg SSSR-a 1987. godine, kojim su zabranjene sve nuklearne i konvencionalne balističke rakete, krstareće rakete i lanseri raketa dviju zemalja s dometom od 1.000 do 5.500 kilometara (620 do 3.420 milja) i 500 do 1.000 kilometara (310 do 620 milja). Predsjednik SAD-a Donald Tramp povukao je SAD iz sporazuma 2019. godine, navodeći rusko nepoštivanje sporazuma, dok je Rusija negirala optužbe i rekla da neće rasporediti takvo oružje pod uslovom da to ne učini Vašington, DC.

Alle reacties: 1313

NUKLEARNE PRIJETNJE

Šokantno upozorenje britanskog stručnjaka: Putin bi mogao izvesti nuklearni udar u tri faze

Putin, prema Siliju, godinama spušta prag za upotrebu nuklearnog arsenala

M. Metzel, Sputnik, Kremlin Pool Photo via AP

M. Až.

5.8.2025.

Predsjednik Rusije Vladimir Putin mogao bi biti spremniji na upotrebu nuklearnog oružja nego što mnogi vjeruju, napisao je britanski rezervni oficir i vojni analitičar Bob Sili (Bob Seely) u komentaru za The Telegraph.

Trampove reakcije

Kako navodi, Zapad se već godinama privikava na zastrašujuće poruke iz Kremlja, ali posljednje nuklearne prijetnje izazvale su iznenađujuće burnu reakciju američkog predsjednika Donalda Trampa (Trump). On je, reagujući na objave bivšeg ruskog predsjednika Dmitrija Medvedeva na društvenim mrežama, naredio premještanje dvije nuklearno naoružane podmornice bliže ruskoj granici.

- Dobro je što Tramp počinje da prozire ruski režim, ali loše je što na Medvedevove objave odgovara konkretnim vojnim potezima. Time je Rusiji jasno dao do znanja da se američki predsjednik može isprovocirati putem interneta - piše Sili, dodajući da ruski stratezi već godinama proučavaju slabosti zapadnih lidera.

Rizična igra s nuklearnom vatrom

Prema njegovim riječima, iako je mala vjerovatnoća da bi Putin zaista upotrijebio nuklearno oružje, ona ipak postoji. Ruski dokumenti, tvrdi, govore o doktrini "eskalacije radi deeskalacije", prema kojoj bi ograničena upotreba nuklearnog oružja trebala natjerati neprijatelja da odustane. Prva faza takvog napada bio bi tzv. "demonstracijski udar", na primjer eksplozija iznad mora. Sljedeći korak bio bi udar na nenaseljeno kopneno područje, a treći napad na vojni cilj, poput

važnog saobraćajnog čvorišta. Nakon toga, nuklearni udari mogli bi se proširiti i na cijelu liniju fronta uz pomoć taktičkog oružja.

Putin, prema Siliju, godinama spušta prag za upotrebu nuklearnog arsenala. Ruska vojna doktrina iz 2014. dozvoljavala je upotrebu samo ako je ugrožen opstanak države ili kao odgovor na nuklearni napad. Međutim, dokument iz 2020. godine otvara vrata i za preventivne napade, čak i ako precizni konvencionalni udari ugroze ruske nuklearne kapacitete.

Strah postoji

Iako Rusija još nije odgovorila nuklearnim udarima na posljednje napade iz Ukrajine, poput poznate operacije "Paukova mreža", u kojoj su napadnuti ruski bombarderi, strah od nuklearne eskalacije i dalje postoji. Ukrajinski zvaničnici smatraju da su prijetnje iz Moskve blef i pokušaj prikrivanja vojnih neuspjeha i velikih gubitaka.

- Ovaj režim ne želi mir. On želi rat - tvrdi Sili, koji se trenutno nalazi u Kijevu, gdje promoviše svoju knjigu o novim oblicima ruskog ratovanja. Dodaje da je grad pod redovnim i dugotrajnim raketnim napadima.

Po njegovom mišljenju, najbolji odgovor Zapada jeste da Ukrajini obezbijedi dovoljnu vojnu i protuzračnu podršku kako bi se ruska vojska zaustavila, a Putin primorao na prekid rata. - Tramp je pokušao umiriti Kremlj, čak nudeći mirovni sporazum preko leđa Ukrajinaca, ali Putin ga je samo iskoristio - zaključuje Sili.

NIZOZEMSKI RASISTA

Gert Vilder smjestio Palestinu na jug Francuske: "Veliki dio su muslimani"

Nizozemska će odmah zatvoriti svoje granice, napisao je ultradesničar Vilders

Nizozemski rasista i islamofobični lider Geret Vilders. Facebook 26.7.2025.

Nizozemski radikal i islamofobični lider Geret Vilders (Geert Wilders) je na svom X nalogu "nacrtao" gdje bi se trebala nalaziti palestinska država. Vilders je Palestinu smijestio na jug Francuske?!

- Ovdje će biti nova palestinska država. Veliki dijelovi Francuske već su ionako islamski. Sretno Emanuelu Makronu i Francuskoj! Sretno samoubistvo! Nizozemska će odmah zatvoriti svoje granice - napisao je ultradesničar Vilders.

Ovo je skandalozna reakcija rasiste na izjavu francuskog predsjednika Emanuela Makrona (Emmanuela Macrona) da će ova stalna članica Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija i nuklearna sila u septembru priznati državu Palestinu. _____

NB:-To Makron reče i to bi!

ESMA PALIĆ

Video / Supruga Avde Palića: Na rastanku mi je rekao "uradit ću ovo do kraja, sa mnom šta god da bude", moglo se uraditi više na njegovom spašavanju

Heroja se niko ne sjeća, oni nikome ne trebaju, Avdo je imao priliku da ode iz Žepe, ali je to odbio, ne mogu oprostiti da se i dalje traže nestali

Piše: [Sedin Spahic](#) 27.7.2025.

Na današnji dan je zarobljen komandant odbrane Žepe Avdo Palić. Sve se desilo u trenutku kada je odlučio da se odazove na pregovore s vrhom tzv. "VRS", jer je Žepa nakon velike i herojske odbrane, okružena sa svih strana i prepuštena sama sebi, pala.

Šta se dešavalo u julu 1995. godine u Žepi, da li je moglo drugačije, kako je Avdo Palić svjesno dao svoj život kako bi spasio druge, razgovarali smo s Esmom Palić, njegovom suprugom, koja danas živi u Sarajevu.

- U Žepi je u julu 1995. godine bilo stanje pakla - vreli julski, dani, bombardovanje sa svih strana, blokade, svjesni ste da se stotine kilometara daleko od slobodne teritorije, od Armije RBiH, okruženi vojskom koja je htjela Žepu etnički očistiti. Kada su počele dolazi priče iz Srebrenice, tada je zavladała teška panika – rekla je Palić za „Avaz“. Pojašnjava da se ona s Avdom i njihovim kćerkama nalazila u Žepi, a tamo su bile i cijele njihove porodice.
- Razmišljala sam da ćemo se mi možda i spasiti, ali Avdo? Kako će on? Žepa je 13 dana nakon genocida u Srebrenici bila u paklu, čekala je pomoć. Narod i rukovodstvo Žepe su htjeli da ostanemo u Žepi i da se odbranimo, a "VRS" je imala istu namjenu s nama kao i s narodom Srebrenice. Avdu sam zadnji put vidjela s 24. na 25. juli, kada je sa zločincem Zdravkom Tolimirom ispratio prvi konvoj s ranjenicima i civilima. Rastali smo se na liniji razgraničenja kod Kladnja oko 3 sata ujutro, ja sam otišla na slobodnu teritoriju, a on se vratio u Žepu da završi svoju misiju – kazala je Palić za „Avaz“. Ispričala je da je rukovodstvo u Sarajevu u noći s 23. na 24. juli reklo rukovodstvu Žepe da im ne mogu pomoći i da pomognu sami sebi kako znaju i umiju i da je zbog toga Avdo Palić otišao na pregovore. Pojašnjava da je Avdo Palić zarobljen 27. jula u bazi UN-a u Žepi, a povod je bilo blokiranje posljednjeg konvoja civila i ranjenika, jer je ratni zločinac Mladić shvatio da nema više civila, a da se Avdo Palić i vojska nisu predali.
- Avdo je imao dosta prilika da ode iz Žepe, ali nije otišao. Zvali su ga da dođe u Sarajevo na edukaciju, ali nije htio jer je znao da se dešavaju loše stvari oko enklava. Ostao je na svom zadatku do kraja. U autobusu kada smo se rastajali rekla sam mu: „Avdo, molim te čuvaj se, prvo misli na sebe“. Odgovorio mi je: „Uradit ću ovaj zadatak do kraja, sa mnom šta god da bude, a ti i djeca ćete imati sve“ – emotivna je bila Esma. Ističe da je sve alarmirala da oslobode Avdu kada je čula za zarobljavanje, jer je znala da neće biti odmah ubijen, da će biti prvo ispitivan, a postoji mogućnost i da se dobro istruguje u razmjeni. Mišljenja je da se moglo uraditi puno više na Avdinom spašavanju.
- Nikada se ne prestajete nadati da je neko živ dok ne pronađete kosti. Nada uvijek postoji, 14 godina je to trajalo, to su agonije. Kada smo ga ukopali, onda je laknulo. Ono što ne mogu oprostiti je što se i sad traže nestali. Heroja se više niko ne sjeća, oni nikome ne trebaju, ovom društvu trebaju crne hronike, kriminalci, teške teme, ne trebaju pozitivni uzori, ne treba im Avdo Palić koji je žrtvovao život za ljude koji je bio odgovoran – zaključila je Esma Palić.

[Besplatno se pretplatite na Youtube kanal AVAZ TV.](#)

Dženita Čamo opndrSesto4h 82i90:108oc5

0i9705la10ac fgi6th7uclm32420u4c9j · Tram 1895, Sarajevo

Intervju

DŽANANOVIĆ: Pamćenje se ne može graditi reaktivno i isključivo kroz komemorativne prakse

Autor: [Elvedin Subašić](#) Juli 21, 2025 [0](#)

Džananović: „Bez ozbiljne promjene paradigme – od estradizacije sjećanja ka institucionalizaciji pamćenja – suočeni smo s opasnošću da istina ostane prešućena, zaboravljena ili trajno relativizirana.“

O institucionalnom pristupu kulturi sjećanja za Preporod govori dr. Muamer Džananović, direktor Instituta za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu

PREPOROD: Prošlo je 30 godina: koje su ključne institucionalne, društvene ili pravne prilike propuštene u BiH kada je riječ o njegovanju kulture pamćenja na genocid, suočavanju s negiranjem, gdje smo najviše zakazali?

DŽANANOVIĆ: Tri decenije nakon počinjenja genocida nad Bošnjacima i izvršenja agresije na Republiku Bosnu i Hercegovinu, iako se dosta uradilo, evidentan je dubok institucionalni, društveni i pravni deficit u pristupu kulturi pamćenja, borbi protiv negiranja i promociji pravne i historijske istine. Najveći institucionalni propust jeste nepostojanje sistemski utemeljene strukture koja bi kontinuirano, planski i koordinisano djelovala u domenu naučnih istraživanja, pamćenja, edukacije i podrške žrtvama i svjedocima, ali i sistemski se provodile mjere na kompletnoj teritoriji države na suočavanju s počinjenim genocidom. Umjesto toga, svjedočimo djelovanju pojedinačnih aktera i projekata bez dugoročne sistemske strategije, bez predanosti države i institucija kao nosioca obaveza čuvanja pravne i historijske istine i zadovoljenja pravde.

Nije uspostavljena centralna institucija s jasnim nadležnostima, adekvatnim budžetom i kadrovskim kapacitetima, niti razvijena državna strategija koja bi se sistematski bavila suočavanjem s genocidom, istraživanjem, edukacijom i promocijom istine o genocidu. Istovremeno, naučna istraživanja – iako često ostvaruju visoke rezultate i doprinose razumijevanju genocida – nisu dobila ni približno pažnju, valorizaciju niti podršku koju

zaslužuju. Naučni projekti se nerijetko izjednačavaju s površnim, često populističkim štivima, koja imaju kratkoročan medijski odjek, ali ne posjeduju nikakvu trajnu vrijednost. Ne postoje značajniji grantovi za provođenje naučnih istraživanja genocida i ratnih zločina. Takav odnos prema naučnom radu i znanju je dugoročno neodrživ i štetan. Možda zvuči neobično, ali ako vam kažem da sam na čelu ustanove koja nema vlastiti smještaj, već boravi u podstanarskim prostorijama – neadekvatnim za razvoj ustanove, gdje smo tek kroz kantonalni budžet za 2025. godinu dobili sredstva za plaćanje dijela troškova zakupa i režija, onda to dovoljno govori o općem odnosu prema ovoj oblasti. Nemamo dovoljna sredstva za naučnoistraživački rad, publiciranje knjiga u adekvatnim tiražima, organizaciju naučnih skupova, a nemamo nikakvu mogućnost za prevođenje naših izdanja. Povremeno, kroz prijave na javne pozive ili direktne razgovore s pojedinim premijerima, ministrima i drugima uspijemo osigurati podršku za pojedini projekt, događaj ili izdanje knjige. Međutim, to nije rješenje – to su parcijalni, ad hoc odgovori na potrebe koje su sistemske i dugoročne. Takav model podrške ne omogućava strateško planiranje, kadrovsko jačanje, razvoj kapaciteta ni kontinuitet rada. Borimo se, ali sve pomenuto kreira ozbiljna ograničenja u pogledu rezultata i uticaja našeg rada. Dakle, jedan od ključnih problema ostaje izostanak sistemske, stabilne i institucionalne podrške.

U pravnom smislu i pored donošenja izmjena Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u kontekstu zabrane negiranja genocida i zabrane glorifikacije ratnih zločinaca, njegova implementacija ne postoji, ili je nedavnom prvostepenom presudom u jednom predmetu - simbolična. Ne postoji funkcionalan sistem za prijavu, monitoring i procesuiranje djela negiranja. Zakon je postao političko sredstvo umjesto instrumenta pravde.

Društveno, propustili smo da izgradimo most između akademske zajednice, civilnog društva i političkih struktura. Umjesto sinergije, prisutna je instrumentalizacija znanja ili potpuno ignorisanje njegovih potencijala. Bez ozbiljne promjene paradigme – od estradizacije sjećanja ka institucionalizaciji pamćenja – suočeni smo s opasnošću da istina ostane prešućena, zaboravljena ili trajno relativizirana.

Izbjeći upadanje u zamku viktimološkog diskursa

PREPOROD: S obzirom na to da živimo u eri desnice koja narativ o žrtvama gura na marginu, kako Bošnjaci trebaju redefinirati svoju strategiju sjećanja i prisustva u javnoj sferi u narednih 10–15 godina?

DŽANANOVIĆ: Kultura pamćenja genocida ne bi trebala biti ograničena na bošnjački etnos, već bi trebala imati primarno obilježje integralne bosanskohercegovačke kulture pamćenja, koja se već odavno spontano nameće uprkos svim postojećim i vidljivim ograničenjima. Kultura pamćenja, u smislu njenog konceptualnog razvoja, ne bi trebala uzmicati pred političkim ograničenjima i negativnim političkim kontekstom. Možda su izmjene Krivičnog zakona u kontekstu zabrane negiranja genocida i Rezolucija Generalne skupštine Ujedinjenih nacija o Međunarodnom danu sjećanja na genocid u Srebrenici indikatori da su, uprkos brojnim političkim ograničenjima i institucionalnom negiranju genocida, moguće značajne promjene u onome što se popularno naziva kulturom sjećanja i pamćenja.

U savremenom geopolitičkom kontekstu, gdje desničarske tendencije sve češće marginaliziraju narative o žrtvama, Bošnjaci bi trebali promišljeno redefinirati svoj pristup kulturi pamćenja. Pamćenje se ne može graditi reaktivno i isključivo kroz komemorativne prakse. Potrebna je proaktivna, strateški osmišljena i međunarodno umrežena strategija koja se temelji na znanju, presudama, istini i univerzalnim vrijednostima.

Pamćenje mora biti integrisano u institucionalne politike kroz kontinuirano ulaganje u nauku, digitalizaciju, archive, prevođenje knjiga, međunarodno akademsko umrežavanje i nove obrazovne tehnologije. Poželjno je izbjeći upadanje u zamku viktimološkog diskursa. Izlazak iz viktimološkog diskursa ne znači negaciju vlastitog sjećanja na zločin – naprotiv, to je korak ka njegovoj univerzalizaciji. Bošnjačko iskustvo genocida mora postati relevantno ne samo unutar

kolektivne memorije naroda kojem pripadamo, nego i u globalnim debatama o ljudskim pravima, prevenciji genocida i borbi protiv ekstremizma. To je način da se balansira moralna obaveza prema žrtvama i osigura pragmatičan pristup političkoj i diplomatskoj stvarnosti. To je jedan od načina da naša prošlost postane dio univerzalnog humanističkog narativa, a ne ostane isključivo u granicama naše nacionalne traume.

Krivične prijave za ratne zločine i negiranje genocida

PREPOROD: Zašto u Bosni i Hercegovini ne postoji prototip aktivističke pravne mreže (kao npr. kod Jevreja) koja bi kontinuirano dokumentirala i prijavljivala negiranje genocida? Je li ključni problem nedostatak naše volje ili kapaciteta?

DŽANANOVIĆ: Riječ je o ozbiljnom i dugoročnom deficitu u kulturi pamćenja genocida nad Bošnjacima, koji, nažalost, nije ograničen samo na segment negiranja genocida. Taj deficit se ogleda i u nedostatku sistemskog praćenja i prijavljivanja potencijalnih ratnih zločinaca. Kada već govorimo o procesuiranju ratnih zločina i negiranju genocida, koliko sam upoznat, postoji problem izražene ograničenosti istražiteljskih kapaciteta unutar policijskih organa, naročito u Federaciji Bosne i Hercegovine, što vjerovatno rezultira manjim brojem godišnjih krivičnih prijava za ratne zločine i negiranje genocida. Smatram da bi nadležni organi hitno trebali pristupiti izmjenama struktura i sistematizaciji radnih mjesta koja se odnose na istraživanje ratnih zločina, kako bi se povećala efikasnost i proaktivnost u procesuiranju unutar institucija koje su nadležne za taj segment. Kada je riječ o radu Tužilaštva, moje je mišljenje da je ono, nažalost, u velikoj mjeri izloženo političkom uticaju i izuzetno ispolitizirano, što dodatno otežava borbu za pravdu i onemogućava dosljedno procesuiranje odgovornih za najteže oblike ratnih zločina.

Nepostojanje funkcionalne pravne mreže za borbu protiv negiranja genocida rezultat je istovremenog nedostatka političke volje i institucionalnih kapaciteta. Jednako tako, izostaje politička odluka da se formira održiv sistem koji bi kontinuirano pratio, dokumentovao, prijavljivao i procesuirao slučajeve negiranja genocida. Naše pravosudne institucije su, nažalost, podložne političkom uticaju i pritiscima. Bez nezavisnog pravosuđa i strateškog plana djelovanja, svaki napor ostaje na plećima pojedinaca koji, ma koliko god bili predani, ne mogu nositi teret institucionalne borbe za istinu i pravdu. Ako se takvo stanje nastavi, svaka borba za istinu će ostajati u sjeni oportunizma, a pravda će biti žrtva političke kalkulacije.

Jasno je, zbog našeg uređenja i političkih odnosa, da nam je potrebna međunarodna podrška – ne samo u smislu političkog pritiska. Međunarodna zajednica može imati ključnu ulogu u osnaživanju domaćih aktera koji se bore protiv negiranja i revizionizma.

Još jedan bitan segment koji moramo pomenuti jeste izostanak systemske podrške svjedocima zločina: pravne, psihološke i druge. To je još jedan znak koliko su naši sistemi nedovoljno pripremljeni i angažirani. Žrtva je prečesto ostajala potpuno sama, bez ikakve pravne, psihološke ili sigurnosne podrške. Paradoksalno, danas svjedočimo i situacijama u kojima isti počinitelji vrše dodatno nasilje nad žrtvama, prijeteci im ili vršeći pritiske kada se one pojave u svojstvu svjedoka pred sudom.

Predugo smo potcjenjivali efekte negiranja genocida

PREPOROD: Šta poručujete institucijama i civilnom društvu nakon posljednjeg primjera negiranja (npr. Dodika, nakon odlaska iz Tužilaštva)? Koje konkretne zakonske, obrazovne ili institucionalne promjene su neophodne da se takvi ispadi spriječe i sankcioniraju?

DŽANANOVIĆ: Najprije, zakon mora postati operativan – bez izuzetaka i selektivne primjene. Pravda mora biti slijepa za političke funkcije, etničku pripadnost ili društveni status. Tek kada se to desi, građani će steći povjerenje u institucije, a negatori će znati da je cijena negiranja visoka i neizbježna.

U obrazovanju je nužno uvesti obavezne sadržaje zasnovane na presudama međunarodnih sudova. Umjesto relativizacije, historijsko obrazovanje mora nuditi sudski potvrđene činjenice. Problem obrazovnog sistema u Bosni i Hercegovini je višeslojan – od otvorenog negiranja u

entitetu RS i kantonima s „hrvatskom“ većinom, do neujednačenosti u kantonima s „bošnjačkom“ većinom. Takav sistem ne može obezbijediti prijeko potrebno utvrđivanje istine, što je jedna od osnovnih obaveza svakog društva u postgenocidnom kontekstu.

Treće, edukacija o negiranju genocida mora postati sastavni dio obuke javnih službenika, pripadnika pravosuđa, policije i medija. Neophodno je jasno definisati šta je negiranje, koje su njegove forme i koje posljedice izaziva.

I konačno, kako sam i u prethodnom odgovoru rekao, međunarodna zajednica, kroz ovlasti koje ima, mora izaći iz faze indifernosti. Negiranje genocida nije lokalni folklor, već ozbiljna prijetnja miru, izgradnji mira i međunarodnom poretku zasnovanom na pravdi – pravdi kao univerzalnoj vrijednosti koja podrazumijeva priznanje zločina, odgovornost počinilaca i dostojanstvo žrtava. Mislim da smo kao društvo predugo potcjenjivali efekte negiranja i njegov razoran potencijal. Udžbenici, kurikulumi i javni diskurs često relativiziraju zločine, izostavljaju međunarodne presude i promoviraju narativ o „građanskom ratu“, što je u direktnoj suprotnosti s pravno utvrđenim činjenicama. To je rezultat politički vođene obrazovne politike koja afirmira etnonacionalnu interpretaciju prošlosti. Umjesto toga, potrebna je reforma koja će uvesti obavezu poštivanja presuda međunarodnih sudova kao minimalnog konsenzusa.

Najopasniji oblik poraza pamćenja i istine

PREPOROD: Zašto se i u dijelu bošnjačkog obrazovnog prostora o tim temama često govori stidljivo, fragmentarno i bez jasne institucionalne strategije? Je li to rezultat političkih kompromisa ili nedostatka stručne inicijative?

DŽANANOVIĆ: Vjerujem da sam se na ovo pitanje već donekle osvrnuo u prethodnim odgovorima. Radi se o kompleksnoj kombinaciji političke kalkulacije, nedostatka znanja, institucionalne neodgovornosti i deficita adekvatnog stručnog kadra. Umjesto systemske strategije, obrazovni proces se često oslanja na improvizaciju i entuzijizam pojedinaca. U mnogim kantonima ne postoji kontinuirana edukacija nastavnika, niti sveobuhvatni nastavni paketi. Bez temeljitih systemskih promjena, teme od vitalnog značaja za identitet, kao i za pravnu i historijsku istinu, ostat će marginalizirane. Nakon trideset generacija i nove generacije će nastaviti odrastati bez znanja o vlastitoj historiji, što predstavlja ozbiljnu i dugoročnu opasnost po bosanskohercegovačko društvo.

PREPOROD: Koji će, po Vama, biti najveći izazovi za Bošnjake u narednim godinama kada uzmete u obzir svu ovu političku, pravnu, društvenu situaciju u Bosni i u regionu?

DŽANANOVIĆ: Generacija preživjelih svjedoka genocida i drugih ratnih zločina prirodno se smanjuje, a s njihovim odlaskom gubi se i živi glas istine, neponovljiva autentičnost njihovih svjedočenja. Paralelno s tim, nove generacije odrastaju u medijskom i obrazovnom okruženju koje je često kontaminirano dezinformacijama, relativizacijom i systemskom šutnjom o najvažnijim historijskim činjenicama. Već smo govorili da u mnogim dijelovima Bosne i Hercegovine – naročito u entitetu RS i kantonima s hrvatskom većinom – djeca su uskraćena za osnovna znanja o genocidu i ratnim zločinima.

Ako društvo, odnosno država, ne preuzme odgovornost za izgradnju i očuvanje kolektivnog pamćenja, rizikujemo da historija ne bude izgubljena kroz zaborav, već kroz institucionalnu šutnju i pasivnost. Ta pasivnost ogleda se ne samo u nedjelovanju obrazovnog i pravosudnog sistema, već i u izostanku strateške i kontinuirane podrške naučnim institucijama koje se bave dokumentovanjem, istraživanjem i obrazovanjem o genocidu i ratnim zločinima. Bez institucionalnog priznanja i ulaganja u nauku, arhive i obrazovne programe, društvo će ostati zarobljeno između negiranja i prešućivanja – a to je najopasniji oblik poraza pamćenja i istine.

LICEMJERJE SVIJETA

<https://bosna.hr/tag/esad-sirbegovic/>

Od danas palestinski životi vrijede manje čak i za Ženevsku konvenciju

Autor [Esad Širbegović](#) | 7. mart 2025. | [Društvo](#)

Švicarska je šestog marta odlučila da se Konferencija visokih ugovornih strana Ženevskih konvencija, planirana za sedmi mart u Ženevi, [neće održati](#). Ova odluka, donesena zbog “dubokih razlika” među državama potpisnicama, još jednom pokazuje koliko su palestinski životi sistemski devalvirani u međunarodnom pravu. Zapadne sile, koje inače insistiraju na vladavini prava i univerzalnim ljudskim pravima, ponovo su pokazale da te vrijednosti ne važe kada su Palestinci u pitanju.

Međunarodno pravo je umrlo u Bosni, doživjelo je kliničku smrt i držano na mašinama da vegetira i obmanjuje cijeli svijet sve dok Palestinci svojom žrtvom nisu ugasili mašine.

Konferencija o primjeni Četvrte Ženevske konvencije u okupiranim palestinskim teritorijama, uključujući Istočni Jerusalem, trebala je raspravljati o zaštiti civila pod izraelskom okupacijom. No, Švicarska, kao depozitar Konvencije, objavila je šestog da konferenciju neće održati zbog „dubokih razlika“ među državama potpisnicama. Uprkos pozivu Generalne skupštine UN-a 18. septembra 2024. i višemjesečnim konsultacijama, 27. februara 2025. postalo je jasno da ne postoji politička volja da se

konferenciju održi. Drugim riječima, države koje uporno insistiraju na poštivanju međunarodnog prava odbijaju ga primijeniti kada je riječ o izraelskim zločinima nad Palestincima.

Odluka nije rezultat „nedostatka konsenzusa“, već demonstracije moći – iako su 124 države tražile raspravu o pravima Palestinaca pod okupacijom, 14 ih je bilo protiv i uspjelo blokirati konferenciju. Čak ni podrška 90% međunarodne zajednice nije bila dovoljna da pravda prevagne.

Odluka da se ne održi konferencija nije birokratski čin, već politički pokazatelj koliko su rasizam i islamofobija duboko ukorijenjeni u zapadnim državama. One koje se inače pozivaju na pravila i institucije sada odbijaju čak i simboličnu raspravu o zločinima u Palestini. Ovo nije samo izdaja Palestinaca, već i izdaja osnovnih principa na kojima bi trebalo počivati međunarodno pravo.

Gledajući kako svijet odbija Palestincima i ono malo zaštite koje bi im međunarodno pravo moglo pružiti, nemoguće je ne vidjeti istu priču koja se dogodila u Bosni. Međunarodno pravo, kako ga Zapad proklamira, nije mrtvo jer ga je Donald Trump napustio. Ono je mrtvo jer su ga srušili oni isti koji se zaklinju u njegovu svetost, potvrđujući ga za jedne i gaseći ga za druge.

Međunarodno pravo je umrlo u Bosni, doživjelo je kliničku smrt i držano na mašinama da vegetira i obmanjuje cijeli svijet sve dok Palestinci svojom žrtvom nisu ugasili mašine.

Ako je pravda selektivna, onda nije pravda. Ako Ženevske konvencije važe za Ukrajinu, ali ne za Palestinu, onda to nisu univerzalni zakoni, već oruđe dominacije.

Gdje su pravila bila kada su holandski vojnici u Srebrenici ne samo mirno posmatrali kako Mladićeve snage odvajaju muškarce i dječake nego im u tome i pomagali – saučestvovavši u Obmani – Genocidu nad Bošnjacima?

Šute sada oni isti koji govore da je Srebrenica „mračna mrlja“ u historiji. Oni isti koji su poslije Drugog svjetskog rata donijeli Ženevske konvencije, ne da bi zaštitili sve, već da bi kontrolisali ko se može pozvati na pravdu, a ko ne.

Ženevske konvencije, stvorene da ograniče brutalnost rata, danas su pravni fosili, dokumenti koji se vade iz ladica kad je potrebno opravdati sankcije, invazije, vojne intervencije – ali nikad kada treba zaštititi potlačene. Oni koji imaju moć odlučuju koga konvencije štite.

Ako pravda važi samo za neke, onda to nije pravda. To je hegemonija maskirana u zakon. I svijet to zna.

Ali svijet ne želi da zna. Jer kada bi istinski pogledao u ogledalo, vidio bi da se gledaoci genocida ne razlikuju od njegovih počilaca.

Otkazivanje konferencije o Četvrtoj Ženevskoj konvenciji potvrđuje da međunarodni pravni sistem nije dizajniran za zaštitu svih, već prvenstveno za očuvanje moći i interesa zapadnih država. Argument Švicarske da među državama potpisnicama ne postoji „konsenzus“ je političko priznanje da moćne države ne žele da sankcionišu Izrael, bez obzira na to koliko očigledno krši međunarodno pravo.

Kada se međunarodna zajednica oglušila na pozive Bosne i Hercegovine za zaštitu devedesetih, rezultat je bio genocid u Srebrenici. Kada su Bošnjaci lišeni prava na odbranu, rezultat je bila Obmana – četiri godine sistematskog genocida. Danas, međunarodna zajednica odbija zaštititi Palestince, a rezultat je genocid u Gazi, koji se odvija pred očima svijeta.

Henry Dunant, koji je u 19. stoljeću vidio užas rata i sanjao o sistemu koji bi zaštitio ljudsku patnju, danas bi bio bijesan. Jer njegovi ideali nisu izdani samo u teoriji, već u praksi. Dunant je bio svjedok bitke kod Solferina 1859. godine, gdje su ranjenici umirali bez pomoći. Njegova knjiga "Sjećanje na Solferino" (1862) inspirisala je osnivanje Međunarodnog komiteta Crvenog križa i pokretanje prve Ženevske konvencije iz 1864. godine. Ovaj ugovor, potpisan od strane 12 država, postavio je osnovu za kasniji razvoj međunarodnog humanitarnog prava.

Nakon Drugog svjetskog rata, 1949. godine, donesene su četiri Ženevske konvencije, od kojih je Četvrta Ženevska konvencija ključna za zaštitu civilnog stanovništva u okupiranim područjima. Ova konvencija zabranjuje kolektivno kažnjavanje, prisilna preseljenja i kolonizaciju okupiranih teritorija, čime se Izrael jasno stavlja u status kršioca međunarodnog prava. Ipak, 2025. godine vidimo kako međunarodna zajednica odbija čak i simboličnu osudu izraelskih ratnih zločina.

Ako su Ženevske konvencije sada mrtvo slovo na papiru, ako ih oni koji su ih stvorili sada gaze, onda nam ostaje samo jedno pitanje: Šta raditi kada su zakoni mrtvi, ali nepravda živi?

Odgovor na to ne dolazi od međunarodnih institucija. Ne dolazi od Zapada. Ne dolazi od onih koji selektivno primjenjuju zakon. Odgovor dolazi od onih koji ne pristaju na tišinu. Od onih koji odbijaju da prihvate svijet u kojem su nečiji životi vredniji od drugih. Jer ako se Palestinci ne mogu osloniti na svijet, onda svijet ne zaslužuje njihovu šutnju.

[Društvo](#) | 30.08.2025. Sjećanja

Istina što ne može u jamu stati: Glasovi iznad Čavkarice

Hadžera Ćatović-Bijedić, jedina koja je preživjela pad i život u jami Čavkarici, provela je u njenoj utrobi duže od 70 dana. Preživjela je glad, žeđ, mrak i strahote kakve ljudska riječ jedva može opisati. Preživjela je da svjedoči, da njeno ime i njen život postanu opomena. Preselila je na ahiret u Danskoj, a njena priča, premda tiho ispričana, danas više od svega odzvanja nad Hercegovinom.

Autor: Nermin Bise

Podijeli

Kiša je sipila niz vrleti istočne Hercegovine, a gromovi i munje parali jutarnje nebo kao da sami žele podsjetiti na strahotu što se ovdje dogodila. Put kojim se, autobusom iz Jesenica u Sloveniji, probila Singapurka Haslindah Hashim nije bio tek obična ruta – bio je to njen lični hadž sjećanja, put ka jami Čavkarici, jednom od najmračnijih svjedoka genocida nad Bošnjacima dabarskog i bilečkog kraja u Drugom svjetskom ratu. Haslindhi ovo nije prvi dolazak u BiH. Ove je godine sudjelovala u Maršu sjećanja do Potočara.

Uz nju je hodio Amir Ćatović. Njegovo ime nosi težinu uspomene – u jami Čavkarici, u ljeto 1941. godine nestalo mu je više od 140 članova porodice i rodbine. Svaki kamen na

toj stazi kao da je znao za njegovu bol. A kada su kročili iznad zloglasne jame, nije bilo tišine: priroda je govorila gromovima, kiša je kao suza padala na zemlju, a munje su na tren osvjetljavale bezdan u kojem je ugašeno toliko nevinih života.

Desetak aktivista, predvođeni neumornim Mithadom Brkanom iz Mostara, uprkos nevremenu, stajali su tamo gdje je, prije više od sedam decenija, ljudska ruka izvršila nezamislivo zlo.

Hadžera Ćatović-Bijedić

Hadžera Ćatović-Bijedić, jedina koja je preživjela pad i život u jami Čavkarici, provela je u njenoj utrobi duže od 70 dana. Preživjela je glad, žeđ, mrak i strahote kakve ljudska riječ jedva može opisati. Preživjela je da svjedoči, da njeno ime i njen život postanu opomena. Preselila je na ahiret u Danskoj, a njena priča, premda tiho ispričana, danas više od svega odzvanja nad Hercegovinom.

I dok se nekada moglo objašnjavati da je jednopartijski režim bivše Jugoslavije zataškavao i gušio istinu o Čavkarici, danas ostaje gorko pitanje: zašto šuti slobodna i nezavisna Bosna i Hercegovina? Zašto institucije ne dižu svoj glas, ne podižu spomenike i ne njeguju kulturu sjećanja, kada je to dug prema mrtvima, ali i prema živima?

Jedan čovjek, novinar Tahir Pervan, usudio se davno pisati o ovom zločinu, u vremenu kada su ga drugi pokušavali zakopati u tišinu. Njegova hrabrost danas stoji kao putokaz – da se istina ne smije skrivati, da se pamćenje ne smije gasiti.

Jutros, iznad Čavkarice, grmljavina je govorila umjesto onih koji šute. Munje su osvijetljavale stazu do bezdana, kao da žele reći: ovdje je ljudska krv natopila kamen, ovdje je zlo pokazalo svoje lice, ovdje se mora stati, moliti, govoriti i pamtiti.

Foto: Nermin Bise

Hadžerina priča i suza Amira Čatovića ostaju kao amanet – da Čavkarica nikada ne postane samo ime u geografiji, nego živa opomena o zločinu i ljudskoj izdržljivosti.

Četnički zločin iz 1941. godine nad Bošnjacima bilečkog i dabarskog kraja zahvaljujući rahmetli Hadžeri rasvjetljen je. Prema Pervanovim knjigama "Čavkarica, krvava hercegovačka priča" i "Čavkarica - vrata pakla" u toj jami skončalo je između 600 i 700 bošnjačkih civila, žena, djece, staraca čiji je "smrtni grijeh" bio samo taj što su Bošnjaci.

Deset godina od smrti simbola stradanja Bošnjaka u 20. stoljeću

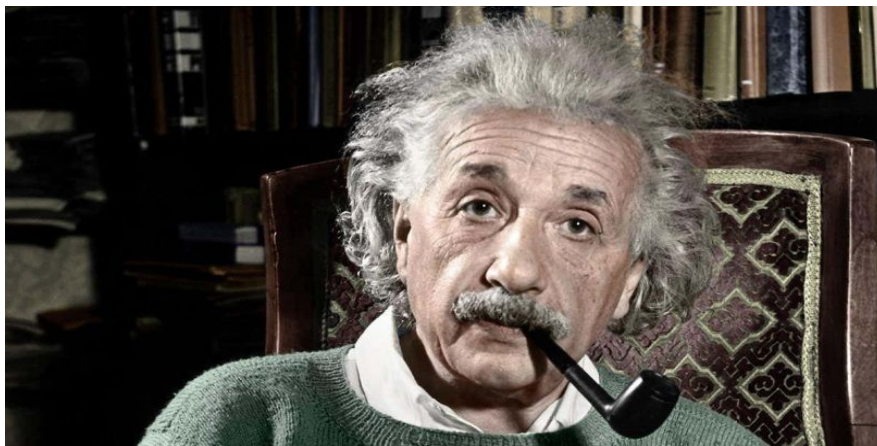
Historijska lekcija iz Bileće: Priča o jami Čavkarici i Hadžeri Čatović Bijedić

Rahmetli Hadžera Čatović-Bijedić je duže od 70 dana živjela u toj jami. Njeno zapomaganje i njen glas iz jame čuo je čobanin iz nevesinjskog kraja Đorđo Hromović koji joj je i pomogao da bude spašena iz jame. Čavkarica nosi ime po pticama čavkama koje su u nju slijetale, a rahmetli Hadžera ih je, kako bi preživjela duže od 70 dana, hvatala i jela.

Dok se grupa od desetak ljudi danas vraćala s Čavkarice, spuštajući se s Berkovića prema Stocu nevrijeme je prestajalo. Kao da je i to bio išaret da se ovo mjesto ispod vrleti Trusine danas jednostavno moralo obići i posjetiti.

NEPREVAZIĐENI GENIJ

Objavljeni transkripti Ajnštajnovih razgovora: Ja sam magnet za sve lude ljude
Fantova je dokumentovala svoje razgovore sa Ajnštajnom u svojim dnevnicima

D. H.

27.9.2025.

U nedavno objavljenoj knjizi "Ajnštajnovi protokoli", njemački pisac i novinar Peter fon Beker objavio je transkripte privatnih razgovora slavnog svjetskog naučnika iz posljednjih godinu i po dana njegovog života.

Duboko interesovanje

Razgovori, koje je Ajnštajn vodio sa djevojkom Johanom Fantovom, otkrivaju političke stavove, duboko interesovanje za umjetnost i muziku, kao i lični pogled na svijet slavnog fizičara.

Fantova je dokumentovala svoje razgovore sa Ajnštajnom u svojim dnevnicima, koji su otkriveni tek 2004. godine, a Beker ih analizirao za svoju knjigu, prenosi Tanjug.

Ajnštajn, koji je do svoje smrti 1955. godine bio jedna od najpoznatijih ličnosti u svijetu nauke, u razgovorima je sebe opisao kao "magnet za sve lude ljude".

"Ja sam magnet za sve lude ljude, a i oni zanimaju mene. Rekonstrukcija njihovog razmišljanja je moj hobi. Duboko mi je žao ovih ljudi, što je takođe razlog zašto pokušavam da im pomognem", govorio je naučnik.

Prema riječima Bekera, Fantova je zapisivala sve što je Ajnštajn govorio, "vjerovatno sa njegovim znanjem", prenosi Tagesšau.

"Podnosio joj je izvještaj o tome šta mu se dešavalo tokom dana, o čemu je razmišljao, šta je čitao ili slušao", navodi fon Beker.

Transkripti su otkriveni u Princetonu, u Nju Džerziju, gdje je Ajnštajn godinama istraživao u Institutu za napredne studije.

"Bio sam oduševljen što sam mogao zaista da zavirim u srce i um najpoznatije ličnosti

20. vijeka, možda čak i modernog doba... U razgovorima sa njegovom djevojkom, iz prve uke se mogu osjetiti svakodnevna osjećanja starijeg Ajnštajna", naveo je autor, napominjući da je čak i u poznim godinama, fizičar bio otvoren za sve novo, tolerantan prema drugim mišljenjima i "prilično bistar u svom živom interesovanju za politiku". Dodao je da je Ajnštajn bio odlučan kritičar kapitalizma i naoružavanja tokom Hladnog rata.

"Da, ja sam stari revolucionar, kao što uvijek kažeš – da, jesam, politički sam još uvijek Vezuv koji bljuje vatru", potvrdio je Ajnštajn u februaru 1954.

Kritike gomilanja naoružanja

Ajnštajn je kritikovao "gomilanje naoružanja na Istoku i Zapadu", neograničeni kapitalizam sa ekstremnim bogatstvom i branio oca atomske bombe, Roberta Openhajmera, koji je bio osumnjičen da je komunista.

"Kao i tokom Makartijeve ere, kada su američki konzervativci iznenada svaki kritički um vidjeli kao komunistu, danas bi on sigurno bio protivnik i otpornik predsjedniku (SAD Donaldu) Trampu i ograničenjima slobode izražavanja", ocjenjuje fon Beker. Zbog svog jevrejskog porijekla, Ajnštajn je bio "državni neprijatelj broj jedan" pod nacističkim režimom. Bio je u inostranstvu tokom Hitlerovog uspona na vlast i nikada se nije vratio u Njemačku.

Nakon Holokausta, Ajnštajn je podržavao Izrael jer je vidio potrebu za sigurnim utočištem za Jevreje, podsjeća autor.

Međutim, kako navodi, Ajnštajn, koji je umro u 77-oj godini u aprilu 1955. u Nju Džersiju u SAD, takođe je bio kritičan prema mladoj izraelskoj državi.

"Dirljivo je vidjeti da je istovremeno uvijek žestoko zagovarao jednaka prava između jevrejskih Izraelaca i arapskih Palestinaca. Ovo zvuči zapanjujuće savremeno. I čovjek bi poželio da neko sa Ajnštajnovim moralnim i intelektualnim autoritetom može danas da podigne svoj glas, glas koji bi se zapravo čuo na svim stranama", zaključuje fon Beker.

DUGOGODIŠNJI PRIJATELJI

Dino Merlin prije nekoliko dana posjetio Halida u bolnici: "Stigao sam da se oprostim, putuj, bijela ptico"

Urša Premik 7.10.2025.

Dino Merlin, dugogodišnji prijatelj i kolega Halida Bešlića, oprostio se od legende narodne muzike dirljivim riječima koje je podijelio s javnošću nakon što je Bešlić preminuo u sarajevskoj bolnici.

Prije nekoliko dana, Merlin je posjetio Halida u bolničkoj sobi, ne sluteći da će to biti njihov posljednji susret.

- Veliki, neponovljivi Halid Bešlić. Topla duša bosanska. Bez hinle, bez koristi za sebe - započeo je Merlin.

„Stigao sam da se oprostim. Kišna, oktobarska sarajevska noć. Pjevao sam mu tiho našu pjesmu. Kao da se u trenutku blago nasmiješio. Bijele, čiste priglavlke. Dugo sam ih milovao i mislio: 'Putuj, bijela ptico, ti imaš s čim pred Gospodara.' Volim te mnogo. Tvoj Dino.“

Ovaj intimni oproštaj još jednom potvrđuje koliko je Halid Bešlić bio voljen i poštovan među kolegama, ali i koliko su njegove pjesme i njegova ličnost ostavili dubok trag u ljudima.

HEJ SAMO DA MI JE HLADNE VODE SA ROMANIJE

DUBOKI ŽAL ZA HALIDOM BEŠLIĆEM

Milo Đukanović uputio telegram saučešća porodici Halida Bešlića

Imao sam zadovoljstvo da ga upoznam i da u više navrata uživam u živoj interpretaciji njegovog muzičkog savršenstva 15. oktobra 2025.

Đukanović: Odlaskom Halida Bešlića muzička scena ostala je bez jednog od posljednjih, najvećih umjetnika. *Ured predsjednika Crne Gore S. S.*

Bivši predsjednik Crne Gore Milo Đukanović uputio je telegram saučešća porodici Bešlić, koji u cijelosti prenosimo:

- Iskreno me rastužilo saznanje o smrti vašeg dragog supruga, roditelja, djeda i brata Halida Bešlića.

Njegovim odlaskom muzička scena BiH i ex-Yu ostala je bez jednog od posljednjih, najvećih umjetnika koji je svojim stvaralaštvom plijenio poštovanje i ljubav milionskog auditorijuma.

Ali Halid je bio i mnogo više od toga. Imao sam zadovoljstvo da ga upoznam i da u više navrata uživam u živoj interpretaciji njegovog muzičkog savršenstva. A to su uvijek bile prilike i neposredan, ljudski kontakt.

Halid je prije svega bio dobar i iskren čovjek i prijatelj. Prava rijetkost u ovom nevremenu koje živimo posljednjih nekoliko decenija.

Zato je rastanak s njim izazvao takvu bujicu najljepših emocija. Poštovanje i divljenje na kakvo smo gotovo potpuno zaboravili i duboki žal zbog svijesti da odlazi jedan od posljednjih koga smo bez ostatka voljeli i u Sarajevu i u Podgorici i u Zagrebu i u Beogradu i u Skoplju i u Prištini...

Moralna gromada

Vaš gubitak je ogroman, nenadoknativ i iznenađan.

Ali neka vam utjeha bude što ste u vašoj porodici imali takvu moralnu i umjetničku gromadu kakav je Halid bio.

Iskreno, prijateljski dijelim vašu bol.

Molim vas da ovim putem primite moje najdublje saučešće.

KULTURNO-ZABAVNI PROGRAM

"Dani dijaspore 2025" u Travniku: Severina nastupa na stadionu Pirota

Tom prilikom bit će predstavljen i cjelokupan program manifestacije "Dani dijaspore 2025"

A. O.

16.7.2025

Općina Travnik održat će konferenciju za medije povodom organizacije kulturno-zabavne i business manifestacije "Dani dijaspore 2025", koja okuplja brojne posjetioce iz Bosne i Hercegovine i inostranstva, kao i istaknute muzičke izvođače i umjetnike. [by Taboola](#) Press konferencija će se održati u ponedjeljak, 21. jula, 2025. godine s početkom u 18:00 sati, u prostoru vanjske male galerije "Ex Ponto" (Memorijalni muzej Rodna kuća Ive Andrića) u Travniku. Kako je navedeno, na konferenciji će se obratiti načelnik Općine Travnik Kenan Dautović, pomoćnik načelnika za razvoj, privredu i vanprivredu Azem Ejubović, istaknuti bh. humorista, satiričar i glumac, poznat po svojim duhovitim monolozima i komičnim prikazima svakodnevnog života Osman Džiho, te hrvatska pjevačica, jedna od najvećih muzičkih zvijezda u regiji Severina.

Severina će u okviru manifestacije održati veliki koncert 9. avgusta, 2025. godine na stadionu Pirota u Travniku.

Povezivanje zajednice sa sugrađanima iz dijaspore

Tom prilikom bit će predstavljen i cjelokupan program manifestacije "Dani dijaspore 2025", koja ima za cilj povezivanje lokalne zajednice s našim sugrađanima iz dijaspore, kroz niz kulturnih, zabavnih, edukativnih i poslovnih sadržaja.

Nakon zvaničnog predstavljanja programa, bit će upriličene izjave i razgovori s govornicima za predstavnike medija.

Dani dijaspore Travnik nisu samo manifestacija – oni su povratak korijenima, susret emocija, ideja i vizija. Kroz bogat kulturno-zabavni i poslovni program, Travnik postaje mjesto okupljanja ljudi iz svih krajeva svijeta koji dijele zajedničku nit – pripadnost ovom kraju.

Ovdje se susreću umjetnici i preduzetnici, mladi i iskusni, domaći i iseljeni – svi sa željom da doprinesu, povežu se i osnaže zajednicu.

Predstavljanje uspješnih priča

Manifestacija je prilika za predstavljanje uspješnih priča iz dijaspore, razmjenu znanja i otvaranje vrata novim poslovnim idejama i investicijama koje povezuju Bosnu i Hercegovinu s globalnim tržištima.

Općina Travnik nastoji kroz Dane dijaspore ukazati na važnost saradnje s uspješnim pojedincima iz dijaspore, poslovnim ljudima, umjetnicima i stručnjacima, te kreirati platformu za razmjenu znanja, iskustava i inicijativa koje doprinose razvoju lokalne zajednice i šire.

[Kolumne](#) | 15.07.2025.

Slovo o pjesniku

Kako je "ubijen" Mak Dizdar

Makova zbirka "Kameni spavač" je slavljen od čitalaca dok se u tajnosti spremao udar na književnog genija. Njegova otkrića bosanske tradicije, stećaka sa vrhunskim životinim porukama, odjekivali su novim vremenom nade. Takav Mak je itekako smetao vječitim velikodržavnim slugama.

Autor: Sead Omeragić

Podijeli

Mak Dizdar je spadao među rijetke književnike koji su već u ranoj mladosti osjetili slast slave, makar ona u njegovom slučaju ne bila ni velika ni dugotrajna. Kao petnaestogodišnjak je dobio značajnu državnu književna nagradu za poeziju i prozu Kraljevine Jugoslavije "Cvijeta Zuzorić", priključivši se već tada nekolicini značajnih književnika, pjesnika i prozaista, rijetkih dobitnika ove nagrade.

U godinama prije rata upoznaje Bišćanku Senu Dedić. Vjenčavaju se početkom rata, 1941. godine, kum im je Makov prijatelj Adil Zulfikarpašić, kasniji najpoznatiji bh. politički disident i zaljubljenik u Makovu poeziju.

U knjizi Bošnjak, u jednom intervjuu sa novinarkom Nadeždom Gaće, Adil Zulfikarpašić je zabilježio: "Mehmedalija Mak Dizdar, najveći bosanski pjesnik, pjesmama je duboko uticao na svoju sredinu, politički se zalagao za afirmaciju bošnjaštva, bosanski jezik i njegovu čistoću".

Mak u ratu odbija bilo kakav intelektualni angažman u fašističkoj NDH-a.

Kao i brat Hamid, tajno radi za partizanski "pokret". Familija zbog antifašizma doživljava najtežu sudbinu.

Iz Hamidove kuće odvođe njihovu majku Neziru i jedva punoljetnu sestru Refiku, te ih transportiraju u Jasenovac, gdje su ubijene. Makovog i Hamidovog brata Esada, vlasnika berberskog dućana na dubrovačkom Stradunu, hapse i muče danima, nakon čega ostaje trajni duševni bolesnik, o kojem su mogle brinuti samo specijalizirane medicinske ustanove.

Nakon rata Mak se zaposlio u izdavačkoj kući "Narodna prosveta", koja pod njegovim i rukovodstvom prijatelja Mustafe Zirića ima meteorski rast i za svega pet godina postojanja "prijeti" da će postati vodeći jugoslavenski izdavač. To je, po svemu, razlog da vlast, koja državnu politiku kroji u Beogradu, iz nikad zvanično rasvijetljenih razloga 1959. nasilno gasi "Narodnu prosvjetu", hapsi i sudi, ali i ne osuđuje Zirića, a Mak ostaje bez posla.

Nakon gašenja "Narodne prosvjete", razočaran vlašću, Mak vraća partijsku knjižicu, što je tada bilo ravno samoubistvu, pa nije ni čudo da je do kraja života ostao bez stalnog zaposlenja. Njegov brat Hamid je već bačen na Goli otok.

[Velikani](#)

U sjeni bratova imena: Hamid Dizdar jedna je od važnijih figura bošnjačke i bosanskohercegovačke kulture

Mak Dizdar "Kamenog spavača" objavljuje 1966. godine. Sljedećih pet godina će biti paklene sve do njegove smrti 1971. To se često događalo mnogim poznatim Bošnjacima.

Makova sekretarica iz Udruženja književnika ispričala je Makovom sinu Maji prije desetak godina, da je na vijest o Makovoj smrti sa još jednom zaposlenicom ispraznila sve ladice iz njegovih radnih stolova i spalila sve što je moglo gorjeti. Majo smatra da je to urađeno po zadatku "sa poznatog mjesta" i da su te ladice bile pune četničkih prijetećih pisama od kojih su samo neka stizala na kućnu adresu, pa su tako do danas sačuvana.

O kakvoj se veličini i poštovanju Maka Dizdara radilo, Majo se sjetio na svjedočenju prof. dr. Enesa Durakovića: "Meni je u neizbrisivo lijepoj i upravo dirljivoj uspomeni ostao iskaz o prvom i jedinom susretu sa Makom prof. dr. Enesa Durakovića, kojega mi je on lično ispričao (interpretiram): "Sjedio sam sam za stolom u 'Istri', pio kafu i pravio se da čitam "Oslobođenje". Zapravo sam ispod oka posmatrao Maka, studirao sam književnost i bio veliki poklonik njegove poezije.

Mak je sjedio sam, vjerovatno čekajući nekoga. Kad sam "pročitao" "Oslobođenje", smotao sam ga i položio na rub stola. Iznenada mi se obratio Mak: "Mladiću, da li bih mogao pogledati vaše novine?", upitao je. "Naravno, rekao sam i odmah skočio da mu ih dodam, da on ne bi ustao... I pri tome sam dodirnuo njegovu ruku..."

To je bilo sve od profesora Durakovića, koji je kasnije doktorirao na Makovom djelu, i to briljantno, i koji je, ostao najveći poznavalac poezije Maka Dizdara. Čovjeka koji je samo jednom u životu vidio Maka Dizdara. I pri tome mu slučajno dotaknuo ruku..." Mak svoje najznačajnije djelo, "Kamen spavač", objavljuje 1966. Kritika je zbunjena, nešto takvo na ovim se prostorima nikada ranije nije pojavilo. Naredne, 1967. godine, profesor filozofije Muhamed Filipović objavljuje čuvenu studiju posvećenu "Kamenom spavaču", naslovljenu sa "Bosanski duh u književnosti, šta je to?" uz dodatak i već tada slavljelog Mešu Selimovića, nakon pojave romana "Derviš i smrt", te djela Derviša Sušića.

Bošnjački pisci

Mešina zadnja želja za istinski voljenom Bosnom

Za mnoge u Jugoslaviji to je šokantan Filipovićev esej. Sjećam se kada mi je svjedočio o tom eseju moj dobar prijatelj r. Husein Brkić, koji je kao student dobio u ruke to djelo profesora Filipovića. U studentskoj sobi se iskupilo desetak bošnjačkih studenata i u tišini je esej išao od jednog do drugog, stranicu po stranicu. Kad su završili Brkić mi je priznao da mu se čini kako lebdi a moglo se osjetiti da su i drugima duše bile iznad

tijela. I dugo poslije govorio mi je kako je za to vrijeme nacionalnog negiranja Bošnjaka to bio izuzetno hrabar čin profesora Filipovića, koji je odmah izbačen iz Saveza komunista. Zbog tog eseja je partijska ćelija na fakultetu raspuštena. Koliko je savremen ovaj esej akademika Filipovića, pokazuje se u svakoj rečenici. "To je duh posebnog bosanskog puritanizma, istjerivanja istine, preganjanja pravde, ispravnosti i časti, za što se sve gine, podjednako pod svim bajracima, koji su se ikada vili nad ovim našim gudurama i dolinama, a pod ovim našim teškim i maglovitim nebom. Radi toga Bosna nikada nije bila podijeljena, razbijena i uništena kao cjelina, kao teritorij, kao tradicija, kao mentalitet i kao duh, ali istovremeno nije nikada ni bila jedna svjetovna, vojna i politička tvorevina, država ili jedna jedinstvena partija..." "U Bosni... djeluju dotle još uvijek agresivni nacionalizmi, egoizmi i historizmi kao odjeci borbe oko Bosne, borbe koja je Bosni odricala svojstvenost i proglašavala je naslijeđem ove ili one države, ove ili one nacije, ove ili one kulture i tradicije." "...Književnost Bošnjaka bila je, ili tumačena kao srpska ili hrvatska nacionalna književnost, ili je odbacivana kao strana, nacionalnom duhu tuđa, orijentalna." U Makovim djelima oživljava stari bosanski narodni jezik. Kulminacija otvorenog neraspoloženja koje se prema Maku ispoljava iz Beograda, koji medijski i na svaki drugi način hrani svoje pse hajkače na Maku, kako bosanske Srbe, tako i odane i slijepe im poslušne pisce i političare Bošnjake što operativno djeluju u Bosni, na terenu, između ostalog i kroz Udruženje književnika. Majo Dizdar se sjećao:

- Ti udbaški ljudi, sa tapijom da mogu djelovati neograničeno i svim sredstvima, prave otvoreni darmar u javnosti i guraju ljudima prste pravo u oči. I upravo u tom i takvom vremenu Mak organizira objavljivanje dvobroja "Života" sa temom o jezičkoj problematici (i poziva 30-tak pisaca, lingvista, pa i političara svih nacionalnosti da prilože svoj tekst i daju svoje viđenje ove teme, ali javlja ih se tek desetak), o jeziku i jezičkim varijantama koje preovladavaju u Bosni i Hercegovini, što nažalost po njega, bliže ili dalje koincidira sa Sarajevskom deklaracijom o hrvatskom jeziku iz 1971., pa na neki način i Deklaracijom o imenu i položaju hrvatskog književnog jezika iz 1967. godine, kojom zapravo počinje MASPOK, a koji završava velikom političkom čistkom u Hrvatskoj 1971. godine."

Maku je smetalo prešućivanje postojanja i posrbljivanje bosanskog jezika, jezika čije se ime u tom vremenu nije smjelo javno ni izgovoriti.

- Svejedno, radilo mu se o glavi i upravio njegova borba za svoj maternji jezik, bosanski, a time i za svoju državu i njen povijesni hiljadugodišnji kontinuitet, na kraju su ga doslovce došli glave - zaključuje Majo Dizdar.

PJESNIK IZ STOCA PRESELIO PRIJE 53 GODINE Majo
Dizdar, sjećanje na oca: Nepoznati Mak

Makova zbirka "Kameni spavač" je slavljena od čitalaca dok se u tajnosti spremao udar na književnog genija. Njegova otkrića bosanske tradicije, stećaka sa vrhunskim životinim porukama, odjekivali su novim vremenom nade. Takav Mak je itekako smetao vječitim velikodržavnim slugama.

Tokom odmora porodice Dizdar 14. jula 1971. na otoku Šipanu, Mak hitno odlazi u Sarajevo. Četiri dana kasnije, uslijedio je poziv iz pošte. Njegov najstariji sin Murkel je javio da je Maku ubio srčani udar.

Majo bilježi: "Enver i ja smo pitali Murkela kako je tata umro. Odveo nas je u svoju sobu i izvadio iz džepa plavu kovertu, a iz nje komad službenog papira. Dok je Enver u sebi čitao s papira, Murkel je tiho rekao:

- Taj koverat našao sam u poštanskom sandučetu i dao sam mu ga... Sjedio za stolom i čitao "Život". Dok sam kuhao kafu, otvorio je kovertu, pročitao pismo, i rekao da ga strašno boli u prsima. Nekoliko sekundi kasnije je umro. Glava mu je pala na stol. - To ga je pismo ubilo! -tiho je rekao Murkel, sjeća se Majo Dizdar tragičnog događaja od prije više od pola stoljeća.

To strašno pismo bilo je, zapravo, rješenje o izbacivanju iz stana porodice u današnjoj ulici Jezero. Maku i njegovu porodicu iz stana su u beskućništvo slali isti koji su mu taj stan dali.

U rodnom Stocu nikada niti jedna ulica ili javna ustanova nije nosile ime Maku Dizdara. Navodno, sedamdesetih godina stolački gimnazijalci su pitali svoje profesore zbog čega se ništa u Stocu ne zove po Maku Dizdaru, a dobili su odgovor pun najgorih laži da

je Dizdar za vrijeme Drugog svjetskog rata "napisao pjesmu Anti Paveliću, da je radio na NDH 'Krugavalu' u Sarajevu", te da zato ne zaslužuje da se bilo šta po njemu zove. - La i i podvale su bile sastavni dio teškog životnog puta Maka Dizdara - zaključuje Majo Dizdar.

Tokom posljednjeg rata, vojnici HVO-a Makov su Stolac do temelja razorili.

Mak je umro 14. jula 1971. godine. Njemu je još 30 godina prije agresije na Bosnu i Hercegovinu sve bilo jasno. I ukazivao je na to. Zato je i napustio ovaj svijet sa samo 53 godine života. Drugi su progledali tek dvadeset godina kasnije u stra nim zločinima nad Bošnjacima. Mnogi ni tada, a neki ni do danas.

Sead Omeragi kolumnneMehmedalija Mak Dizdar

NajnovijeNaj itanije

20.07.2025

Svijet

Bila je jedna od naj uvanijih tajni Zapada:  ta se danas zna o operaciji "Gladio"

20.07.2025

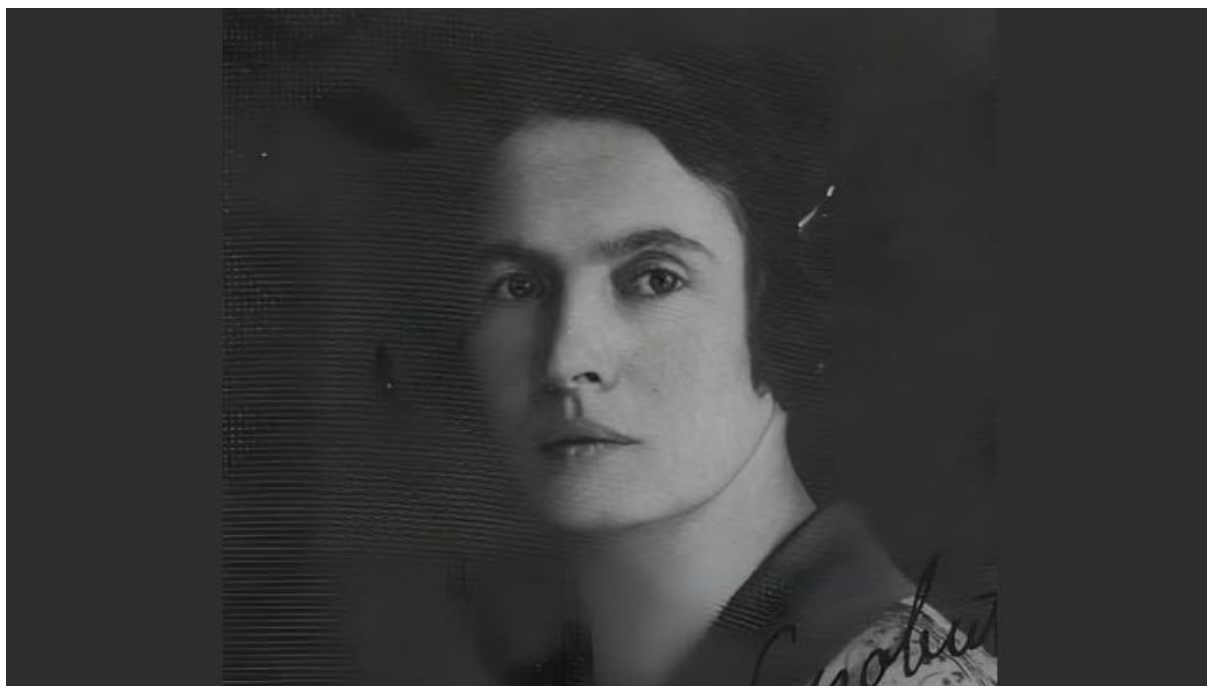
Mozaik

Postale su neizbježnim dijelom naših života: Teorije zavjere - kako nastaju i koji im je cilj

UČITELJSKI POZIV - HASNIJA BERBEROVIĆ

Sjećanje na lik i djelo prve bošnjačke učiteljice Hasnije Berberović

Hasnija Berberović tri decenije svojim radom, ličnim primjerom i žrtvom dokazivala je potrebu i nužnost obrazovanja

Hasnija Berberović. *Biserje* M.

Až.

5.10.2025. /prije 1 sat 33 minute/

Učiteljski, poziv prosvjetnog radnika uopće, društvo prepoznaje kao jednu od najodgovornijih uloga koju jedan intelektualac preuzima s misijom akademske pouke, afirmacije te prijenosa pedagoških i etičkih vrijednosti na generacije učenika. Kao takav, on ne predstavlja samo izbor profesije, nego i izraz ličnog shvatanja i samoodređenja koje kao suštinu rada naglašava ideale altruizma, nauke i dijeljenja znanja, piše [Biserje](#). U našoj povijesti nalazimo brojne primjere ljudi koji su ovom plemenitom pozivu posvetili višedecenijski akademski, a nerijetko i cijeli životni vijek. Jedan od njih je Hasnija Berberović, rođena 1892. u Sarajevu, prva Bošnjakinja koja je, 1909. godine, položila učiteljski ispit, poslije čega je, sa samo 16 godina, počela s radom u Muslimanskoj osnovnoj i višoj djevojačkoj školi u Sarajevu. Konačnu potvrdu učiteljskog usmjerenja, s ostvarenim vrlodobrim uspjehom, dobila je 1915. godine odlukom Ispitnog povjerenstva za učiteljsku službu i rad u osnovnim školama u Sarajevu. Zajedno s njom tog dana je ispit položila i Behija Ukšinagić. Berberović je bila istinska intelektuala sa svestranim interesom i društvenim djelovanjem kao članica Ženskog odbora kulturnog društva “Gajret”, upraviteljica “Gajretovog” ženskog konvikta (osnovan 1920. godine u Sarajevu) i aktivan član u Izvršnom odboru Kongresa Muslimana intelektualaca iz 1928. godine, također u organizaciji društva “Gajret”, kroz koji je javno govorila o izazovima i prilikama za obrazovanje muslimanskih žena. Možda najvažniji doprinos dala je u osnivanju i radu društva “Osvitanje”, čija je bila predsjednica, a koje je imalo veoma značajnu ulogu u organiziranju brojnih analfabetskih tečajeva i opismenjavanju, afirmaciji, ekonomskom osnaživanju i emancipaciji žena kao ravnopravnih aktera društva. Njenu ulogu prepoznao je i ugledni bošnjački književnik Edhem Mulabdić, s poštovanjem govoreći o njenom znanju, profesiji i upravljačkim sposobnostima na čelu “Gajretovog” ženskog konvikta. Kao predsjednica Udruženja muslimanki “Osvitanje”, Hasnija Berberović 1920. godine u Sarajevu prisustvovala je Skupštini žena na kojoj je donijeta Rezolucija sa zahtjevom da se žene pred Ustavom izjednače s muškarcima i konačno dobiju pravo glasa na izborima. Bila je i pjesnikinja, a svoje prve pjesme, pisane u duhu tradicionalne bosanske poezije, objavila je u znamenitom listu “Behar”. Zapažene nastupe imala je na tribinama koje su tematizirale obrazovanje. Kao jedna od prominentnijih ličnosti “Gajretovog” ženskog odbora imala je važnu ulogu u pisanju inicijative na temelju koje je 1930. osnovana Državna domaćinska škola. Hasnija Berberović tri decenije svojim radom, ličnim primjerom i žrtvom dokazivala je potrebu i nužnost obrazovanja, a tragom njenih stavova i izbora, kao buduće učiteljice i intelektualke, krenule su brojne Bošnjakinje iz cijele Bosne i Hercegovine.

Uz ovo prigodno podsjećanje na lik i djelo Hasnije Berberović, svima koji su učiteljski poziv odabrali kao vlastito životno i profesionalno opredjeljenje, ili će to učiniti, Bošnjačka zajednica kulture upućuje čestitke u povodu Svjetskog dana učitelja.

JAVNI POZIV

Grad Livno traži ko će se brinuti o divljim konjima

Gradonačelnik Livna Darko Čondrić objavio je javni poziv za izbor pružatelja usluge brige o livanjskim divljim konjima

Grad Livno traži ko će se brinuti o divljim konjima.

FENA

27.9.2025.

Gradonačelnik Livna Darko Čondrić objavio je javni poziv za izbor pružatelja usluge brige o livanjskim divljim konjima, koji će se finansirati iz Budžeta Grada Livna za 2025. godinu u iznosu od 10.000 KM.

Prijave s potrebnom dokumentacijom podnose se u zatvorenoj koverti, isključivo putem prijemnog ureda Grada Livna (šalter sala), a rok za dostavu je osam dana od dana objave poziva na oglasnoj ploči Gradske uprave.

Više od hiljadu divljih konja živi na području od prijevoja Borova glava do platoa Kruzi, podno planine Cincar.

Radi se o jedinstvenoj turističkoj atrakciji, no nekontrolisano kretanje konja, posebno uz saobraćajnice, stvara ozbiljne sigurnosne rizike za vozače i same životinje.

U zimskim mjesecima, u potrazi za hranom i solju, konji se spuštaju prema cesti Livno – Kupres, što često dovodi do saobraćajnih nesreća.

Nevladine organizacije godinama apeliraju da se gradske i kantonalne vlasti uključe u rješavanje ovog problema, ističući kako briga o divljim konjima nije samo pitanje zaštite životinja, već i odgovoran korak prema sigurnosti ljudi, očuvanju okoliša i razvoju lokalne zajednice.

Iz Gradske uprave poručuju da rade na zakonskoj inicijativi kojom bi se uredilo i dugoročno zaštitilo stanište divljih konja, a objavljeni javni poziv predstavlja prvi konkretan korak u tom smjeru.

S P O R T

PONOS DRŽAVE

**Zlatni ljiljani savladali Njemačku i osvojili 12. evropsko zlato:
Na prvenstvu nisu izgubili niti jedan set**

S. S.

2.8.2025.

Reprezentacija BiH u sjedećoj odbojci s 3:0 u setovima pobijedila je Njemačku i postala prvak Evrope.

S. S.
2.8.2025.

Reprezentacija BiH u sjedećoj odbojci s 3:0 u setovima pobijedila je Njemačku i postala prvak Evrope.

Tako su izabranici Ifeta Mahmutovića došli do 12 titule prvaka Evrope i to bez izgubljenog seta.

Njemačka se u svakom setu držala do same završnice, ali su Zlatni ljiljani na kraju pokazali više spretnosti.

Rezultati po setovima su bili 25:23, 25:22 i 25:18.

Naši reprezentativci su na putu do finala savladali Italiju, Latviju, Nizozemsku, dva puta Srbiju, Njemačku i Tursku.

Posebno je emotivan bio početak meča, kada su se igrači minutom šutnje oprostili od Đevada Šabete, koji je u aprilu preminuo u 76. godini. Bio je tim menadžer najbolje ekipe u našoj državi "SPID".

[Elvedin Nezirović oSsrdnptoeif4hImo2j027 38l60h4fc2c7m97871m8u4ltl1g5i:3cmgt ·](#)

Rođeni i Stari

Govor na obilježavanju 103. rođendana FK Velež i 21. godišnjice obnove Starog mosta
Plato ispod Starog mosta, Srijeda, 23. juli 2025.

Prije više od četiri i po stoljeća ljudska je ruka na ovom mjestu premostila ponor koji se pružao između stjenovitih obala plahovite Neretve. U formu te impozantne građevine, integriran je estetski doživljaj prostora karakterističan za kulturu u kojoj je nastala i upravo je zbog te svoje začudne ljepote ona od samog početka bila mnogo više od običnog mosta.

Trista pedeset šest godina poslije, tačnije 26. juna 1922. godine, grupa ljudi iz mostarskih mahala, koje su nastale oko mosta i uz most, osnovala je RSD Velež. Suština zamisli bila je da se pod okriljem radničke tradicije i kulture ljudi različitih etničkih i vjerskih pripadnosti okupe u ljubavi prema fudbalskoj igri i gradu u kojem žive.

Od tada, klub i most, Velež i Stari most, isprepleli su svoje sudbine sa sudbinom ovoga grada i sudbinama ljudi koji u njemu žive. Jer kao što je most stoljećima povezivao obale, tako je klub desetljećima povezivao ljude, i kao što je i Stari bio više od mosta, tako je i Velež bio više od fudbalskog kluba: postali su dva simbola preko kojih se ostvarivao naš identitet, naša veza sa svijetom, s gradom, sa samima sobom. Rađali smo se da budemo Mostarci u globalnim razmjerima, Veležovci koji osjećaju prisustvo velikog, izmiješanog svijeta, tako da nas s Veležom i Starim mostom danas ne povezuje samo naš mali veliki grad, nego i sve izvan njega.

Ali nisu samo Velež i Stari most oblikovali grad i njegove ljude, nego su i ovaj grad, njegove mahale i sokaci, njegovi ljudi, oblikovali značenje tih dvaju simbola. Stvorili smo vlastiti jezik za izražavanje privrženosti tim simbolima: ne postoji nijedan klub na svijetu u čije je ime utkano toliko ljubavi kao što je utkano u ime „Rođeni“, niti postoji ijedan most na svijetu s imenom „Stari“, i to u onom najrođenijem smislu u kojem je Stari kolokvijalni naziv za oca, roditelja, za temelj čovjekovog identiteta.

Međutim, kako historiju ne kreiraju samo pozitivne sile, već na nju djeluju i drukčija shvatanja i sile pokrenute njima, tako je i historija ovoga grada obilježena onim što je suprotno idejama humanizma, povezivanja, multikulturalnosti, univerzalnosti i ljudskog zajedništva, koje su upisane u simbole Starog mosta i Veleža. Tako je tokom Drugog svjetskog rata, sedamdeset sedam Veležovih igrača i dvadeset tri člana Uprave poginulo ili ubijeno u borbi za slobodu protiv domaćeg i stranog okupatora. Pedeset godina poslije, u vremenu agresije na Mostar i Bosnu i Hercegovinu, koja je započela, prije svega, kao projekt rušenja njihove multietničke srži i koja se, u nadolazećim godinama, odvijala kao jedan brutalni vojni i politički poduhvat zasnovan na tezi da je u Mostaru, a samim tim i u Bosni i Hercegovini, nemoguće živjeti zajedno, i Velež i Stari most, kao simboli upravo onog Mostara i upravo one Bosne i Hercegovine koji su trebali nestati, platili su najveću moguću cijenu.

Zbog svega onoga što su prošli vjerovatno u najtežim godinama za Mostar u njegovoj historiji, i Velež i Stari most postupno su poprimili tijelo i krv, postali su ne samo personifikacijom naših vlastitih tragedija, nego i tragedijom samom za sebe. Vjerovatno ne postoje nijedan most i nijedan klub na svijetu koji su uništavani s više mržnje, kao

što ne postoje nijedan most i nijedan klub na svijetu u čiju je obnovu uloženo više ljubavi.

Ono što su rušitelji mislili da su uništili, vrlo brzo se vratilo u još jačem obliku. Prve poslijeratne godine podsjećale su nas na dirljivo buđenje u jednom sasvim novom životu punom obećanja, mladost je s osmijehom pozdravljala svoje vrijeme, s obronaka Fortice i Veleža zapuhao je veliki vjetar slobode. Od tada na ovamo urađeno je mnogo toga, ali je mnogo toga i propušteno da se uradi, pogotovo kada je u pitanju Velež. Nedostajalo je novca, ponekad pameti i sreće, nerijetko i pravde, jedino ljubavi nikada nije nedostajalo.

Iz godine u godinu, potvrđivali smo svoje opredjeljenje da živimo u ovom gradu s najljepšim kamenim lukom na svijetu, kroz ljubav prema Veležu i s Veležom. Ta ljubav, zapravo, predstavlja način postojanja i većina nas smo Veležovci na isti način na koji smo Bosanci i Hercegovci ili Hrvati, Srbi, Bošnjaci, Jevreji... Ta je ljubav napajana različitim lokalnim kulturama i konfesijama, hiljadama i hiljadama ljudskih preplitanja koja su kroz historiju definirala odnos ovdašnjeg čovjeka prema Drugom i Drugačijem, ali i prema samome sebi i gradu u kojem živi. Velež i Stari most najjasniji su odraz tog odnosa i te ljubavi.

Večeras se susreću na ovim stjenovitim obalama, 21. godinu nakon obnove Starog mosta i 103. godine od osnivanja Fudbalskog kluba Velež, naš Stari i naši Rođeni, svjedočeći po ko zna koji put da su to dva sidra koja nas vežu za naše mostarsko postojanje.

Velež i Stari most, to je Mostar, to smo mi.

Govor možete pročitati i na web linku: <https://elvedinnezirovic.ba/rodeni-i-stari/> FOTO: [FK Velež Mostar](#)

Alle reacties:

184Jij, Elmir Goranka Prevljak, Goran Saric en 181 anderen

[Goran Saric](#)

Odavno nisam čitao ljepši, ali i "tačniji", istinitiji govor. Svaka čast! Dijelim.

✍️Auteur

[Elvedin Nezirović](#)

[Goran Saric](#) hvala puno, družel!

MUNDIJAL 2026

Tramp otkrio kada i gdje će biti održan žrijeb za Svjetsko prvenstvo

Planirano je odigravanje 104 utakmice, dok će domaćin finala biti Nju Džersi, gdje je već odigrana završnica ovogodišnjeg Svjetskog klupskog prvenstva.

Tramp: Otkrio kada i gdje će biti održan žrijeb. AP

Avaz

M. Až.

22.7.2025.

Žrijeb za Svjetsko prvenstvo u nogometu održat će se 5. decembra u "Kennedy Centeru" u Vašingtonu, potvrdio je predsjednik Sjedinjenih Američkih Država Donald Tramp (Trump).

- To je vjerovatno najveći sportski događaj - rekao je Tramp u Ovalnom uredu, dok je uz njega sjedio predsjednik Međunarodne nogometne federacije (FIFA) Đani Infantino (Gianni Infantino). Tramp je tom prilikom držao trofej namijenjen osvajaču Mundijala.

Svjetsko prvenstvo će naredne godine biti organizovano u Sjedinjenim Američkim Državama, Kanadi i Meksiku, a na Mundijalu će učestvovati rekordnih 48 reprezentacija.

Planirano je odigravanje 104 utakmice, dok će domaćin finala biti Nju Džersi, gdje je već odigrana završnica ovogodišnjeg Svjetskog klupskog prvenstva.

Mundijal počinje 11. juna i trajat će do 19. jula naredne godine.

REAKCIJE SA WEBA

Dragi Dževade, čestitam svima na ovom divnom izdanju (NB 88)!

Ima toliko toga za pročitati, a uz to je i vrlo raznoliko (na primjer, pažnja koju posvećujete sramoti Gaze!). Lijep je izvještaj s komemoracije u Den Hagu: demonstracija ispred Tribunala, a kasnije i glavna komemoracija na Lange Voorhoutu.

Bilo mi je drago tamo ponovo vidjeti sve moje Bosanske prijatelje! Tebe nisam vidjela, Dževade. Jesi li bio u Bosni? Nadam se da ste ti i tvoja porodica dobro i zdravo. Ko zna, možda se uskoro ponovo vidimo.

Srdačan pozdrav!

Jehanne

**Beste Dzevad,
compliment voor jullie allemaal vanwege dit prachtige nummer!**

Er is zo enorm veel in te lezen, ook heel gevarieerd (bijvoorbeeld, zoals er ook aandacht wordt besteed aan de schande van Gaza!)

En een mooi verslag van de herdenking in Den Haag: de manifestatie bij het Tribunaal en later de herdenking op de Lange Voorhout.

**Ik vond het fantastisch om al mijn Bosnische vrienden daar weer te zien!
Ik heb jou niet gezien, Dzevad, was je in Bosnie?**

**Hopelijk gaat het goed met de gezondheid van jou en je familie.
Wie weet zien wij elkaar snel weer eens.**

**Hartelijke groet,
Jehanne**

Op zo 3 aug 2025 om 17:34 schreef Dzevad Kuric <dz.kuric@outlook.com>:

Takodjer link: <https://platformbih.nl/wp-content/uploads/2025/07/Nasa-Bosna-88.pdf>

Beste Jehanne,

**Bijgevoegd is Naša Bosna nr. 88
Uw Mobile Monument en U staat er op 4 foto's.**

**Hartelijk dank voor uw geweldige artistieke bijdrage.
vg,
Dzevad Kuric**

<https://www.stichtingproplan.nl/beleidsplan/>

Redakcija NAŠA BOSNA <https://platformbih.nl/newsbrief-nasa-bosna/>

SSN 2949-9259

NAŠA BOSNA

List građana BiH u Holandiji

Izlazi kvartalno

Glavni urednik: Dž.Kurić dz.kuric@outlook.com

Članovi redakcije:

M. Midžić mujomidzic@gmail.com

Selma Čopra Plačo stelme@gmail.com

info@platformbih.nl

www.platformbih.nl

LINKOVI KROVNE I OSTALIH ORGANIZACIJA ZAJEDNICE BiH U HOLANDIJI

www.platformbih.nl Platforma BiH - Krovna organizacija udruženja i građana BiH u Holandiji

www.izbn.nl Islamska zajednica Bošnjaka u Holandiji www.nauk.nl Naučno akademski umjetnički

klub BiH-NL "NAUK" www.bcbh-nl Biznis klub BiH NL Nebo

www.mladi-bih.nl Mladi BiH

www.srebrenica-herdenking.nl Srebrenica 1995 - Nikada zaboraviti www.srebrenica95.nl Udruženje preživjelih Srebreničkog genocida 95